Book of Enoch

Translated by R.H. Charles, 1917

हनोकस्य पुस्तकम्

अध्याय 1

1. हनोकस्य आशीर्वादस्य वचनं यया सः निर्वाचितानाम् धर्मिणां च आशीर्वादं दत्तवान्, ये क्लेशदिने जीविष्यन्ति, यदा सर्वे दुष्टाः अभक्ताःच दूरीकृताःभविष्यन्ति।
2. सः स्वदृष्टान्तं गृहीत्वा अवदत्--हनोकः एकः धर्मी पुरुष; यस्य नेत्राणि ईश्वरेण उद्घाटितानि, सः स्वर्गे पवित्रस्य दर्शनं दृष्टवान्, यत् स्वर्गदूताःमां दर्शितवन्त; तेभ्यःच सर्वं श्रुतवान्, तेभ्यःच यथा दृष्टवान् तथा अवगच्छामि, किन्तु न अस्याः पीढीयाः कृते, अपितु दूरस्थस्य आगमिष्यमाणस्य कृते।
3. निर्वाचितानाम् विषये अहं उक्तवान्, तेषां विषये मम दृष्टान्तं च गृहीतवान्, पवित्रःमहान् स्वनिवासस्थानात् निर्गमिष्यति।
4. अनन्त ईश्वरःच सिनाईपर्वते अपि पृथिव्यां पदाति, स्वशिबिरात् प्रकटितः भविष्यति, स्वर्गस्वर्गात् च स्वस्य पराक्रमबलेन प्रकटितः भविष्यति।
5. सर्वे च भयेन आहताः भविष्यन्ति, प्रहरणाः च कम्पयिष्यन्ति, महती भयं वेपं च तान् पृथिव्याःअन्तपर्यन्तं गृह्णीयात्।
6. उच्चैः पर्वताः कम्पिताः भविष्यन्ति, उच्चाः पर्वताः च नीचाः भविष्यन्ति, ज्वालायाःपुरतःमोमवत् द्रवन्ति।
7. पृथिवी च सर्वथा विदीर्णा भविष्यति, पृथिव्यां यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं नश्यति, सर्वेषां मनुष्याणां न्यायःभविष्यति।
8. किन्तु धर्मिभिः सह शान्तिं करिष्यति। निर्वाचितान् च रक्षिष्यति, तेषु च दया भविष्यति। ते सर्वे ईश्वरस्य भविष्यन्ति, ते च समृद्धाः भविष्यन्ति, ते सर्वे धन्याः भविष्यन्ति। स च तेषां सर्वेषां साहाय्यं करिष्यति, तेषां कृते प्रकाशः प्रकटितः भविष्यति, तेषां सह शान्तिं करिष्यति।
9. पश्य च ! सः स्वपवित्रैः दशसहस्रैः सह आगच्छति, सर्वेषां न्यायं कर्तुं, सर्वान् अभक्तानाम् नाशं कर्तुं च, सर्वेषां मांसानां सर्वेषां अभक्ततायाः सर्वेषु कार्येषु, यत् अभक्ताः पापिनः तस्य विरुद्धं उक्तवन्त; तेषु सर्वेषु कठिनेषु कार्येषु च दोषी ज्ञापयितुं च आगच्छति।

अध्याय 2

1. स्वर्गे यत् किमपि घटते तत् सर्वं पश्यन्तु, यथा ते कक्षां न परिवर्तयन्ति, स्वर्गे ये प्रकाशाः सन्ति, ते सर्वे कथं ऋतौ प्रत्येकं उत्थाय क्रमेण स्थापयन्ति, तेषां नियतक्रमं मा अतिक्रम्य।
2. पृथिवीं पश्यन्तु, तस्याः उपरि प्रथमतः अन्तिमपर्यन्तं घटमानानां विषयाणां ध्यानं कुर्वन्तु, ते कियत् स्थिराः सन्ति, पृथिव्यां किमपि परिवर्तनं न कुर्वन्ति, किन्तु परमेश्वरस्य सर्वाणि कार्याणि युष्माकं समक्षं प्रकट्यन्ते।
3. पश्यन्तु ग्रीष्मं शिशिरं च कथं सर्वा पृथिवी जलेन पूरिता, मेघा; ओसवृष्टिःच तस्मिन् निहिताःसन्ति।

अध्याय 3

अवलोकयन्तु पश्यन्तु च यत् कथं शिशिरे सर्वे वृक्षाः शुष्काः इव दृश्यन्ते, सर्वाणि पत्राणि च पातितानि इव दृश्यन्ते, केवलं चतुर्दश वृक्षाः विहाय, ये पर्णानि न नष्टं कुर्वन्ति, अपितु नूतनागमनपर्यन्तं वर्षद्वयात् त्रयःयावत् पुरातनपत्राणि धारयन्ति।

अध्याय 4

पुनःच ग्रीष्मकालस्य दिवसान् पश्यन्तु यत् सूर्यःपृथिव्याःउपरि कथं वर्तते। त्वं च सूर्यस्य तापकारणात् छायाम् आश्रयं च अन्विष्यसि, पृथिवी अपि वर्धमानेन तापेन दहति, अतः त्वं पृथिवीं, शिलायां वा तस्य तापकारणात् पदातितुम् न शक्नोषि।

अध्याय 5

१.
2. तस्य सर्वाणि कार्याणि वर्षे वर्षे एवं नित्यं गच्छन्ति, तस्य कृते ये कार्याणि सम्पादयन्ति, तेषां कार्याणि च न परिवर्तन्ते, किन्तु यथा ईश्वरःनिर्धारितवान् तथा क्रियते।
3. पश्यन्तु च कथं समुद्रः नद्यः च तथैव स्वकार्यं तस्य आज्ञाभ्यः साधयन्ति न च परिवर्तयन्ति।
4. किन्तु यूयं न स्थिरा; भगवतः आज्ञाः अपि न कृतवन्त; किन्तु यूयं निवृत्ताः भूत्वा तस्य महत्त्वस्य विरुद्धं अशुद्धमुखैः गर्विताः कठिनवचनानि च उक्तवन्तः। अहो हे कठोरहृदयः शान्तिं न प्राप्स्यथ।
५.
२. सर्वे च . . . आनन्दं प्राप्स्यति, पापक्षमा भविष्यति, प्रत्येकं दया शान्तिः क्षमायाः च भविष्यति, तेषां मोक्षः सद्प्रकाशः भविष्यति। युष्माकं सर्वेषां पापिनां मोक्षः न भविष्यति, किन्तु युष्माकं सर्वेषां शापःस्थास्यति।
7. किन्तु निर्वाचितानाम् कृते प्रकाशः आनन्दः शान्तिः च भविष्यति, ते च पृथिवीं उत्तराधिकारं प्राप्नुयुः।
8 ततःपरं निर्वाचितानाम् बुद्धिःप्रदत्ता भविष्यति, ते सर्वे जीविष्यन्ति, पुनःकदापि पापं न करिष्यन्ति, अभक्त्या वा अभिमानेन वा।
9 न च पुनःअतिक्रमणं करिष्यन्ति, न च जीवनस्य सर्वदिनानि पापं करिष्यन्ति, न च दिव्यक्रोधेन क्रोधेन वा म्रियन्ते, किन्तु जीवनस्य दिवसानां संख्यां पूर्णं करिष्यन्ति। तेषां जीवनं च शान्तिपूर्वकं वर्धते, तेषां आनन्दवर्षाणि च बहुगुणानि भविष्यन्ति, शाश्वतप्रसन्नतायां शान्तिषु च, तेषां जीवनस्य सर्वदिनानि।

अध्याय 6

1. यदा मनुष्याणां सन्तानाः प्रवृद्धाः अभवन् तदा तेषु दिनेषु तेषां कृते सुन्दराःसुन्दराःकन्याःजाताः।
2. स्वर्गसन्ततिः स्वर्गदूताः तान् दृष्ट्वा कामं कृत्वा परस्परं अवदन्, आगच्छन्तु, वयं मनुष्यसन्ततिभ्यः भार्याः चित्वा अस्मान् सन्तानं जनयामः।
3. सेमजाजा च तेषां नायकः तान् अवदत्- 'भयम् अस्ति यत् यूयं खलु एतत् कर्म कर्तुं न सहमताः भविष्यथ, अहमेव महतः पापस्य दण्डं दातव्यःभविष्यति।'
4. ते च सर्वे तस्मै प्रत्युवाच- 'वयं सर्वे शपथं कुर्मः सर्वे परस्परं अभिषेकैःबद्धाःभवेम यत् एतां योजनां न त्यक्तुं अपितु एतत् कार्यं कर्तुं शक्नुमः।'
5. ततःशपथं कृत्वा सर्वे तस्मिन् परस्परं अभिषेकैःबद्धाः।
6. ते च सर्वेषु द्विशतेषु आसन्; यः यारेदस्य काले हर्मोनपर्वतस्य शिखरे अवतरत्, ते च तत् हरमोनपर्वतम् इति आह्वयन्ति स्म, यतः ते शपथं कृत्वा तस्मिन् परस्परं अभिशापेन बद्धाःआसन्।
7. एतानि च तेषां नेतारनामानि सन्ति- सेमिआजाज; तेषां नेता, अरकीबा, रामेल, कोकाबिल, तामील, रामील, दानेल, ओज़ेकेल, बराकीजाल, असाएल, आर्मरोस्, बटारेल, अनैल, जकील, सम्सापेले, सतार, टेलर, जोमजाएल, सरिएल ।
8. एते तेषां दशप्रमुखाः।

अध्याय 7

1. अन्ये च सर्वे तेषां सह भार्याम् आदाय प्रत्येकं स्वस्य कृते एकां चिनोति स्म, तेषां समीपं गत्वा तेषां सह आत्मनःदूषणं कर्तुं प्रवृत्ताः; तेभ्यःच आकर्षणं, मोहनं, मूलच्छेदनं च शिक्षयन्ति स्म, वनस्पतिभिः च परिचयं कुर्वन्ति स्म।
2. ते गर्भवती भूत्वा ते महतीं विशालान् जनयन्ति स्म, येषां ऊर्ध्वता त्रिसहस्राणि आसीत्।
3. यः सर्वान् मनुष्याणाम् अधिग्रहान् भक्षयति स्म। यदा च मनुष्याः तान् धारयितुं न शक्तवन्तः।
4. तेषां विरुद्धं गत्वा दैत्याःमनुष्यान् भक्षयन्ति स्म ।
5. ते पक्षिणां, पशूनां, सरीसृपाणां, मत्स्यानां च विरुद्धं पापं कर्तुं प्रवृत्ताः; परस्परं मांसं भक्षयित्वा रक्तं पिबितुं च प्रवृत्ताः।
6. ततःपृथिवी अनियमानाम् उपरि आरोपं कृतवती।

अध्याय 8

1. अजाजेलःच मनुष्यान् खड्गान्, छूरान्, कवचान्, वक्षप्पट्टिकां च निर्मातुं शिक्षयति स्म, पृथिव्याः धातुः तेषां कार्यकला च, कङ्कणं, आभूषणं च, एंटीमोनस्य प्रयोगं च, पलकस्य शोभनं च, सर्वविधं महतीं पाषाणं च, सर्वाणि वर्णकटिञ्चानि च ज्ञापयति स्म।
2. ततःपरं बहु अभक्तिःउत्पन्ना, ते व्यभिचारं कृतवन्तः ते च भ्रष्टाः भूत्वा सर्वेषु मार्गेषु भ्रष्टाः अभवन्। सेमजाजा मंत्रमुग्धानि, मूलकटनानि च पाठयति स्म, आर्मरोः मंत्रसंकल्पं, बराकिजालः ज्योतिषं पाठयति स्म, कोकाबेलः नक्षत्राणि, एजेकेल् मेघज्ञानं, अरकिएलः पृथिव्याः चिह्नानि, शमसीएलः सूर्यस्य चिह्नानि, सरिएलः चन्द्रस्य मार्गं च पाठयति स्म। यथा यथा मनुष्याः विनश्यन्ति स्म तथा तथा ते रोदन्ति स्म, तेषां आक्रोशःस्वर्गं गतः. . .

अध्याय 9

1. ततः माइकेल; उरिएल; राफेल; गेब्रियलःच स्वर्गात् अधःपश्यन् पृथिव्यां बहु रक्तं प्रक्षिप्तं, पृथिव्यां सर्वान् अधर्मान् च दृष्टवन्तः।
2. ते च परस्परं अवदन् - 'अनिवासिना निर्मिता पृथिवी स्वर्गद्वारपर्यन्तं तेषां क्रन्दनस्य वाणी रोदति।'
3. इदानीं च भवद्भ्यःस्वर्गस्य पवित्रेभ्यःमनुष्याणां प्राणाःस्वस्य सूटं कुर्वन्ति, "अस्माकं कार्यं परमात्मनःसमक्षं आनयन्तु।"।
4. ते च युगेश्वरं अवदन् - 'प्रभो देवेश्वर; राजानां राजा, युगेश्वर; तव महिमासिंहासनं सर्वयुगपर्यन्तं तिष्ठति, तव नाम च सर्वयुगपर्यन्तं पवित्रं गौरवपूर्णं धन्यं च!
5. त्वया सर्वं निर्मितं, सर्वेषु शक्तिं च त्वया, तव दृष्टौ सर्वं नग्नं मुक्तं च, त्वं च सर्वं पश्यसि, न किमपि त्वत्तो निगूढं कर्तुं शक्नोति।
6. पृथिव्यां सर्वान् अधर्मान् उपदिष्टवान्, स्वर्गे रक्षितानि शाश्वतगुप्तानि च प्रकाशितवान्, यत् मनुष्याः शिक्षितुं प्रयतन्ते स्म, तत् त्वं पश्यसि।
7. सेमजाजा च, यस्मै त्वया तस्य सहचरानाम् उपरि शासनं कर्तुं अधिकारःदत्तः।
8. ते च पृथिव्यां मनुष्यकन्यानां समीपं गत्वा स्त्रियः सह सुप्ताः; आत्मनःदूषणं कृत्वा सर्वविधं पापं प्रकटितवन्तः।
9. स्त्रियःच विशालान् जनयन्ति, तेन सर्वा पृथिवी रक्तेन अधर्मेण च पूरिता।
10. इदानीं च मृतानां प्राणाः क्रन्दन्ति, स्वर्गद्वारेषु स्वसूटं कुर्वन्ति, तेषां विलापाःच आरुह्यन्ते, पृथिव्यां कृतानां अनियमानां कारणात् न निवर्तयितुं शक्नुवन्ति।
11. त्वं च सर्वाणि वस्तूनि तान् सम्भवितुं पूर्वं जानासि, एतानि पश्यसि दुःखं च प्राप्नोषि, एतेषां विषये वयं तान् किं कर्तव्यमिति न वदसि।'

अध्याय 10

1. ततः परमात्मा पवित्रः महान् च उक्तवान्, उरीएलं च लामेकस्य पुत्रस्य समीपं प्रेषयित्वा तम् अवदत्।
2. नूहस्य समीपं गत्वा मम नाम्ना तस्मै वदतु "स्वयं निगूहतु!" तस्य समीपं गच्छन्तं अन्तं प्रकाशयतु, यत् समग्रं पृथिवी नष्टा भविष्यति, सर्व्वपृथिव्यां जलप्रलयःआगत्य तस्मिन् यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं नाशयिष्यति।
3. अधुना च तं उपदिशतु यत् सः पलायते, तस्य बीजं च जगतः सर्वासु पीढीषु रक्षितं भवतु।'
4. पुनः भगवान् राफेलम् अवदत् - 'अजाज़ेलं हस्तं पादं च बद्ध्वा अन्धकारे क्षिपतु, मरुभूमिस्थे दुदाले स्थिते उद्घाटनं कृत्वा तत्र क्षिपतु।
5. तस्य उपरि रूक्षदन्तशिलाःस्थापयित्वा तमसा आच्छादयन्तु, तत्र नित्यं तिष्ठतु, प्रकाशं न पश्यति इति मुखं आच्छादयन्तु।
6. महान् न्यायदिने च सः अग्नौ क्षिप्तः भविष्यति। स्वर्गदूताः याः पृथिवीं दूषितवन्तः पृथिव्याः चिकित्सां च घोषयतु, येन ते व्याधिं चिकित्सन्ति, सर्वे मनुष्यसन्ततिः सर्वैः गुप्तवस्तूनाम् माध्यमेन न नश्यन्ति, यत् प्रहरणैःस्वपुत्रान् प्रकटितं, उपदिष्टं च।
8. अजाज़ेलेन उपदिष्टैःकार्यैःसर्वा पृथिवी दूषिता अभवत्, तस्मै सर्वं पापं आरोपयतु।'
9. जिब्राईलं च भगवता अवदत् - 'हरामदानां निन्दितानां च व्यभिचारसन्ततिनां च विरुद्धं गच्छतु, व्यभिचारसन्ततिं

प्रहरणसन्ततिं च मनुष्याणां मध्ये नाशयन्तु, तान् बहिःगच्छन्तु, तान् परस्परं प्रति प्रेषयन्तु येन ते युद्धे परस्परं नाशयन्ति, यतः तेषां दीर्घकालं न भविष्यति।
10. न च ते अर्थात् तेषां पितरःत्वां याचनां कुर्वन्ति, तेषां कृते तेषां पितृभ्यः न दीयते; ते हि अनन्तजीवनं जीवितुं आशां कुर्वन्ति, तेषां प्रत्येकं पञ्चशतवर्षं जीविष्यति इति।'
11. भगवान् माइकेलं अवदत् - गच्छ, सेमजाजां तस्य सहचराःच बन्धय ये स्त्रियाःसह एकीकृताःसन्ति येन तेषां सर्वेषु अशुद्धेषु तेषां सह दूषिताःअभवन्।
12. यदा च तेषां पुत्राःपरस्परं हत्वा प्रियजनानाम् विनाशं दृष्टवन्तः तदा तान् पृथिव्याःउपत्यकेषु सप्ततिपुस्तकानि यावत् तेषां न्यायस्य समाप्तिदिनपर्यन्तं यावत् न्यायः अनन्तकालं यावत् समाप्तः न भवति तावत् यावत् उपवासं कुर्वन्तु।
13. तेषु दिनेषु ते अग्निगाहं प्रति नेष्यन्ति, यस्मिन् यातनायां कारागारे च ते नित्यं निरुद्धाःभविष्यन्ति।
14. यःकश्चित् निन्दितःविनाशितःच भविष्यति, सःततःपरं तेषां सह सर्वेषां पुस्तिकानां अन्त्यपर्यन्तं बद्धःभविष्यति।
15. निन्दितानां, प्रहरणानां च सर्वान् आत्मान् नाशय, यतः ते मनुष्याणां अन्यायं कृतवन्तः।
16. पृथिव्याःमुखात् सर्वं दुष्कृतं नाशयतु, सर्वं दुष्टं कार्यं च समाप्तं भवतु, धर्मस्य सत्यस्य च वनस्पतिःप्रकटिता भवतु, तदा आशीर्वादः सिद्धःभविष्यति। धर्मस्य सत्यस्य च कार्याणि सत्ये आनन्दे च नित्यं रोपिताःभविष्यन्ति।
17 तदा सर्वे धर्मिणः पलायिष्यन्ति, यावत् सहस्राणि सन्तानानि न जनयन्ति तावत् जीविष्यन्ति, यौवनस्य वृद्धावस्थायाः च सर्वाणि दिनानि शान्तिपूर्वकं पूर्णानि भविष्यन्ति।
18 तदा सर्वा पृथिवी धर्मेण कृषिता भविष्यति, सर्वे वृक्षारोपिताः आशीर्वादपूर्णाःच भविष्यन्ति।
19. तस्मिन् च सर्वे काम्यवृक्षाः रोपिताः भविष्यन्ति, ते च लताः रोपयिष्यन्ति, येषु बेलेषु रोप्यते, ते मद्यं प्रचुरं प्रदास्यति, यथा च सर्वं बीजं तस्य प्रत्येकं परिमाणं सहस्रं प्रदास्यति, जैतुनस्य प्रत्येकं मापं दश तैलं प्रदास्यति।
20. त्वं च पृथिवीं सर्वेभ्यः अत्याचारेभ्य; सर्वेभ्यः अधर्मेभ्य; सर्वेभ्यः पापेभ्य; सर्वेभ्यः अभक्तेभ्यः च शुद्धिं कुरु, पृथिव्यां यत् किमपि अशुद्धं भवति तत् सर्वं पृथिव्याःनाशं करोति।
. पृथिवी च सर्वेभ्यः अशुद्धेभ्य; सर्वेभ्यः पापेभ्य; सर्वेभ्यः दण्डेभ्य; सर्वेभ्यः यातनाभ्यः च शुद्धा भविष्यति, अहं च तान् पुनः कदापि तस्मिन् पुस्तिकातःपुस्तिकायां नित्यं च न प्रेषयिष्यामि।

अध्याय 11

1. तेषु दिनेषु अहं स्वर्गे ये आशीर्वादस्य भण्डारगृहाणि उद्घाटयिष्यामि, येन ते मनुष्याणां सन्तानानां कार्यश्रमस्य विषये पृथिव्यां प्रेषयिष्यामि।
2. सत्यं च शान्तिं च जगतःसर्वेषु दिनेषु, मनुष्याणां सर्वेषु पीढिषु च एकत्र सम्बद्धौ भविष्यतः।

अध्याय 12

1. एतेभ्यःपूर्वं हनोकःनिगूढःआसीत्, मनुष्यसन्ततिषु कश्चन अपि न जानाति स्म यत् सः कुत्र निगूढ; कुत्र निवसति, तस्य किं जातम् इति।
2. तस्य च कार्याणां सम्बन्धःप्रहरणकैःसह आसीत्, तस्य दिवसाःच पवित्रैःसह आसन्।
3. अहं च हनोकःभगवन्तं युगराजं च आशीर्वादं ददाति स्म, पश्यतु! प्रहरणकर्तारःमां हनोकं शास्त्रीम् आहूय मां अवदन्।
4. 'हनोक, हे धर्मशास्त्रज्ञ, गत्वा स्वर्गस्य रक्षकान् वद, ये उच्चस्वर्गं, पवित्रं शाश्वतं स्थानं त्यक्त्वा, स्त्रियाःसह मलिनतां कृतवन्त; पृथिव्याः बालकानां इव कृतवन्त; स्वपत्नीः च कृतवन्त; "यूयं पृथिव्यां महत् विनाशं कृतवन्तः।
5. न च युष्माकं शान्तिः पापस्य क्षमा न भविष्यति, यावत् ते स्वसन्ततिषु रमन्ते।
6. ते स्वप्रियवधं पश्यन्ति, स्वसन्ततिविनाशं च शोचिष्यन्ति, अनन्तकालं यावत् याचयिष्यन्ति, किन्तु यूयं दयां शान्तिं च न प्राप्नुयुः।'

अध्याय 13

1. हनोकःगत्वा अवदत् - 'अजाज़ेल, तव शान्तिःन भविष्यति, त्वां बन्धने स्थापयितुं भवतःविरुद्धं कठोरःदण्डःनिर्गतः।
2. न च त्वया सहिष्णुता न याचना प्रदत्ता भविष्यति, यतः त्वया उपदिष्टस्य अधर्मस्य, अधर्मस्य, अधर्मस्य, पापस्य च सर्वेषां कार्याणां कारणात् यत् त्वया मनुष्येभ्यःदर्शितम्।'
3. ततःअहं गत्वा तान् सर्वान् एकत्र उक्तवान्, ते सर्वे भीताःअभवन्, भयं वेपनं च तान् गृहीतवान्।
4. ते मां प्रार्थितवन्तःयत् तेषां कृते क्षमायाचनं कृत्वा स्वर्गेश्वरस्य सान्निध्ये तेषां याचनां पठामि।
5. यतः प्रभृति ते तस्य सह वक्तुं न शक्तवन्त; न च स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थापयितुं शक्नुवन्ति स्म, येषां पापानाम् कृते तेषां दण्डः कृतःआसीत्, तस्य लज्जया।
6. ततःमया तेषां याचनां, तेषां आत्मानां कर्मणां च विषये प्रार्थनां च व्यक्तिगतरूपेण तेषां क्षमा, दिवसदीर्घता च भवतु इति तेषां अनुरोधानाम् विषये च लिखितम्।
7. अहं गत्वा हरमोनस्य पश्चिमदिशि दक्षिणदिशि दानदेशे दानजलस्य समीपे उपविष्टवान्, यावत् अहं निद्रां न गतःतावत् तेषां याचनां पठितवान्।
8. पश्य स्वप्नःमम समीपम् आगत; मयि दर्शनानि पतितानि, अहं दण्डदर्शनानि दृष्टवान्, स्वर्गपुत्रेभ्यःतत् कथयितुं तान् भर्त्सयितुं च मां आज्ञापयन् एकःस्वरःआगतः।
9. यदा अहं जागरितः तदा अहं तेषां समीपम् आगत; ते च सर्वे एकत्र समाहिताः उपविष्टाः आसन्, लेबनान-सेनेसरयोः मध्ये स्थिते 'एबेल्सजैल्'-नगरे आच्छादित-मुखाःरोदनं कुर्वन्तःआसन्।
10. अहं तेषां पुरतः निद्रायां दृष्टानि सर्वाणि दर्शनानि कथितवान्, धर्मवचनं वक्तुं स्वर्गीयप्रहरणकान् च भर्त्सयितुं आरब्धवान्।

अध्याय 14

1. धर्मवचनस्य पुस्तकं, तस्मिन् दर्शने पवित्रस्य महान् आज्ञानुसारं च शाश्वतप्रहरणानां भर्त्सनस्य पुस्तकम्।
2. मया निद्रायां दृष्टं यत् इदानीं मांसजिह्वाया मम मुखस्य निश्वासेन च यत् वक्ष्यामि, यत् महान् मनुष्येभ्यःतत्सह वार्तालापं कर्तुं हृदयेन च अवगन्तुं दत्तवान्।

3. यथा सः मनुष्याय प्रज्ञावचनस्य अवगमनशक्तिं सृष्टवान् दत्तवान् च, तथैव मां अपि सृष्टवान् स्वर्गसन्ततिं प्रहरणानां भर्त्सनस्य सामर्थ्यं च दत्तवान्।
४.
5. इतः परं च भवन्तः अनन्तकालं यावत् स्वर्गं न आरोहिष्यन्ति, पृथिव्याः बन्धनेषु च युष्मान् जगतः सर्वदिनानि यावत् बद्धुं नियमः निर्गतः।
6. यच्च पूर्वं भवन्तः प्रियपुत्राणां विनाशं दृष्टवन्तः भविष्यन्ति, तेषु भवतःप्रीतिःन भविष्यति, किन्तु ते खड्गेन भवतःपुरतःपतन्ति।
7. तेषां कृते भवतः याचना न अनुमोदिता, न च भवतः स्वयमेव, यद्यपि भवन्तःरोदन्ति, प्रार्थयन्ति च, मया लिखिते लेखने निहितं सर्वं वचनं वदन्ति च।
।
9. अहं यावत् स्फटिकनिर्मितं अग्निजिह्वाभिः परितः भित्तिं समीपं न गत; सा मां भयभीतं कर्तुं आरब्धवान्।
10. अहं अग्निजिह्वासु गत्वा स्फटिकनिर्मितं विशालं गृहं समीपं गत; गृहस्य भित्तिः स्फटिकनिर्मितं तलवत् आसीत्, तस्य भूमिः स्फटिकेन निर्मितःआसीत्।
11. तस्य छतम् ताराविद्युत्मार्गवत् आसीत्, तयोः मध्ये उग्राः करुबाःआसन्, तेषां स्वर्गःजलवत् निर्मलःआसीत्।
12. भित्तिं परितःज्वालाग्निः तस्य द्वारं च अग्निना प्रज्वलितम्।
13. अहं तत् गृहं प्रविष्टवान्, तत् गृहं अग्निवत् उष्णं हिमवत् शीतं च आसीत्, तत्र जीवनस्य आनन्दः नासीत्, भयं मां आच्छादितवान्, वेपःच मां गृहीतवान्।
14. कम्पमानोऽहं वेपमानोऽहं मुखेन पतितः।
15. अहं च दर्शनं दृष्टवान्, पश्य च! तत्र पूर्वस्मात् महत्तरं द्वितीयं गृहं आसीत्, मम पुरतः सर्वं द्वारं मुक्तं स्थितम्, तत् अग्निज्वालाभिः निर्मितम् आसीत्।
16. सर्वथा च तेजसा भव्यता च विस्तारेण च एतावत् उत्कृष्टं यत् तस्य तेजःविस्तारश्च भवद्भ्यःवर्णयितुं न शक्नोमि।
17. तस्य तलम् अग्निना आसीत्, तस्य उपरि विद्युत् ताराणां मार्गः च आसीत्, तस्य छतम् अपि ज्वलन्तम् अग्निम् आसीत्।
18. अहं पश्यन् तत्र एकं उच्छ्रितं सिंहासनं दृष्टवान्, तस्य स्वरूपं स्फटिकवत्, तस्य चक्राणि च प्रकाशमानसूर्यवत्, तत्र करुबानां दर्शनं च आसीत्।
19. सिंहासनस्य अधः च ज्वलन्तवह्निप्रवाहाः आगताः येन अहं तत् पश्यितुं न शक्तवान्।
20. तस्मिन् महामहिमा उपविष्टः तस्य वस्त्रं सूर्यापेक्षया अधिकं प्रकाशमानं, हिमात् शुक्लतरं च आसीत्।
21. न कश्चित् स्वर्गदूतः तस्य मुखं प्रविश्य द्रष्टुं शक्नोति स्म भव्यतायाःमहिमास्य च कारणेन न च मांसं तं द्रष्टुं शक्नोति स्म।
22. ज्वालाग्निः तस्य परितः आसीत्, तस्य पुरतः महान् अग्निः स्थित; परितः कोऽपि तस्य समीपं गन्तुं न शक्तवान्, दशसहस्रगुणाः दशसहस्राणि तस्य पुरतः स्थितवन्तः तथापि तस्य परामर्शदातुः आवश्यकता नासीत्।
23. ये च तस्य समीपस्थाःपरमपवित्राःरात्रौ न गतवन्तः न च तस्मात् प्रस्थिताः।
24. तावत्पर्यन्तं च अहं वेपमानः मुखेन प्रणतः आसम्, भगवता मां स्वमुखेन आहूय मां अवदत्- 'हनोक, अत्र आगत्य मम वचनं शृणु।'
25. एकः पवित्रःमम समीपम् आगत्य मां जागृतवान्, सःमां उत्थाय द्वारस्य समीपं गत; अहं च अधःमुखं नमस्कृतवान्।

अध्याय 15

१.
2. गत्वा स्वर्गस्य प्रहरणकान् वद, ये त्वां तेषां कृते मध्यस्थतां प्रेषितवन्तः "भवता मनुष्याणां कृते मध्यस्थतां कर्तव्यः न तु मनुष्याणां कृते।
3. किमर्थं यूयं उच्चं पवित्रं शाश्वतं च स्वर्गं त्यक्त्वा स्त्रियाःसह शयनं कृत्वा मनुष्यकन्याभिः सह मलिनतां कृत्वा भार्यान् गृहीत्वा पृथिव्याः बालकानां इव कृतवन्तः पुत्रवत् दिग्गजान् जनयन्ति?
4. यद्यपि यूयं पवित्राः आध्यात्मिकाः अनन्तजीवनं जीवन्ति स्म, तथापि यूयं स्त्रियाःरक्तेन आत्मनःदूषणं कृतवन्तः मांसस्य रक्तेन च सन्तानं कृतवन्तः मनुष्याणां बालकाः इव मांसशोणितस्य कामं कृतवन्तःयथा मृताःविनश्यन्ति च।
५.
6. किन्तु यूयं पूर्वं आध्यात्मिकाः अनन्तजीवनं जीवन्तः जगतःसर्वासु पीढीषु अमराःच आसन्।
7. अतः मया युष्माकं कृते भार्याः न नियुक्ताः यतः स्वर्गस्य आध्यात्मिकाःस्वर्गे एव तेषां निवासः।
8. अधुना च, ये दिग्गजाः आत्माभ्यः मांसेभ्यः च उत्पन्नाः ते पृथिव्यां दुष्टात्मना इति उच्यन्ते, पृथिव्यां च तेषां निवासःभविष्यति।
9. दुष्टात्मना तेषां शरीरात् निर्गताः यतः ते मनुष्येभ्यः जायन्ते, पवित्रेभ्यः प्रहरणेभ्यः च तेषां आरम्भः आदिः उत्पत्तिः च अस्ति; ते पृथिव्यां दुष्टात्मानाःभविष्यन्ति, दुष्टात्मानाःच उच्यन्ते।
10. स्वर्गस्य आत्मानः स्वर्गे एव तेषां निवासः भविष्यति, किन्तु पृथिव्याःआत्मानःपृथिव्यां जाताःपृथिव्यां तेषां निवासःभविष्यति।
11. दिग्गजानां च आत्माः पीडयन्ति, पीडयन्ति, नाशयन्ति, आक्रमणं कुर्वन्ति, युद्धं कुर्वन्ति, पृथिव्यां विनाशं कुर्वन्ति, क्लेशं च कुर्वन्ति, ते अन्नं न गृह्णन्ति, तथापि क्षुधां तृष्णां च कुर्वन्ति, अपराधं च कुर्वन्ति। एते आत्मानःपुरुषसन्ततिषु स्त्रीणां च विरुद्धं उत्तिष्ठन्ति, यतःते तेभ्यःनिर्गताः।

अध्याय 16

१.
2. इदानीं च ये प्रहरणकर्तारःत्वां तेषां कृते मध्यस्थतां प्रेषितवन्तः ये पूर्वं स्वर्गे आसन्, तेषां विषये तान् वदतु।
३.
4. अतःतान् वदतु यत् भवतःशान्तिःनास्ति।

अध्याय 17

1. ते च मां गृहीत्वा नीतवन्तःयस्मिन् स्थाने ये आसन् ते ज्वालाग्निः इव आसन्, इच्छन्ति सति ते मनुष्यरूपेण आविर्भूताः।
2. ते च मां अन्धकारस्थानं नीतवन्तः यस्य पर्वतस्य शिखरं स्वर्गं प्राप्तवान्।
3. अहं च ज्योतिषां स्थानानि ताराणां च वज्राणां च कोशानि च अत्यन्तं गभीराणि च दृष्टवान् यत्र अग्निमयः धनुषः बाणः तेषां कूपः च उग्रःखड्गःसर्वाःविद्युत् च आसन्।
4. ते मां जीवितजलं प्रति, पश्चिमस्य अग्निं प्रति च नीतवन्तः यः प्रत्येकं सूर्यास्तं गृह्णाति।
5. अहं च अग्निनदीम् आगतः यस्मिन् अग्निः जलवत् प्रवहति, पश्चिमदिशि महासमुद्रे स्वं निर्वहति।

6. अहं महानद्यः दृष्ट्वा महतीं नदीं महान् अन्धकारं च आगत्य यत्र मांसं न चलति तत् स्थानं गतः।
7. अहं शिशिरस्य अन्धकारस्य पर्वतान् दृष्टवान्, यस्मात् सर्वं गभीरजलं प्रवहति।
8. अहं पृथिव्याःसर्वानदीनां मुखं गभीरस्य मुखं च दृष्टवान्।

अध्याय 18

1. मया सर्वेषां वातानां निधिः दृष्ट; अहं दृष्टवान् यत् सः तेषां सह समग्रं सृष्टिं पृथिव्याःदृढमूलानि च प्रदत्तवान्।
2. अहं पृथिव्याःकोणशिलाम् अपश्यम्, पृथिवीं स्वर्गस्य आकाशं च वहन्तःचत्वारःवायुःदृष्टवान्।
3. अहं च दृष्टवान् यत् कथं वाताः स्वर्गस्य कक्ष्याः प्रसारयन्ति, स्वर्गस्य पृथिव्याः च मध्ये स्वस्थानं धारयन्ति, एते स्वर्गस्य स्तम्भाः सन्ति।
4. मया स्वर्गस्य वायुःदृष्टःये परिवर्त्य सूर्यस्य सर्वतारकाणां च परिधिं अस्तं प्रति आनयन्ति।
5. अहं पृथिव्यां मेघं वहन्तः वायुः दृष्टवान्: अहं दूतानां मार्गान् अपश्यम्। पृथिव्याःअन्ते मया स्वर्गस्य आकाशं दृष्टम् ।
6. अहं च गत्वा दिवारात्रौ दह्यमानं स्थानं दृष्टवान् यत्र सप्त भव्यशिलापर्वताःसन्ति, पूर्वदिशि त्रीणि, दक्षिणदिशि त्रीणि च।
7. पूर्वदिशि च एकः वर्णशिला, एकः मुक्ता, एकः जसिन्थ; दक्षिणदिशि ये च रक्तशिला।
8. किन्तु मध्यःईश्वरस्य सिंहासनं इव स्वर्गं प्राप्तवान्, अलबास्टरस्य, सिंहासनस्य शिखरं च नीलमणिःआसीत्।
9. अहं च ज्वलन्तं अग्निम् अपश्यम्। एतेषां च पर्वतानाम् परं महापृथिव्याःअन्तःएकःप्रदेशःअस्तिः तत्र स्वर्गाःसमाप्ताः।
10. अहं च गभीरं अगाधं स्वर्गाग्निस्तम्भैः सह दृष्टवान्, तेषु च अग्निस्तम्भाः पतन्तः दृष्टवन्त; ये ऊर्ध्वतां प्रति गभीरतायां च समानरूपेण अप्रमाणाःआसन्।
11. तस्य अगाधस्य परं मया एकं स्थानं दृष्टम् यस्य उपरि स्वर्गस्य आकाशःनासीत्, तस्य अधः दृढाधारा पृथिवी नासीत्, तस्मिन् जलं नासीत्, पक्षिणःअपि न आसन्, किन्तु तत् अपव्ययःघोरं च स्थानम् आसीत्।
।
13. दूतःउवाच- 'इदं स्थानं स्वर्गस्य पृथिव्याःच अन्तःअस्ति, एतत् ताराणां स्वर्गसमूहस्य च कारागारं जातम्।
14. ये च तारा अग्नौ आवर्तन्ते ते एव सन्ति ये स्वस्य उदयस्य आरम्भे भगवतः आज्ञां उल्लङ्घितवन्तः यतः ते स्वनियुक्तसमये न निर्गताः।
15. सः तान् प्रति क्रुद्धः भूत्वा दशवर्षसहस्राणि अपि यावत् तेषां अपराधःसमाप्तःभवेत् तावत् यावत् तान् बद्धवान्।'

अध्याय 19

1. उरिएलः च मां अवदत्- 'अत्र स्त्रियाः सह सम्बद्धाः स्वर्गदूताः तिष्ठन्ति, तेषां आत्मानः बहुविधरूपधारिणः मानवजातिं दूषयन्ति, तेषां देवत्वेन राक्षसानां यज्ञं कर्तुं भ्रान्तिं करिष्यन्ति, अत्र ते तिष्ठन्ति, यावत् महान् न्यायः दिवसःयस्मिन् तेषां न्यायःभविष्यति यावत् तेषां अन्त्यःन भवति।'
2. ये च भ्रष्टाःदूतानां स्त्रियःअपि सायरनाःभविष्यन्ति।'
3. अहमेव हनोकः एव दर्शनं सर्वस्य अन्तं दृष्टवान्, मया यथा दृष्टं तथा कोऽपि न पश्यति।

अध्यायः२०

1. एतानि च पवित्रदूतानां नामानि पश्यन्तः।
2. उरिएल; पवित्रदूतेषु अन्यतम; यःजगतः उपरि तार्तरसस्य उपरि च अस्ति।
3. राफेल; पवित्रदूतेषु अन्यतम; यः मनुष्याणां आत्मानां उपरि अस्ति।
4. रगुएल; पवित्रदूतेषु अन्यतमः यः प्रकाशकानां जगतः प्रतिशोधं गृह्णाति।
5. पवित्रदूतेषु अन्यतमः माइकेल; अर्थात् यः मानवजातेः उत्तमभागस्य उपरि अराजकतायाःउपरि च निहितःअस्ति।
6. सराकाएल, पवित्रदूतेषु अन्यतम; यःआत्मानां उपरि स्थापित; यः आत्मायां पापं करोति।
7. पवित्रदूतेषु अन्यतमः गेब्रियलःयः स्वर्गस्य नागस्य च करुबस्य च उपरि अस्ति।
8. पवित्रदूतानां मध्ये एकः रेमिएल; यम् ईश्वरः उत्थितानां उपरि स्थापितवान्।

अध्याय 21

1. अहं च तत्र प्रस्थितवान् यत्र विषयाःअराजकाःआसन्।
2. अहं च तत्र किमपि घोरं दृष्टवान् - न ऊर्ध्वं स्वर्गं न च दृढाधारं पृथिवीं दृष्टवान्, अपितु अराजकं घोरं च स्थानं दृष्टवान्।
3. तत्र च सप्त स्वर्गतारकाः तस्मिन् बद्धाः महापर्वता इव अग्निना ज्वलन्तःदृष्टाः।
4. तदा अहं अवदम् - केन पापेन ते बद्धा; केन कारणेन च अत्र निक्षिप्ताः?'
5. तदा मया सह स्थितः पवित्रदूतानां मध्ये एकःउरीएलःउक्तवान्, सःअवदत्- 'हनोक, त्वं किमर्थं पृच्छसि, किमर्थं च सत्यस्य उत्सुक?
6. एते स्वर्गतारकसंख्यायाः सन्ति, ये भगवतः आज्ञां अतिक्रम्य, यावत् दशवर्षसहस्राणि, तेषां पापैः युक्तः काल; तावत् अत्र बद्धाः सन्ति।'
7. ततःपरं अन्यं स्थानं गत्वा पूर्वस्मात् अपि घोरं घोरं दृष्टवान् तत्र महान् अग्निः प्रज्वलितः प्रज्वलितः च स्थानं च अगाधपर्यन्तं विदीर्णः आसीत्, महता अवतरन्तः अग्निस्तम्भैः परिपूर्णः आसीत्, तस्य विस्तारःवा परिमाणं वा न दृष्टवान्, न च अनुमानं कर्तुं शक्नोमि।
8. अथ अहं अवदम्- 'कियत् भयंकरं स्थानं कियत् घोरं च द्रष्टुं!'
९. अहं च प्रत्युवाच-अस्य भयङ्करस्थानस्य कारणात्, दुःखदृष्टेःच।
10. स च मां अवदत्-'इदं स्थानं दूतानां कारागारम् अस्ति, अत्र ते नित्यं कारागारे भविष्यन्ति।'

अध्याय 22

1. ततः अहं अन्यं स्थानं गत; सःच पश्चिमे अन्यं महान् उच्चं पर्वतं कठिनशिला च दर्शितवान्।
2. तस्मिन् च चत्वारः खोटाः गभीराः विस्तृताः च अतीव स्निग्धाः आसन्। कथं स्निग्धाःखोटस्थानानि गहनानि च कृष्णानि च द्रष्टुं।
3. तदा राफेलःमया सह स्थितानां पवित्रदूतानां मध्ये एकःप्रत्युवाच मां अवदत्।

४.'एतानि खोटानि स्थानानि एतदर्थमेव निर्मिताःयत् मृतानां प्राणानां आत्मानः तत्र समागच्छन्तु, आम् मनुष्यसन्ततिनां सर्वे प्राणाः अत्र समागच्छन्तु। एतानि च स्थानानि तेषां न्यायदिनपर्यन्तं तेषां नियतकालपर्यन्तं च यावत् महान् न्यायः तेषां उपरि न आगच्छति तावत् यावत् तेषां ग्रहणं कृतम्।'
5. मृतानां मनुष्याणां सन्तानानां आत्मानं दृष्टवान्, तेषां स्वरः स्वर्गं गत्वा सूटं कृतवान्।
६.
७.
8. अथ तद्विषये, सर्वविवरणस्थानानां विषये च पृष्टवान्-'किमर्थं यथा एकःअन्यस्मात् विरक्त?'
9. स च मां प्रत्युवाच- 'एते त्रयः मृतानां आत्मानां विच्छेदार्थं निर्मिताः तथा च सज्जनानां आत्मानां कृते तादृशः विभागः कृत; यस्मिन् तत्र यथा उज्ज्वलजलस्रोतः।
10. पापिनां कृते च तादृशं कृतम् यदा ते मृताःभूमौ दफनाःभवन्ति तथा च तेषां जीवने न्यायःन कृतः।
. तत्र तान् सदा बध्नाति।
12. पापिनां काले हतानां विनाशविषये प्रकटीकरणं कुर्वतां स्वपरिग्रहं कुर्वन्तःआत्मानां कृते एतादृशःविभागःकृतः।
13. ये मनुष्याःन धार्मिकाःकिन्तु पापिनःआसन्, ये अतिक्रमणपूर्णाः आसन्, तेषां, उल्लङ्घकानां च आत्मानां कृते एतादृशं कृतम्। ते सहचराः भविष्यन्ति, किन्तु तेषां प्राणाःन्यायदिने न हन्ति, न च ते उत्थापिताःभविष्यन्ति।
14. तदा अहं महिमाेश्वरं आशीर्वादं दत्त्वा अवदम् - 'धन्यः भवतु मम प्रभु; यःसदा शासति, धर्मेश्वरः।'

अध्याय 23

1. ततःपृथिव्याःअन्तानां पश्चिमदिशि अन्यं स्थानं गतः।
2. अहं च एकं ज्वलन्तं अग्निं दृष्टवान् यः अविश्रामं धावति स्म, अहर्निशं वा स्वमार्गात् न विरमति स्म किन्तु नियमितरूपेण धावति स्म।
3. अहं च पृष्टवान्- 'किमिदं न विश्रामति?'
४.

अध्याय 24

१.
2. अहं च ततः परं गत्वा सप्त भव्यपर्वतान् दृष्टवान्, सर्वे परस्परं भिन्ना; तस्य शिलाः च भव्याः सुन्दरा; समग्ररूपेण भव्या; गौरवपूर्णरूपेण, सुन्दराः बाह्याः च आसन्, पूर्वदिशि त्रीणि, एकः अपरस्य आधारेण, दक्षिणदिशि त्रीणि, एकःअन्यस्य उपरि, गभीराः रूक्षाःखातय; येषां कोऽपि अन्येन सह न संयोजितः।
3. एतेषां मध्ये सप्तमः पर्वतः आसीत्, सः सिंहासनसदृशः उच्छ्रितः आसीत्, गन्धवृक्षाःच सिंहासनं परितःआसन्।
4. तेषु च मया कदापि न गन्धितःवृक्षःआसीत्, न च तेषु अन्ये अपि आसन्, तस्य सर्वगन्धात् परःगन्धःआसीत्, तस्य पत्राणि, पुष्पाणि च काष्ठानि च नित्यं न शुष्यन्ति, तस्य फलं सुन्दरं, तस्य फलं तालसदृशं भवति।
5. अथ अहं अवदम्- 'कियत् सुन्दरः अयं वृक्ष; सुगन्धित; तस्य पत्राणि सुन्दराणि, तस्य पुष्पाणि च अतीव मनोहराणि।'
6. तदा मया सह स्थितानां पवित्राणां सम्मानितानां दूतानां मध्ये एकःमाइकेलःउत्तरितवान्, तेषां नायकःच आसीत्।

अध्याय 25

1. स च मां अवदत्- 'हनोक, किमर्थं मां वृक्षस्य गन्धं पृच्छसि, किमर्थं च सत्यं ज्ञातुम् इच्छसि?'
2. ततः अहं तस्मै प्रत्युवाच- 'अहं सर्वं ज्ञातुम् इच्छामि, परन्तु विशेषतःअस्य वृक्षस्य विषये।'
3. स च प्रत्युवाच त्वया दृष्टः उच्चः पर्वतः यस्य शिखरं ईश्वरस्य सिंहासनवत् अस्ति, सः तस्य सिंहासनम् अस्ति, यत्र पवित्रः महान्, महिमानाथ; शाश्वतः राजा, उपविशति, यदा सः सद्भावेन पृथिव्याः दर्शनार्थम् अवतरति।
4. यथा च अस्य सुगन्धितवृक्षस्य विषये कोऽपि मर्त्यः महत् न्यायपर्यन्तं स्पर्शं कर्तुं न अर्हति, यदा सः सर्वेषां प्रतिशोधं कृत्वा सर्वं सदा समाप्तिं आनयिष्यति। धर्मात्मना पवित्राय च तदा दास्येत्।
5. तस्य फलं निर्वाचितानाम् आहारार्थं भविष्यति, तत् तीर्थस्थाने, भगवतःनित्यराजस्य मन्दिरं प्रति रोपितं भविष्यति।
6 तदा ते हर्षेण हर्षेण च प्रविशन्ति, पवित्रस्थानं च प्रविशन्ति; तस्य गन्धः तेषां अस्थिषु भविष्यति, ते च पृथिव्यां दीर्घायुः जीविष्यन्ति, यथा तव पितरः जीवितवन्त; तेषां दिवसेषु न शोक; व्याधि; न च पीड; न च विपत्तिःतान् स्पृशति।'
७.

अध्याय 26

1. ततः पृथिव्याः मध्ये गत्वा अहं धन्यं स्थानं दृष्टवान् यस्मिन् विच्छिन्नवृक्षस्य शाखाभिःवसन्तःप्रफुल्लिताःच वृक्षाःआसन्।
2. तत्र च अहं पवित्रं पर्वतं दृष्टवान्, पूर्वदिशि स्थितस्य पर्वतस्य अधः एकःप्रवाहःआसीत्, सा दक्षिणदिशि प्रवहति स्म।
3. अहं पूर्वदिशि अस्मात् उच्चतरः अन्यः पर्वतः दृष्टवान्, तयोः मध्ये गहनः संकीर्णः च खात; तस्मिन् पर्वतस्य अधः एकः प्रवाहः अपि प्रवहति स्म।
४.
5. सर्वाणि च खातयः गभीराः संकीर्णाः च कठिनशिलानिर्मिताः आसन्, तेषु वृक्षाःन रोपिताःआसन्।
6. अहं च शिलाःविस्मितःअभवम्, अहं च खातं विस्मितःअभवम्, आम्, अहं बहु विस्मितःअभवम्।

अध्याय 27

1. अथ अहं अवदम्- 'कमर्थम् एषा धन्यभूमिःसर्वथा वृक्षैःपूर्णा, इयं च शापितद्रोणी अन्तरे?'
2. अथ मया सह स्थितानां पवित्रदूतानां मध्ये एकः उरीएलः प्रत्युवाच- 'इयं शापितद्रोणी नित्यशपितानां कृते अस्ति, अत्र सर्वे शापिताः समागमिष्यन्ति ये भगवतः अशोभनानि वचनानि तस्य महिमाविषये च अधरेण वदन्ति। अत्र ते समागमिष्यन्ते, अत्र तेषां न्यायस्थानं भविष्यति।
3. अन्तिमेषु दिनेषु तेषां उपरि सदा धर्मिणां सान्निध्ये धर्मन्यायस्य दृश्यं भविष्यति, अत्र दयालुः महिमापतिं शाश्वतं राजानं आशीर्वादं दास्यति।

4. पूर्वस्य न्यायदिनेषु ते तस्य दयायाःआशीर्वादं दास्यन्ति यथा तेभ्यः तेषां भाग्यं नियुक्तम्।'
5. ततः अहं महिमा भगवन्तं आशीर्वादं दत्त्वा तस्य महिमाम् अस्थापयित्वा तस्य महिमापूर्वकं स्तुतिम् अकरोम्।

अध्याय 28

१.
2. उपरितःजलं च निर्गतम्।
3. वायव्यदिशि प्रवहमानःप्रचुरःजलप्रवाहःइव त्वरितवान् सःसर्वतः मेघानां ओसानां च आरोहणं कृतवान्।

अध्याय 29

1. ततः च अहं मरुभूमिस्थम् अन्यं स्थानं गत्वा अस्याः पर्वतशृङ्खलायाःपूर्वदिशि समीपं गतः।
2. तत्र च मया गन्धवृक्षाःगन्धवृक्षाःगन्धगन्धगन्धं निश्वसन्तःदृष्टा; वृक्षाः अपि बादामवृक्षसदृशाःआसन्।

अध्याय 30

1. एतेभ्यः परं च अहं पूर्वदिशि दूरं गत्वा अन्यत् स्थानं दृष्टवान्, जलपूर्णं द्रोणी।
2. तत्र च एकःवृक्षःआसीत्, मस्तकादिसुगन्धितवृक्षवर्णः।
3. तासां च द्रोणीनां पार्श्वेषु सुगन्धितं दालचीनीं दृष्टवान्। एतेभ्यःपरं च अहं पूर्वदिशि अगच्छम्।

अध्याय 31

1. अहं च अन्ये पर्वताः दृष्टवान्, तेषु वृक्षवृक्षाः आसन्, तेभ्यः अमृतं प्रवहति स्म, यत् सारारा, गल्बनम् इति नामकं भवति।
2. एतेषां पर्वतानाम् परं मया पृथिव्याःअन्तानां पूर्वदिशि अन्यःपर्वतः दृष्टःयस्मिन् एलोवृक्षाः आसन्, सर्वे वृक्षाःबादामवृक्षाःइव स्तम्भपूर्णाः आसन्।
3. यदा च कश्चित् तत् दग्धवान् तदा तस्य गन्धःकस्यापि सुगन्धस्य अपेक्षया मधुरतरःआसीत्।

अध्याय 32

1. एतेषां च सुगन्धितानां गन्धानां अनन्तरं यदा अहं पर्वतानाम् उपरि उत्तरदिशि पश्यन् सप्त पर्वताः चयनित-नार्ड-सुगन्धित-वृक्षैः दालचीनी-मरिचैःच पूर्णाःअपश्यम्।
2. ततःच एतेषां सर्वेषां पर्वतानाम् शिखरं गत्वा पृथिव्याःपूर्वदिशि दूरं गत्वा एरिथ्रेयासागरस्य उपरि गत्वा तस्मात् दूरं गत्वा ज़ोटिलदूतं अतिक्रान्तवान्
3. अहं च धर्मोद्यानम् आगत्य तेषां वृक्षाणां परं बहवःबृहत् वृक्षाःतत्र वर्धमानाःसुगन्धाःच, विशाला; अतीव सुन्दरा; गौरवपूर्णाःच, प्रज्ञावृक्षं च दृष्टवान् यस्य ते खादन्ति, महतीं प्रज्ञां च जानन्ति।
4. सःवृक्षःफर इव ऊर्ध्वं; तस्य पत्राणि च कारोबवृक्षस्य इव सन्ति, तस्य फलं बेलस्य समूहवत्, अतीव सुन्दरं, वृक्षस्य गन्धः च दूरं प्रविशति।
5. अथ अहं अवदम्- 'वृक्षः कियत् सुन्दर; तस्य रूपं च कियत् आकर्षकम्!'
6. तदा मया सह स्थितःपवित्रदूतःराफेलःमां प्रत्युवाच-अयं प्रज्ञावृक्ष; यस्य तव पिता वर्षवृद्ध; तव वृद्धा माता च भवतः पूर्वं आसन्, ते प्रज्ञां ज्ञात्वा तेषां नेत्राणि उद्घाटितानि, ते च ज्ञातवन्तः यत् ते नग्नाः सन्ति, ते च उद्यानात् बहिःनिष्कासिताः।

अध्याय 33

1. ततः पृथिव्याः अन्तान् गत्वा तत्र महतीः पशवः दृष्टा; प्रत्येकं च भिन्नाःआसन् तथा मया पक्षिणः अपि भिन्नाःरूपसौन्दर्यस्वरयो; एकः अन्यस्मात् भिन्नः।
2. तेषां पशूनां पूर्वदिशि मया पृथिव्याः अन्ताः दृष्टाः येषु स्वर्गः अवलम्बते, स्वर्गस्य द्वारं च उद्घाटितम्।
3. मया च दृष्टं यत् स्वर्गस्य तारा: कथं निर्गच्छन्ति, यस्मात् द्वारेभ्यः ते निर्गच्छन्ति, तान् गणयित्वा, तेषां सर्वाणि निर्गमस्थानानि, प्रत्येकस्य नक्षत्रस्य, तेषां संख्यानुसारं, तेषां नाम, तेषां मार्गस्य, तेषां स्थानस्य च, तेषां कालस्य च मासस्य च अनुरूपं लिखितवान्, यथा मया सह स्थितःपवित्रदूतःउरिएलःमां दर्शितवान्।
4. सःमम कृते सर्वं दर्शयित्वा मम कृते लिखितवान्, तेषां नामानि, तेषां नियमा; तेषां समूहाःच मम कृते लिखितवान्।

अध्याय 34

१.
2. अत्र च स्वर्गे त्रीणि स्वर्गद्वाराणि उद्घाटितानि दृष्टवान्, तेषु प्रत्येकस्मिन् उत्तरवायुः प्रवहति, यदा ते प्रवहन्ति तदा शीतं, अश्मपात; हिम; हिम; ओस; वर्षा च भवति।
3. एकस्मात् द्वारात् हिताय फूत्करोति, किन्तु अन्यद्वारद्वयेन फूत्करोति तदा पृथिव्यां हिंसाया: क्लेशेन च भवति, ते च हिंसाया: फूत्करोति।

अध्याय 35

1. ततःच अहं पश्चिमदिशि पृथिव्याःअन्तपर्यन्तं गत्वा तत्र पूर्वदिशि दृष्टवत् स्वर्गस्य द्वारत्रयं उद्घाटितं दृष्टवान्, समानसंख्याकद्वारा; समानसंख्याकाःनिर्गमाःच।

अध्याय 36

१.
2. ततः अहं पूर्वदिशि स्वर्गस्य अन्तपर्यन्तं गत्वा अत्र स्वर्गस्य पूर्वद्वारत्रयं मुक्तं, तेषां उपरि लघुद्वारं च दृष्टवान्।
3. एतेषु प्रत्येकं लघुद्वारेण स्वर्गस्य तारा: गत्वा पश्चिमदिशि मार्गं धावन्ति यत् तेभ्यःदर्शितं भवति।
4. यथावारं च दृष्टवान् अहं महिमाेश्वरं सर्वदा आशीर्वादं दत्तवान्, महतीं गौरवपूर्णं च आश्चर्यं कृतवान् महिमाेश्वरं च आशीर्वादं दत्तवान्, स्वर्गदूतेभ्यः आत्माभ्यः मनुष्येभ्यः च तस्य कार्यस्य महत्त्वं दर्शयितुं यत् ते तस्य कार्यस्य तस्य सर्वस्य सृष्टेःच स्तुतिं कुर्वन्ति, येन ते तस्य पराक्रमस्य कार्यं दृष्ट्वा तस्य हस्तस्य महत्कार्यं स्तुवन्ति, तस्य च सदा आशीर्वादं ददति।

अध्याय 37

1. द्वितीयं दर्शनं यत् सःदृष्टवान्, प्रज्ञादर्शनम्--यत् हनोकःयारेदस्य पुत्रः महलालेलस्य पुत्रः कैनानस्य पुत्रः एनोसस्य पुत्रः आदमस्य सेथस्य पुत्रस्य, आदमस्य पुत्रस्य पुत्रःहनोकःदृष्टवान्।
२.
3. तानि केवलं पुरातनपुरुषेभ्यः एव घोषयितुं श्रेयस्करम् आसीत्, परन्तु पश्चात् आगमिष्यमाणेभ्यः अपि वयं प्रज्ञायाः आरम्भं न निवारयिष्यामः।
.
5. मम कृते त्रीणि दृष्टान्तानि प्रदत्तानि, अहं च स्वरं उत्थाप्य पृथिव्यां निवसतां कृते तान् कथितवान्।

अध्याय 38

1. प्रथमःदृष्टान्तः। यदा धर्मिणां सङ्घःप्रकटितःभविष्यति, पापिनःतेषां पापानाम् न्यायः भविष्यन्ति, पृथिव्याः मुखात् च निष्कासिताः भविष्यन्ति।
2. यदा च धर्मात्मा धर्मिणः दृष्टेः पुरतः प्रकटितः भविष्यति, यस्य निर्वाचिताःकार्याणि आत्मानेश्वरे लम्बन्ते, पृथिव्यां निवसतां धर्मिणां निर्वाचितानाम् च प्रकाशः प्रकटितः भविष्यति, तदा कुत्र पापिनां निवासः भविष्यति, आत्मानां प्रभुं नकारयन्तः कुत्र च विश्रामस्थानं भविष्यति? तेषां कृते हितकरं आसीत् यदि ते न जाताःआसन्।
3. यदा धर्मिणां रहस्यं प्रकाशितं भविष्यति, पापिनां न्यायःभविष्यति, अभक्ताः च धर्मात्माः निर्वाचितानां च सान्निध्यात् निष्कासिताः भविष्यन्ति।
४.
5. तदा राजानः पराक्रमिणः च नश्यन्ति, धर्मात्मा पवित्राणां हस्तेषु दास्यन्ति।
6. ततः परं कोऽपि आत्मनः प्रभुतः दयां न अन्वेषयिष्यति यतः तेषां जीवनं समाप्तम् अस्ति।

अध्याय 39

1. तेषु दिनेषु च निर्वाचिताः पवित्राः च बालकाः उच्चस्वर्गात् अवतरन्ति, तेषां वंशजाःच मनुष्यसन्ततिभिःसह एकाःभविष्यन्ति।
2. तेषु दिनेषु हनोकःउत्साहस्य क्रोधस्य च पुस्तकानि, व्याकुलस्य, निष्कासनस्य च पुस्तकानि प्राप्नोत्। तेषां दया न भविष्यति इति आत्मानां प्रभुःवदति।
3. तेषु च दिनेषु एकःचक्रवातःमां पृथिव्याःनीतवान्, मां च स्वर्गान्ते निक्षिप्तवान्।
4. तत्र च अन्यत् दर्शनं दृष्टवान् पवित्राणां निवासस्थानानि धर्मिणां च विश्रामस्थानानि।
5. अत्र मम नेत्राणि तस्य धर्मदूतैःसह तेषां निवासस्थानानि, पवित्रैः सह तेषां विश्रामस्थानानि च दृष्टवन्तः। ते च मनुष्यसन्ततिनां कृते याचन्ते, मध्यस्थतां च प्रार्थयन्ति स्म, तेषां पुरतःधर्मःजलवत् प्रवहति स्म, पृथिव्यां ओसवत् दया च प्रवहति स्म, एवं तेषां मध्ये नित्यं नित्यं वर्तते।
६क. तत्र च मम नेत्रेण धर्मस्य विश्वासस्य च चितं दृष्टम्।
७क. अहं च तस्य निवासस्थानं आत्मानेश्वरस्य पक्षयोःअधःदृष्टवान्।
६ख. तस्य दिवसेषु धर्मःप्रबलःभविष्यति, धर्मिणःनिर्वाचिताःच तस्य पुरतःअनन्तकालं यावत् असंख्याताःभविष्यन्ति।
७ख. तस्य पुरतःसर्वे धर्मिणःनिर्वाचिताःच अग्निप्रकाशवत् बलवन्तः भविष्यन्ति, तेषां मुखं आशीर्वादपूर्णं भविष्यति, तेषां अधरं च आत्मानां प्रभुनाम्नःस्तुतिं करिष्यति, तस्य पुरतःधर्मःकदापि न क्षीणः भविष्यति, तस्य पुरतःऋजुत्वं कदापि न क्षीणं भविष्यति।
8. तत्र अहं निवासं कर्तुम् इच्छामि स्म, मम आत्मा च तत् निवासस्थानं आकांक्षति स्म, तत्र च मम भागः आसीत्, यतः आत्मानां प्रभुणा पुरतःमम विषये एवम् स्थापितं।
९.
10. चिरकालं यावत् मम नेत्रेण तत् स्थानं दृष्ट्वा अहं तं आशीर्वादं दत्त्वा स्तुवितवान् यत् - धन्यःसःआदौ सदा च धन्यःभवतु।
11. तस्य च पुरतः निवृत्तिः नास्ति। सः जगतः सृष्टेः पूर्वं जानाति यत् किं शाश्वतं किं भविष्यति, किं च पुस्तिकातःपीढीं यावत् भविष्यति।
12. ये सुप्ताःत्वां आशीर्वादं न ददति, ते तव महिमा पुरतःस्थित्वा आशीर्वादं ददति, स्तुवन्ति, प्रशंसन्ति च, "पवित्रः पवित्रः पवित्रः आत्मानां प्रभुः सःपृथिवीं आत्माभिःपूरयति।
13. अत्र च मम नेत्राणि सर्वान् दृष्टवन्तःये न निद्रान्ति, ते तस्य पुरतः स्थित्वा आशीर्वादं ददति च वदन्ति- 'भवतः धन्यः भगवतः नाम च नित्यं धन्यं भवतु।'
14. मम मुखं च परिवर्तितम्; यतःअहं पुनःद्रष्टुं न शक्तवान्।

अध्याय 40

1. तदनन्तरं मया सहस्राणि दशसहस्राणि च दशसहस्राणि दृष्टानि, असंख्यानि, अगणितानि च जनसमूहं दृष्टवान्, ये आत्मानां प्रभुना पुरतःस्थिताःआसन्।
2. चतुर्पार्श्वेषु चत्वारि सान्निध्यानि दृष्टवान्, ये अनिद्राभ्यःभिन्नाः तेषां नामानि च ज्ञातवान्, यतःमया सह गतःदूतःतेषां नामानि मम समक्षं ज्ञात्वा सर्वाणि गुप्तवस्तूनि दर्शितवान्।
3. तेषां चतुर्णां सान्निध्यानां वाणीःमया श्रुताःयदा ते महिमाेश्वरस्य पुरतःस्तुतिं वदन्ति स्म।
4. प्रथमा वाणी आत्मानां प्रभुं नित्यं नित्यं आशीर्वादं ददाति।
5. द्वितीया च वाणी मया निर्वाचितानाम्, आत्मानां प्रभुना लम्बमानानां च आशीर्वादं दत्तवती।
6. तृतीया च वाणी मया श्रुता ये पृथिव्यां निवसन्ति, आत्मानेश्वरस्य नाम्ना याचन्ते च तेषां कृते प्रार्थयति, मध्यस्थतां च करोति।
7. अहं चतुर्थीं वाणीं श्रुतवान् यत् शैतानान् प्रतिहत्य पृथिव्यां निवसतां आरोपयितुं आत्मानां प्रभुना समक्षं आगन्तुं निषेधयति।
।
9. सः च मां अवदत्- 'अयं प्रथमः दयालुः दीर्घधीरः च माइकेलः द्वितीयःच मनुष्यसन्ततिनां सर्वेषां रोगानाम् सर्वेषां व्रणानां च उपरि स्थापितः राफेलः तृतीयः च सर्वशक्तीनां उपरि स्थापितः गेब्रियलः चतुर्थःच यः अनन्तजीवनं प्राप्नुयुः तेषां आशायाः पश्चात्तापस्य उपरि स्थापितः तस्य नाम फनुएलःअस्ति। एते चत्वारःआत्मानेश्वरस्य दूताः तेषु दिनेषु मया श्रुताःचत्वारःस्वराःच।

अध्याय 41

१.
2. तत्रैव मया निर्वाचितानाम् भवनानि पवित्राणां भवनानि च दृष्टानि, मम नेत्राणि च तत्र सर्वान् पापिनः दृष्टवन्तः ये आत्मानां प्रभुनाम् अङ्गीकुर्वन्ति ये पापिनःनिष्कासिताःभवन्ति, कर्षिताःच भवन्ति स्म,

ते च आत्मानां प्रभुतः उत्पद्यमानस्य दण्डस्य कारणात् स्थातुं न शक्तवन्तः।
3. तत्र च मम नेत्रेषु विद्युत्-गर्जन-गुप्तं, वायु-गुह्यं च, कथं ते पृथिव्याः उपरि प्रवहितुं विभक्ता; मेघ-ओस-गुप्तानि च दृष्टवन्त; तत्र च अहं दृष्टवान् यत् ते तत्र कुतःप्रविशन्ति, यतःच ते धूलिपूर्णां पृथिवीं तृप्तयन्ति।
4. तत्र च मया निमीलितकक्षाः दृष्टाः यस्मात् वाताः विभक्ताः सन्ति, अश्मवातानां कक्ष; कुहराणां मेघानां च कक्ष; तस्य मेघः च जगतः आरम्भादेव पृथिव्यां भ्रमति।
5. अहं च सूर्यचन्द्रयोःकक्ष्याःदृष्टवान्, यतःते प्रगच्छन्ति यत्र च पुनः आगच्छन्ति, तेषां गौरवपूर्णं पुनरागमनं च, कथं च एकः अन्यस्मात् श्रेष्ठ; तेषां भव्यकक्षा च, कथं च स्वकक्षां न त्यजन्ति, स्वकक्षायां किमपि न योजयन्ति, तस्मात् किमपि न गृह्णन्ति, परस्परं च विश्वासं धारयन्ति, येन शपथेन ते एकत्र बद्धाःसन्ति।
6. प्रथमं च सूर्यः बहिः गत्वा आत्मानां स्वामी आज्ञानुसारं स्वमार्गं भ्रमति, तस्य नाम च सदा नित्यं पराक्रमी अस्ति।
7. तदनन्तरं च मया चन्द्रस्य गुप्तं दृश्यमानं च मार्गं दृष्टम्, सा च तस्मिन् स्थाने दिवा रात्रौ च स्वमार्गस्य मार्गं साधयति--आत्मेश्वरस्य पुरतःपरस्य विपरीतस्थानं धारयति। ते च धन्यवादं प्रशंसन्ति च न विश्रामं कुर्वन्ति; तेषां कृतज्ञतायाःविश्रामःतेषां कृते अस्ति।
8. सूर्यःहि आशीर्वादाय शापाय वा बहुधा परिवर्तते, चन्द्रमार्गस्य च मार्गः धर्मिणां कृते प्रकाशः पापिनां कृते अन्धकारःच भगवतः नाम्ना प्रकाशस्य अन्धकारस्य च विच्छेदं कृतवान्, मनुष्याणां आत्मानं च विभज्य, धर्मात्मानं च दृढं कृतवान्, स्वस्य धर्मस्य नाम्ना।
9. न हि दूतः बाधते न च शक्तिः बाधितुं समर्था; यतःसःतेषां सर्वेषां कृते न्यायाधीशं नियुक्तं करोति, सः तान् सर्वान् स्वस्य पुरतः न्याययति।

अध्याय 42

1. प्रज्ञा न स्थानं प्राप्नोत् यत्र सा निवसति स्म; ततस्तस्या दिविषु निवासस्थानं निरूपितम्|
2. प्रज्ञा मनुष्यसन्ततिषु निवासं कर्तुं निर्गतवती, निवासस्थानं न प्राप्नोत्, प्रज्ञा स्वस्थानं प्रत्यागत्य स्वर्गदूतानां मध्ये आसनं कृतवती।
3. तस्याःकक्षेभ्यः अधर्मःनिर्गत; यं सा न अन्विषत्, सा तान् प्राप्नोत्, तेषां सह निवसति स्म, मरुभूमिषु वर्षा इव, तृषितदेशे ओसःइव।

अध्याय 43

1. अहं च अन्ये विद्युतःस्वर्गतारकाःच दृष्टवान्, अहं च दृष्टवान् यत् सःतान् सर्वान् नाम्ना आहूतवान्, ते च तस्य वचनं शृण्वन्ति स्म।
2. अहं च दृष्टवान् यत् तेषां प्रकाशस्य अनुपातेन कथं धार्मिकतुलायाम् तौलिताः भवन्ति, तेषां अन्तरिक्षाणां विस्तारं तेषां प्रादुर्भावदिनं च दृष्टवान्, तेषां क्रान्तिः कथं विद्युत् जनयति, तेषां क्रान्तिं च स्वर्गदूतानां संख्यानुसारं दृष्टवान्, परस्परं विश्वासं धारयन्ति च।
3. अहं च मया सह गतं दूतं पृष्टवान् यःमम कृते गुप्तं दर्शितवान् - 'एते किम्?'
4. सः च मां अवदत्- 'आत्मानां प्रभुः त्वां तेषां दृष्टान्तात्मकं अर्थं दर्शितवान् - एतानि पवित्राणां नामानि सन्ति ये पृथिव्यां निवसन्ति, आत्मानां प्रभुनाम्नि नित्यं नित्यं विश्वासं कुर्वन्ति।

अध्याय 44

अपि च विद्युत्सम्बद्धा अन्यत् घटना मया दृष्टा यत् कथं केचन ताराः उत्थाय विद्युत्रूपेण भवन्ति, तेषां नूतनरूपेण विच्छेदं कर्तुं न शक्नुवन्ति।

अध्याय 45

1. ये च पवित्राणां निवासस्थानस्य आत्मानां स्वामी च नाम अङ्गीकुर्वन्ति तेषां विषये द्वितीयं दृष्टान्तम् अस्ति।
2. स्वर्गं च ते न आरोहन्ति, पृथिव्यां च न आगमिष्यन्ति, एतादृशं पापिनां भाग्यं भविष्यति, ये आत्मानां प्रभुनाम् अङ्गीकृतवन्त; ये एवं दुखक्लेशदिनस्य कृते रक्षिताःसन्ति।
3. तस्मिन् दिने मम चयनितः महिमासिंहासनं उपविशति, तेषां कार्याणि परीक्षयिष्यति, तेषां विश्रामस्थानानि च असंख्यानि भविष्यन्ति। तेषां प्राणाः मम चयनितान्, मम गौरवपूर्णं नाम आह्वयन्तःच दृष्ट्वा तेषां अन्तःबलवन्तःभविष्यन्ति।
4. तदा अहं मम निर्वाचितस्य तेषु निवासं करिष्यामि। अहं च स्वर्गं परिणमयित्वा शाश्वतं आशीर्वादं प्रकाशं च करिष्यामि।
5. अहं च पृथिवीं परिवर्त्य आशीर्वादं करिष्यामि, अहं च मम निर्वाचितानाम् उपरि निवासं करिष्यामि, किन्तु पापिनः दुष्टाः च तस्मिन् पादं न स्थापयिष्यन्ति।
6. मया हि मम धर्मिणःशान्तिपूर्वकं तृप्ता; तेषां मम पुरतः निवासः कृत; किन्तु पापिनां कृते मम न्यायः समीपं गच्छति, येन अहं तान् पृथिव्याःमुखात् नाशयिष्यामि।

अध्याय 46

1. तत्र च अहं एकं दिवसशिरः दृष्टवान् यस्य शिरःऊनवत् श्वेतम् आसीत्, तस्य समीपे च अन्यः प्राणी आसीत् यस्य मुखं मनुष्यरूपं आसीत्, तस्य मुखं च अनुग्रहपूर्णं, पवित्रदूतानां इव।
2. अहं च मया सह गत्वा तस्य मनुष्यपुत्रस्य विषये सर्वाणि गुप्तवस्तूनि दर्शितवान्, सः कोऽस्ति, कुतः आगत; किमर्थं च दिवसशिरसा सह गत? स च मां प्रत्युवाच, एषःमनुष्यपुत्रःयस्य धर्मः अस्ति, यस्य सह धर्मः निवसति, यः गुप्तस्य सर्वान् निधिं प्रकाशयति।
3. यतः आत्मानां प्रभुः तं चिनोति, यस्य भाग्यं च आत्मानां स्वामी पुरतःसदा ऋजुतया प्राधान्यं प्राप्नोति।
4. अयं च मनुष्यपुत्रः यः त्वया दृष्टः सः राजान् वीर्यवान् च तेषां आसनात् उत्थापयिष्यति, बलवन्तः च तेषां सिंहासनात् उत्थापयिष्यति, बलवन्तःच लज्जां मुक्तं करिष्यति, पापिनां दन्तं च भङ्क्ते।
5. स च राजान् तेषां सिंहासनात् राज्यात् च अवतारयिष्यति यतःते तं न प्रशंसन्ति न स्तुवन्ति, न च विनयेन स्वीकुर्वन्ति यत् तेभ्यःराज्यं कुतःप्रदत्तम्।
6. स च बलवन्तः मुखं निक्षिप्य तान् लज्जया पूरयिष्यति। तमः च तेषां निवासः भविष्यति, कृमिः च तेषां शयनः भविष्यति, तेषां शयनाद् उत्थानस्य आशा न भविष्यति, यतः ते आत्मानां भगवतः नाम न प्रशंसन्ति।
7. एते च स्वर्गतारकाणां न्यायं कुर्वन्ति, परमात्मनः विरुद्धं हस्तौ उत्थापयन्ति, पृथिवीं च पदाति, तस्मिन् निवसन्ति। तेषां सर्वाणि कर्माणि अधर्मं प्रकटयन्ति, तेषां सामर्थ्यं च तेषां धनेषु अवलम्बते,

तेषां विश्वासः तेषां हस्तेन निर्मितेषु देवेषु वर्तते, ते च आत्मेश्वरस्य नाम अङ्गीकुर्वन्ति।
8. ते च तस्य सङ्घस्य गृहाणि, आत्मानां प्रभुनाम्ना लम्बमानान् विश्वासिनःच पीडयन्ति।

अध्याय 47

1. तेषु दिनेषु च धर्मिणां प्रार्थना, धर्मिणां रक्तं च पृथिव्याः आत्मानाथस्य समक्षं आरुह्य भविष्यति।
२ सदा दुखं भोक्तुं।
3. तेषु दिनेषु अहं दिवसशिरः दृष्टवान् यदा सः स्वस्य महिमासिंहासनस्य उपरि उपविष्टवान्, तस्य पुरतः जीवितानां पुस्तकानि उद्घाटितानि, तस्य सर्वाः सेना यत् ऊर्ध्वं स्वर्गे अस्ति, तस्य मन्त्रिणःच तस्य पुरतःस्थितवन्तः।
4. पवित्रजनानाम् हृदयानि आनन्देन पूरितानि आसन्; यतः धर्मिणां संख्या अर्पिता आसीत्, धर्मिणां प्रार्थना च श्रुता आसीत्, धर्मिणां रक्तं च आत्मानां प्रभुना प्रार्थितम् आसीत्।

अध्याय 48

१. सर्वे तृषिताः तान् पिबन्ति स्म, प्रज्ञापूर्णाः च आसन्, तेषां निवासः धार्मिकैःपवित्रैः निर्वाचितैःच सह आसीत्।
2. तस्मिन् समये सः मनुष्यपुत्रस्य नाम आत्मानां प्रभुस्य सान्निध्ये, तस्य नाम च दिवसशिरःपुरतःअभवत्।
3. आम्, सूर्यस्य चिह्नानां च सृष्टेःपूर्वं, स्वर्गस्य ताराणां निर्माणात् पूर्वं, तस्य नाम आत्मानां प्रभुना पुरतःनामकृतम्।
4. सः धर्मिणां कृते दण्डः भविष्यति यस्मिन् स्वयमेव तिष्ठन्ति न पतन्ति, सः अन्यजातीयानां प्रकाशः भविष्यति, हृदयविक्षिप्तानाम् आशा च भविष्यति।
5. ये पृथिव्यां निवसन्ति ते सर्वे पतित्वा तस्य पुरतः पूजयिष्यन्ति, आत्मानेश्वरस्य स्तुतिं आशीर्वादं च गीतेन उत्सवं च करिष्यन्ति।
6. अत एव च सःतस्य पुरतःचयनितःनिगूढःच, जगतःसृष्टेःपूर्वं नित्यं च।
7. आत्मानाम् प्रभुस्य प्रज्ञा पवित्राणां धर्मिणां च समक्षं तं प्रकाशितवती; सः हि धर्मिणां भाग्यं रक्षितवान् यतः ते अस्य अधर्मस्य जगतः द्वेष्टि अवहेलितवन्त; तस्य सर्वाणि कार्याणि, मार्गाणि च आत्मानां प्रभुनाम्ना द्वेष्टि, यतः तस्य नाम्ना ते उद्धारिता; तस्य सद्प्रीतिःच तेषां जीवनस्य विषये अभवत्।
8. एतेषु दिनेषु पृथिव्याः राजानः अधमुखाः भविष्यन्ति, ये च स्वहस्तकर्मणां कारणात् भूमिं धारयन्ति ते बलवन्तःभविष्यन्ति तेषां दुखदुखदिने ते आत्मनःत्राणं कर्तुं न शक्ष्यन्ति।
9. अहं च तान् मम निर्वाचितानाम् हस्तेषु समर्पयिष्यामि, यथा अग्नौ तृणानि तथैव पवित्रस्य मुखस्य पुरतः दह्यन्ते, यथा जले सीसः ते धर्मिणःमुखस्य पुरतःमग्नाःभविष्यन्ति, तेषां च लेशःपुनःन लभ्यते।
10. तेषां क्लेशदिने च पृथिव्यां विश्रामः भविष्यति, तेषां पुरतः पतित्वा न पुनरुत्थानम्, तेषां हस्तेन गृहीत्वा उत्थापयितुं कोऽपि न भविष्यति, यतःते आत्मानां प्रभुं तस्य अभिषिक्तं च अङ्गीकृतवन्तः। आत्मानां स्वामी नाम धन्य भवतु।

अध्याय 49

ल. प्रज्ञा हि जलवत् प्रस्रवति, तस्य पुरतः महिमा सदा न क्षीणः भवति।
2. सः हि सर्वेषु धर्मगुप्तेषु पराक्रमी अस्ति, अधर्मः च छायावत् अन्तर्धानं भविष्यति, तस्य निरन्तरता नास्ति; यतः निर्वाचितः आत्मानां स्वामी पुरतः तिष्ठति, तस्य महिमा च अनन्तकालं यावत्, तस्य पराक्रमःच सर्वान् पुस्तिकान् यावत्।
3. तस्मिन् च प्रज्ञायाः आत्मा, अन्वेषणप्रदः आत्मा च, अवगमनस्य, पराक्रमस्य च आत्मा, धर्मे सुप्तानाम् आत्मा च निवसति।
4. सःगुप्तवस्तूनाम् न्यायं करिष्यति, तस्य पुरतः कोऽपि मृषा वचनं वक्तुं न शक्नोति; स हि आत्मनाथेश्वरस्य पुरतः निर्वाचितः यथा स्वप्रीतिः।

अध्याय 50

१.
2. यस्मिन् क्लेशदिने पापिनां विरुद्धं दुष्टं निधिः भविष्यति। धर्मिणः च आत्मानां प्रभुनाम्ना विजयी भविष्यन्ति, सः च अन्येषां साक्षिणः करिष्यति यत् ते पश्चात्तापं कृत्वा स्वहस्तकर्माणि परित्यजन्ति।
3. तेषां आत्मानां प्रभुनाम्ना गौरवं न भविष्यति, तथापि तस्य नाम्ना तेषां उद्धारः भविष्यति, आत्मानां प्रभुः च तेषां प्रति दयां करिष्यति, यतःतस्य दया महती अस्ति।
४.
5. इतःपरं च तेषु दयां न करिष्यामि इति आत्मानां प्रभुःवदति।

अध्याय 51

1. तेषु दिनेषु पृथिवी अपि यत् न्यस्तं तत् प्रतिदास्यति, पातालःअपि यत् प्राप्तं तत् प्रतिदास्यति, नरकं च यत् ऋणं दास्यति।
2. स च तेषु धार्मिकान् पवित्रान् च चिनोति यतःतेषां मोक्षस्य दिवसः समीपं गतः।
3. निर्वाचितःच तेषु दिनेषु मम सिंहासने उपविशति, तस्य मुखं च सर्वाणि प्रज्ञा-परामर्श-गुप्तानि प्रक्षिप्यते, यतः आत्मानां प्रभुः तानि तस्मै दत्तवान्, तस्य महिमा च कृतवान्।
4. तेषु दिनेषु च पर्वताःमेषवत् प्लवन्ति, पर्वताःअपि क्षीरतृप्ताःमेषाः इव लङ्घिष्यन्ति, स्वर्गे सर्वेषां स्वर्गदूतानां मुखानि आनन्देन प्रकाशितानि भविष्यन्ति।
5. तेषु दिनेषु हि निर्वाचितः उत्पद्येत, पृथिवी च आनन्दं प्राप्स्यति, तस्मिन् च धर्मिणःनिवसन्ति, निर्वाचिताःच तत्र चरन्ति।

अध्याय 52

ल. तेषु दिनेषु च यत्र मया निगूढस्य सर्वाणि दर्शनानि दृष्टानि--अहं हि चक्रवातेन नीत; ते च मां पश्चिमदिशि नीतवन्तः।
2. तत्र मम नेत्रेण स्वर्गस्य सर्वाणि गुप्तवस्तूनि दृष्टानि यत् भविष्यति, लोहस्य पर्वत; ताम्रस्य पर्वत; रजतस्य पर्वत; सुवर्णस्य पर्वत; मृदुधातुपर्वत; सीसस्य पर्वतःच।
3. अहं च मया सह गतं दूतं पृष्टवान् यत् एतानि कानि वस्तूनि मया गुप्तरूपेण दृष्टानि?

4. स च मां अवदत्- 'एतानि सर्वाणि त्वया दृष्टानि तस्य अभिषिक्तस्य आधिपत्यस्य सेवां करिष्यन्ति यथा सः पृथिव्यां शक्तिशाली पराक्रमी च भवेत्।'
5. स च शान्तिदूतः मां अवदत् यत् किञ्चित् प्रतीक्षस्व, तत्र भवतः कृते सर्वाणि गुप्तवस्तूनि प्रकाशितानि भविष्यन्ति, ये आत्मानः प्रभुं परितःसन्ति।
6. ये च तव नेत्रेण दृष्टाः पर्वता; लोहपर्वत; ताम्रपर्वत; रजतपर्वतःच, सुवर्णपर्वत; मृदुधातुपर्वत; सीसपर्वतः च, एते सर्वे निर्वाचितस्य सान्निध्ये मोमवत् भविष्यन्तिः अग्निना पुरत; तेषु पर्वतानाम् उपरि ऊर्ध्वतःप्रवहति जलवत्, तस्य पादयोःपुरतःअशक्ताःभविष्यन्ति।
7. तेषु दिनेषु न कश्चित् उद्धारं प्राप्स्यति, सुवर्णेन वा रजतेन वा, न च कोऽपि पलायितुं शक्नोति।
8. न च युद्धाय लोहं भविष्यति, न च वक्षस्थलं धारयिष्यति। कांस्यं न सेवां करिष्यति, टीनःच न सेवां न करिष्यति, न च मान्यते, सीसं च न इष्टं भविष्यति।
9. एतानि सर्वाणि च पृथिव्याः उपरितः अङ्गीकृतानि नष्टानि च भविष्यन्ति, यदा निर्वाचितः आत्मानां भगवतः मुखस्य सम्मुखे प्रकटितःभविष्यति।'

अध्याय 53

१.
2. तेषां हस्ताः च अनियमिताः कर्माणि कुर्वन्ति, पापिनः च सर्वान् भक्षयन्ति येषां ते अनियमेन पीडयन्ति, तथापि पापिनः आत्मानां भगवतः मुखात् नष्टाः भविष्यन्ति, ते च तस्य पृथिव्याः मुखात् निर्वासिताःभविष्यन्ति, ते च अनन्तकालं यावत् नश्यन्ति।
3. अहं हि सर्वान् दण्डदूतान् तत्र स्थितान् शैतानस्य सर्वाणि यन्त्राणि सज्जीकृत्य दृष्टवान्।
4. अहं च मया सह गतं शान्तिदूतं पृष्टवान् - 'कस्य कृते एतानि यन्त्राणि सज्जयन्ति?'
5. स च मां अवदत्- 'एताःअस्याःपृथिव्याःराजानां वीर्याणां च कृते सज्जयन्ति, येन ते विनाशिताःभवेयुः।'
6. तदनन्तरं च धर्मात्मा निर्वाचितःच स्वसङ्गस्य गृहं प्रकटयिष्यति, अतःपरं ते आत्मानां प्रभुनाम्ना पुनःबाधिताःन भविष्यन्ति।
7. एते च पर्वताःतस्य धर्मस्य पुरतःपृथिवी इव न तिष्ठन्ति, किन्तु पर्वताः जलस्य फव्वारा इव भविष्यन्ति, धर्मिणः च पापानाम् अत्याचारात् विश्रामं प्राप्नुयुः।'

अध्याय 54

1. अहं च पश्यन् पृथिव्याः अन्यं भागं गत्वा तत्र गभीरं द्रोणीं ज्वलन्तं वह्निं दृष्टवान्।
2. ते च राजानः पराक्रमिणः च आनयन् अस्मिन् गभीरे द्रोणिके क्षिप्तुं प्रवृत्ताः।
3. तत्र च मम नेत्राणि दृष्टवन्तः यत् ते एतानि स्वयन्त्राणि अप्रमेयभारयुक्तानि लोहशृङ्खलानि कथं कृतवन्तः।
4. अहं च मया सह गतं शान्तिदूतं पृष्टवान् यत् - कस्य कृते एताः शृङ्खलाःसज्जीकृताःसन्ति?
5. सः च मां अवदत् - 'एते अजजेल-समूहानां कृते सज्जीकृताः सन्ति, येन ते तान् गृहीत्वा पूर्ण-निन्दायाःअगाधं क्षिपन्ति, ते च यथा आत्मानेश्वरः आज्ञापितवान् तथा रूक्ष-शिलाभिः स्वजङ्गां आच्छादयिष्यन्ति।'
6. माइकेल; जिब्राईल; राफेल; फनुएलःच तस्मिन् महान् दिने तान् गृहीत्वा तस्मिन् दिने तान् प्रज्वलितभट्ट्यां क्षिपन्ति, येन तेषां शैतानस्य वशीकृत्य पृथिव्यां निवसतां भ्रष्टं कर्तुं तेषां अधर्मस्य प्रतिशोधं गृह्णीयात्।
7. 'तेषु दिनेषु च आत्मेश्वरात् दण्डः आगमिष्यति, सः च सर्वान् जलकक्षान् उद्घाटयिष्यति ये स्वर्गस्य उपरि सन्ति, पृथिव्याः अधः स्थितानां च फव्वाराणां च।'
8. सर्वाणि च जलानि जलेन सह संयुज्यन्ते, यत् दिवाणाम् उपरि अस्ति तत् पुंलिङ्गं, पृथिव्याःअधःयत् जलं तत् स्त्रीलिङ्गम्।
9. ते च सर्वान् पृथिव्यां निवसतां स्वर्गान्तानां अधः निवसतां च नाशयिष्यन्ति।
10. यदा च तेषां पृथिव्यां कृतं अधर्मं ज्ञात्वा तेषां विनाशःभविष्यति।

अध्याय 55

1. तदनन्तरं च दिवसशिरः पश्चात्तापं कृत्वा अवदत्- 'मया वृथा पृथिव्यां निवसतां सर्वेषां नाशःकृतः।'
2. सःच स्वमहानाम्ना शपथं कृतवान् - 'अतःपरं पृथिव्यां निवसतां सर्वेषां कृते एवम् न करिष्यामि, स्वर्गे च चिह्नं स्थापयिष्यामि, एतत् च मम तेषां च मध्ये सदा-सद्भावस्य प्रतिज्ञा भविष्यति, यावत् स्वर्गः पृथिव्याःउपरि अस्ति।' एतत् च मम आज्ञानुसारम्।'
3. यदा अहं तान् क्लेशदुःखदिने स्वर्गदूतानां हस्तेन ग्रहीतुं इच्छन् अस्मि तदा अहं तेषु मम दण्डं मम क्रोधं च स्थापयिष्यामि इति आत्मानां प्रभुःपरमेश्वरःवदति।
4. यूयं पृथिव्यां निवसन्तः पराक्रमिणः राजानः मम निर्वाचितं कथं महिमासिंहासनं उपविश्य अजाज़ेलस्य सर्वेषां सहचरानाम् सर्वेषां च सैन्यदलानां च आत्मानां प्रभुनाम्ना न्यायं करोति इति भवन्तः द्रष्टव्याः।'

अध्याय 56

1. अहं तत्र दण्डदूतसमूहान् गच्छन्तं दृष्टवान्, ते च प्रहारं लोहकांस्यशृङ्खलां च धारयन्ति स्म।
2. अहं च मया सह गतं शान्तिदूतं पृष्टवान् यत्-एते प्रहारं धारयन्तः कस्मै गच्छन्ति?
3. स च मां अवदत्- 'तेषां चयनितप्रियजनानाम्, यथा ते द्रोणिकायाःअगाधस्य खड्गे निक्षिप्ताःभवेयुः।'
4. तदा च सा उपत्यका तेषां निर्वाचितैः प्रियैः च पूरिता भविष्यति, तेषां जीवनस्य दिवसाः समाप्ताः भविष्यन्ति, तेषां भ्रष्टतायाः दिवसाः ततःपरं न गण्यन्ते।
5. तेषु च दिनेषु स्वर्गदूताःपुनःआगमिष्यन्ति, पूर्वदिशि च पार्थिणां मादीनां च उपरि क्षिपन्ति, ते राजान् प्रेरयिष्यन्ति, यथा तेषां उपरि अशान्तिस्य आत्मा आगमिष्यति, ते तान् स्वसिंहासनात् उत्थापयिष्यन्ति, येन ते स्वकुण्डेभ्यःसिंहाःइव विदारयिष्यन्ति, तेषां मेषेषु च क्षुधार्तवृकाःइव।
6. ते तस्य निर्वाचितानाम् भूमिं गत्वा पदाभ्यां पदाति, तस्य निर्वाचितानाम् भूमिः च तेषां पुरतः मण्डनालयः राजमार्गः च भविष्यति।
7. मम धर्मिणां नगरं तु तेषां अश्वानाम् बाधकं भविष्यति। ते च परस्परं युद्धं कर्तुं आरभन्ते, तेषां दक्षिणहस्तःच आत्मनः विरुद्धं बलवान् भविष्यति, न च मनुष्यः स्वभ्रातरं न ज्ञास्यति, न च पुत्रं

स्वपितरं मातरं वा, यावत् तेषां वधद्वारा शवानां संख्या न भविष्यति, तेषां दण्डःन वृथा भविष्यति।
8. तेषु दिनेषु पातालः स्वस्य हनुमत्पादं उद्घाटयिष्यति, ते च तस्मिन् निगलिताः भविष्यन्ति, तेषां विनाशः च समाप्तः भविष्यति; पापिनां भक्षयिष्यति पापिन् निर्वाचितानां सन्निधौ।'

अध्याय 57

१.
2. तेषां शकटानाम् कोलाहलः श्रुत; यदा एतत् क्षोभं जातम्, तदा स्वर्गात् पवित्राः तत् अवलोकितवन्त; पृथिव्याः स्तम्भाः च स्वस्थानात् गता; स्वर्गस्य एकस्मात् अन्तात् अन्यतमं यावत् तस्य शब्दः एकस्मिन् दिने श्रूयते स्म।
3. ते च सर्वे पतित्वा आत्मानां प्रभुं भजिष्यन्ति। इति च द्वितीयदृष्टान्तस्य समाप्तिः।

अध्याय 58

1. अहं च तृतीयं दृष्टान्तं धर्मिणः निर्वाचितानां च विषये वक्तुं आरब्धवान्।
2. धन्याः यूयं धार्मिकाः निर्वाचिता; यतः युष्माकं भाग्यं गौरवपूर्णं भविष्यति।
3. सज्जनाश्च सूर्यप्रकाशे भविष्यन्ति। अनन्तजीवनस्य प्रकाशे च निर्वाचिताः तेषां जीवनस्य दिवसाः अनन्ताः भविष्यन्ति, पवित्राणां च असंख्याकाःदिवसाःभविष्यन्ति।
4. ते च प्रकाशं अन्विष्य आत्मानां प्रभुना सह धर्मं प्राप्नुयु; अनन्तप्रभुनाम्ना धर्मिणां शान्तिःभविष्यति।
5. तदनन्तरं च स्वर्गे पवित्रं वक्ष्यति यत् ते धर्मगुप्तं श्रद्धायाः धरोहरं अन्वेष्टुम् अर्हन्ति, यतः पृथिव्यां सूर्यवत् उज्ज्वलं जातम्, अन्धकारः च अतीतः।
6. तथा च एकः प्रकाशः भविष्यति यः कदापि न समाप्त; ते च दिवसानां सीमापर्यन्तं न आगमिष्यन्ति, यतः प्रथमं तमः नष्टः भविष्यति, आत्मानां प्रभुस्य पुरतःस्थापितःप्रकाश; आत्मानां प्रभुस्य पुरतःच ऋजुतायाःप्रकाशःनित्यं स्थापितःभविष्यति।

अध्याय 59

१.
2. तत्र च मया मेघगर्जनस्य रहस्यानि दृष्टानि, कथं च स्वर्गे उपरि प्रतिध्वनितस्य तस्य शब्दः श्रूयते, सः च मां पृथिव्यां निष्पादितान् न्यायान् द्रष्टुं प्रेरितवान्, किं ते कल्याणाय आशीर्वादाय वा, आत्मानां भगवतःवचनानुसारं शापाय वा।
3. तदनन्तरं च प्रकाशविद्युत्योः रहस्यानि सर्वाणि मम दर्शितानि, ते आशीर्वादाय तृप्त्यर्थं च लघु भवन्ति।

अध्याय ६०

1. पञ्चशतवर्षे सप्तमे मासस्य चतुर्दश्यां हनोकस्य जीवने। तस्मिन् दृष्टान्ते अहं दृष्टवान् यत् कथं एकेन प्रबलेन कम्पेन स्वर्गस्य स्वर्गः कम्पित; परमात्मनः सेना, स्वर्गदूताः च सहस्राणि दशसहस्राणि च दशसहस्राणि च महता चिन्तायां व्याकुलाःअभवन्।
2. तस्य महिमासिंहासनस्य उपरि दिवसशिरःउपविष्ट; तस्य परितः स्वर्गदूताःधर्मिणःच स्थिताःआसन्।
3. महती च वेपःमां गृहीतवान्, भयं च मां गृहीतवान्, मम कटिःच त्यक्तवान्, मम लज्जा विलीयते, अहं च मुखं पतितः।
4. माइकेलः पवित्राणां मध्ये अन्यं दूतं प्रेषितवान्, सः मां उत्थापितवान्, यदा सः मां उत्थापितवान् तदा मम आत्मा पुनः आगतः। यतः मया अस्य गणस्य दृष्टि; स्वर्गस्य कोलाहल; कम्पः च सहितुं न शक्यते स्म। माइकेलःमां अवदत्- 'किमर्थं त्वं एतादृशेन दर्शनेन व्याकुलः असि? यावत् अयं दिवसः तस्य दयायाः दिवसः आसीत्; स च पृथिव्यां निवसतां प्रति दयालुःदीर्घधीरःच अभवत्।
5. यदा च दिवस; शक्ति; दण्ड; न्यायःच आगमिष्यति, यःआत्मानां प्रभुना धार्मिकनियमं न उपासकानां कृते, धर्मन्यायं नकारयन्त; ये च तस्य नाम व्यर्थं गृह्णन्ति, तेषां कृते सज्जीकृतवान्--तदा सःदिवसः सज्जीकृतः भवति, निर्वाचितानाम् कृते सन्धि; किन्तु पापिनां कृते जिज्ञासा।
6. यदा आत्मानाथस्य दण्डः तेषां उपरि अवलम्बते तदा सः यथा आत्मानेश्वरस्य दण्डः न आगच्छेत्, तदर्थं तिष्ठति, वृथा, बालकान् मातृभिःसह बालकान् पितृभिःसह च हन्ति। तदनन्तरं तस्य दयायाः धैर्यस्य च अनुसारं न्यायःभविष्यति।'
7. तस्मिन् दिने च द्वौ राक्षसौ विभक्तौ अभवताम्, लेवियथन् नामिका महिला, जलस्रोतानां उपरि समुद्रस्य अगाधेषु निवसितुं।
.
9. अहं च अन्यं दूतं प्रार्थितवान् यत् सः तान् राक्षसानां पराक्रमं दर्शयतु, यथा ते एकस्मिन् दिने विभक्ता; एकः समुद्रस्य अगाधेषु अपरःप्रान्तरस्य शुष्कभूमिं प्रति क्षिप्ताः।
10. स च मां अवदत्- 'त्वं मनुष्यपुत्र, अत्र त्वं किं गुप्तं ज्ञातुम् इच्छसि।'
.
12. वायुकक्षाः च कथं वातानां विभक्ताः कथं तौलिताः भवन्ति, वायुद्वाराःच कथं गण्यन्ते, प्रत्येकं वायुशक्ति; चन्द्रप्रकाशानां शक्ति; यथायोग्यं शक्तिःच, ताराणां च नामानुसारं विभागा; सर्वे विभागाः कथं विभक्ताःच।
13. यत्र च पतन्ति तत्र गर्जना; विद्युत्योः मध्ये ये विभागाः भवन्ति, येन सः लघुः भवेत्, तेषां गणं च यत् ते शीघ्रमेव आज्ञापयितुं शक्नुवन्ति।
14. वज्रस्य हि विश्रामस्थानानि सन्ति ये तस्य ध्वनिं प्रतीक्षमाणाः निरूपिताः सन्ति; वज्रविद्युत् च अविच्छिन्नौ, यद्यपि न एकः अविभक्त; तथापि तौ आत्मानद्वारा एकत्र गच्छतःन च पृथक्।
15. यदा हि विद्युत् लघु भवति तदा गरजः स्वरं उच्चारयति, आत्मा च पीलसमये विरामं प्रवर्तयति, तयोः मध्ये समानरूपेण विभजति यतः तेषां कूपानां निधिः वालुकायाः सदृशः अस्ति, तेषां प्रत्येकं कूपवत् लङ्घनेन धार्यते, आत्मायाःसामर्थ्येन च पश्चात् कृत्वा पृथिव्याःबहुभागानुसारं अग्रे धक्कायते।
16. समुद्रस्य च आत्मा पुरुषः बलवान् च भवति, तस्य बलस्य पराक्रमेण तं लज्जया प्रतिकर्षति, तथैव सः अग्रे प्रेषितः भवति, पृथिव्याःसर्वेषु पर्वतानाम् मध्ये विकीर्णःभवति।
17. कूर्चा-हिम-आत्मा च स्वस्य दूत; अश्म-आत्मा च सत्-दूतः।
18. हिमस्य च आत्मा तस्य बलकारणात् स्वकक्षान् त्यक्तवान्--तस्मिन् एकः विशेषःआत्मा अस्ति, तस्मात् यःआरोहति सःधूमःइव अस्ति, तस्य नाम हिमम् अस्ति।

19. कुहरेण च आत्मा तेषां कक्षेषु तेषां सह न संयुज्यते, किन्तु तस्य कक्षविशेषःअस्ति; यतःतस्य मार्गःप्रकाशे अन्धकारे च शिशिरे ग्रीष्मे च गौरवपूर्णःअस्ति, तस्य कक्षे च दूतःअस्ति।
20. ओसस्य च आत्मा स्वर्गस्य अन्तेषु निवासं कृत्वा वर्षाकक्षैःसह सम्बद्धःअस्ति, तस्य मार्गःशिशिरे ग्रीष्मकाले च भवति, तस्य मेघाः कुहरेण च मेघाःसम्बद्धाःसन्ति, एकःच अन्यस्मै ददाति।
21. यदा च वर्षायाः आत्मा स्वकक्षात् निर्गच्छति तदा स्वर्गदूताः आगत्य कक्षं उद्घाट्य बहिःनयन्ति, यदा च सा समग्रभूमौ प्रसारितः भवति तदा पृथिव्यां जलेन सह एकीभवति। यदा च यदा यदा पृथिव्यां जलेन सह एकीभवति | . .
22. जलं हि पृथिव्यां निवसतां कृते; ते स्वर्गस्थस्य परमात्मनः पृथिव्याःपोषणं भवन्ति, अतःवर्षायाःपरिमाणं भवति, स्वर्गदूताःतत् प्रभारं गृह्णन्ति।
23. एतानि च मया धार्मिकाणां उद्यानं प्रति दृष्टानि।
24. मया सह स्थितः शान्तिदूतः मां अवदत्- 'ईश्वरस्य माहात्म्यस्य अनुरूपं सज्जीकृतौ राक्षसौ द्वौ पोषयिष्यतः. . .

अध्याय 61

1. अहं च तेषु दिनेषु दृष्टवान् यत् तेभ्यः स्वर्गदूतेभ्यः कियत् दीर्घाः रज्जुःदत्ता; ते च पक्षं गृहीत्वा उड्डीय उत्तरदिशि गतवन्तः।
2. अहं च तं दूतं पृष्टवान् यत् ते स्वर्गदूताः किमर्थम् एताः रज्जुः गृहीत्वा गतवन्तः? स च मां अवदत्- ते परिमाणं कर्तुं गतवन्तः।
3. मया सह गतः स्वर्गदूतः मां अवदत्-'एते धर्मिणां परिमाणं, धर्मिणां पाशं च धर्मिणां कृते आनयिष्यन्ति, येन ते आत्मानां प्रभुनाम्नि नित्यं नित्यं तिष्ठन्ति।
4. निर्वाचिताःनिर्वाचितैःसह वसितुं आरभन्ते, तानि च परिमाणानि ये श्रद्धाय दास्यन्ति, ये च धर्मं दृढं करिष्यन्ति।
5. एते च मापाः पृथिव्याः गभीरतायाः सर्वाणि रहस्यानि प्रकाशयिष्यन्ति, ये च मरुभूमिना नष्टा; ये च पशूभिःभक्षिता; ये च समुद्रस्य मत्स्यैः भक्षिता; येन ते पुनः आगत्य स्वयमेव तिष्ठन्ति, निर्वाचितस्य दिने न हि कश्चित् आत्मनाथस्य पुरतः विनश्यति, कश्चित् च नाशःभवितुम् अर्हति।
6. ये च स्वर्गे उपरि निवसन्ति ते सर्वे आज्ञां शक्तिं च एकं वाणीं च एकं प्रकाशं च अग्निसदृशं प्राप्तवन्तः।
७.
8. आत्मानां प्रभुःच निर्वाचितं महिमासिंहासनं स्थापयति स्म। सः स्वर्गे उपरि पवित्रस्य सर्वाणि कार्याणि न्याययिष्यति, तेषां कर्माणि तुलायां तौलितानि भविष्यन्ति।
९.
१०.
11. On that day shall raise one voice, and bless and glorify and exalt in the spirit of faith, and in the spirit of wisdom, and in the spirit of patience, and in the spirit of mercy, and in the spirit of judgement and of peace, and in the spirit of goodness, and shall all say with one voice: "Blessed is He, and may the name of the Lord of Spirits be blessed for ever and नित्यम्।"
12. ये स्वर्गे उपरि न सुप्ताः सर्वे तं आशीर्वादं दास्यन्तिः स्वर्गे ये पवित्राः सन्ति ते सर्वे तं आशीर्वादं दास्यन्ति, जीवनस्य उद्याने निवसन्तःसर्वे च निर्वाचिता; प्रकाशस्य च आत्मा यःतव धन्यनाम आशीर्वादं दातुं, महिमा कर्तुं, प्रशंसितुं, पवित्रं कर्तुं च समर्थःअस्ति, सर्वे मांसाः च तव नामस्य महिमामण्डनं करिष्यन्ति, आशिषयिष्यन्ति च।
13. महती हि आत्मेश्वरस्य दया, सःच दीर्घधैर्यवान्, तस्य सर्वाणि कार्याणि सर्वाणि च सृष्टानि च सः धार्मिकेभ्यः निर्वाचितेभ्यः च प्रकाशितवान्, आत्मानां प्रभुनाम्ना।

अध्याय 62

1. एवं च भगवान् राजान् महाबलान् उच्चान् च पृथिव्यां निवसतां च आज्ञाप्य अवदत् यत् यदि भवन्तःनिर्वाचितं ज्ञातुं समर्थाःसन्ति तर्हि नेत्राणि उद्घाट्य शृङ्गाणि उत्थापयन्तु।
2. आत्मानां प्रभुः तं स्वमहिमासिंहासनं उपविष्टवान्, तस्य उपरि धर्मस्य आत्मा प्रक्षिप्त; तस्य मुखस्य वचनं च सर्वान् पापिनःहन्ति, तस्य मुखात् सर्वे अधर्मिणःनश्यन्ति।
3. तत्र च तस्मिन् दिने सर्वे राजानःपराक्रमिणःच उच्छ्रिताःच पृथिवीं धारयन्तः च उत्तिष्ठन्ति, ते च द्रक्ष्यन्ति, ज्ञास्यन्ति च यत् सः कथं स्वमहिमासिंहासनस्य उपरि उपविशति, तस्य पुरतः धर्मस्य न्यायः भवति, तस्य पुरतःच कोऽपि मृषा वचःन उक्तः।
4. तदा तेषां उपरि प्रसवग्रस्ता इव पीडा आगमिष्यति, तस्याः प्रसवस्य पीडा भवति, यदा तस्याः बालकः गर्भस्य मुखं प्रविशति, तस्याःप्रसवस्य पीडा भवति।
5. तेषां एकःभागःअन्यं भागं पश्यति, ते च भीताःभविष्यन्ति, ते च अवनतिमुखाः भविष्यन्ति, तेषां वेदना च गृह्णीयात्, यदा ते तम् मनुष्यपुत्रं स्वस्य महिमासिंहासनस्य उपरि उपविष्टं पश्यन्ति।
6. राजानःपराक्रमिणः सर्वे च पृथिवीधारकाः सर्वेषु शासनं कुर्वन्तं निगूढं तस्य आशीर्वादं महिमा च प्रशंसयिष्यन्ति।
7. यतः आरम्भादेव मनुष्यपुत्रः निगूढः आसीत्, परमात्मा च तं स्वशक्तिसन्निधौ रक्षति स्म, निर्वाचितानाम् समक्षं च तं प्रकाशितवान्।
8. निर्वाचितानां पवित्राणां च सङ्घः रोपितः भविष्यति, तस्मिन् दिने सर्वे निर्वाचिताःतस्य पुरतःतिष्ठन्ति।
9. सर्वे च राजानःपराक्रमिणःच उच्छ्रिताःच पृथिवीं शासकाःच तस्य पुरतः मुखेन पतित्वा तस्य मनुष्यपुत्रस्य उपरि पूजयित्वा आशां स्थापयिष्यन्ति, तस्य हस्ते दयां याचयिष्यन्ति, याचयिष्यन्ति च।
१०.
11. स तान् दण्डार्थं स्वर्गदूतेभ्यःप्रदास्यति, तेषां प्रतिशोधं कर्तुं यतः ते स्वसन्ततिं तस्य निर्वाचितं च पीडितवन्तः।
12. ते च धर्मिणःतस्य निर्वाचितानाम् च दृश्यं भविष्यन्ति, ते तेषु आनन्दं करिष्यन्ति, यतःतेषां उपरि आत्मानां प्रभुस्य क्रोधःआश्रितः अस्ति, तस्य खड्गःच तेषां रक्तेन मत्तःअस्ति।
13. तस्मिन् दिने च धर्मिणः निर्वाचिताः च उद्धारं प्राप्नुयु; ततः परं कदापि पापिनां अधर्मिनां च मुखं न पश्यन्ति।
14. आत्मानां प्रभुः तेषां उपरि तिष्ठति, तेन मनुष्यपुत्रेण सह ते खादिष्यन्ति, शयनं करिष्यन्ति, उत्तिष्ठन्ति च अनन्तकालं यावत्।
15. धर्मिणः च निर्वाचिताः च पृथिव्याः उत्थितः भविष्यन्ति, निवृत्ताः मुखाःच भविष्यन्ति। ते च वैभववस्त्रैःपरिधाताःभविष्यन्ति।
16. एतानि च आत्मानां प्रभुतःजीवनस्य वस्त्राणि भविष्यन्ति, भवतः वस्त्राणि च न वृद्धानि भविष्यन्ति, न च भवतः महिमा आत्मानां प्रभुना पुरतःन गच्छति।

अध्याय 63

१.
2. ते च आत्मानां प्रभुं आशीर्वादं महिमां च करिष्यन्ति, वक्ष्यन्ति च- धन्यः आत्मानां प्रभुः राजानां च प्रभुः; महाबलानाम्, धनिनां च प्रभुः; महिमा प्रभुःप्रज्ञायाःच प्रभुः।
3. तथा च प्रत्येकं गुप्तवस्तुषु तव शक्तिः पुस्तिकातः पुस्तिकापर्यन्तं भव्यः अस्ति, तव महिमा च नित्यं नित्यं गभीराः सन्ति तव सर्वाणि रहस्यानि असंख्यानि च, तव धर्मःच अगणनीयः।
4. वयं इदानीं ज्ञातवन्तः यत् वयं महिमाम् कुर्म; राजेश्वरस्य, सर्वराजानाम् राजानस्य च आशीर्वादं कुर्मः।'
5. ते च वक्ष्यन्ति- 'किं वयं महिमाम् कर्तुं धन्यवादं दातुं च विश्रामं प्राप्नुम; तस्य महिमायाःपुरतःअस्माकं विश्वासं स्वीकुर्म!
६.
7. न हि वयं तस्य पुरतः विश्वासं कृतवन्त; न च आत्मानां प्रभुनाम्नः महिमाम् अकरोम, न च अस्माकं भगवतः महिमाम् अकरोम, किन्तु अस्माकं आशा अस्माकं राज्यस्य राजदण्डे, अस्माकं महिमायां च आसीत्।
8. अस्माकं दुःखक्लेशदिने च सः अस्मान् न तारयति, अस्माकं च स्वीकारस्य विरामं न प्राप्नुम; यत् अस्माकं प्रभुः सर्वेषु कार्येषु, तस्य न्यायेषु, न्याये च सत्यः अस्ति, तस्य न्यायेषु च व्यक्तिनां प्रति आदरः नास्ति।
9. वयं च कार्याणां कारणात् तस्य मुखात् गच्छाम; अस्माकं सर्वाणि पापानि च धर्मेण गण्यन्ते।'
10. इदानीं ते स्वयमेव वक्ष्यन्ति - 'अस्माकं प्राणाः अधर्मलाभेन परिपूर्णाः सन्ति, किन्तु तत् अस्मान् तस्य मध्येन सीतेलभारं प्रति अवतरितुं न बाधते।'
11. तदनन्तरं च तेषां मुखं तमसा पूरितं भविष्यति, तस्य मनुष्यपुत्रस्य पुरतः लज्जा च भविष्यति, तस्य सान्निध्यात् च निष्कासिताः भविष्यन्ति, खड्गः च तेषां मध्ये तस्य मुखस्य पुरतः तिष्ठति।
12. एवं आत्मानाथः अवदत्- 'एषः पराक्रमीणां राजानां च उच्चैः पृथिवीधारकाणां च विषये आत्मानां भगवतःपुरतःनियमःन्यायःच।

अध्याय 64

1. अन्ये च रूपाणि मया दृष्टानि तत्र निगूढानि।
2. मया स्वर्गदूतस्य वाणी श्रुता यत् - 'एते स्वर्गदूताः पृथिव्यां अवतीर्य मनुष्यसन्ततिभ्यःगुप्तं प्रकाशितवन्त; मनुष्यसन्ततिं च पापं कर्तुं प्रलोभयन्ति स्म।

अध्याय 65

1. तेषु दिनेषु नूहः पृथिवीं दृष्टवान् यत् सा निमग्नवती तस्याः विनाशः समीपे आसीत्।
२.
3. अहं च तं अवदम् - 'किं पृथिव्यां पतति यत् पृथिवी एतादृशी दुष्टा दुर्दशायां कम्पिता च अस्ति, मा भूत् अहं तया सह नश्यामि?'
4. ततः पृथिव्यां महती कोलाहलः अभवत्, स्वर्गात् वाणी श्रूयते, अहं च मुखेन पतितः।
5. मम पितामहः हनोकः आगत्य मम पार्श्वे स्थित्वा मां अवदत्- 'किमर्थं त्वं कटुनादना रोदना च मां आक्रोशितवान्?
6. पृथिव्यां निवसतां विषये भगवतः सान्निध्यात् एकः आज्ञा निर्गतः यत् तेषां विनाशः सिद्धः यतः ते स्वर्गदूतानां सर्वाणि रहस्यानि, शैतानानां सर्वाणि हिंसाम्, तेषां सर्वाणि शक्तिः--गुप्ततमानि--तथा च जादू-कर्मणां सर्वा शक्तिः; डाकिनी-शक्तिः; समग्र-पृथिवी-कृते गलित-प्रतिमा-निर्मातृणां सामर्थ्यं च ज्ञातवन्तः।
7. कथं च पृथिव्याः रजसा रजतं जायते, कथं च मृदुधातुः पृथिव्यां उत्पद्यते।
8. न हि प्रथमवत् पृथिव्याः सीसः टीनः च निष्पद्यते, तान् जनयति फव्वारा, तत्र दूतःतिष्ठति, स च दूतःप्रधानः।'
9. तदनन्तरं च मम पितामहः हनोकः मम हस्तेन गृहीत्वा उत्थाप्य मां अवदत् यत् गच्छतु, यतः मया पृथिव्यां अस्य कोलाहलस्य स्पर्शस्य विषये आत्मानां प्रभुःयाचितः।
10. स च मां अवदत्- "तेषां अधर्मात् तेषां न्यायःनिर्धारित; मया च नित्यं न निरुद्धः भविष्यति। तेषां अन्वेषणं ज्ञातं च मायां यस्मात् कारणात् पृथिवी तस्मिन् निवसन्तःच नष्टाःभविष्यन्ति।
11. एतेषां च--तेषां नित्यं पश्चात्तापस्थानं नास्ति, यतःतेषां कृते गुप्तं दर्शितं, ते च शापिताः सन्ति, किन्तु त्वां तु मम पुत्र, आत्मानां प्रभुः जानाति यत् त्वं शुद्धःअसि, रहस्यविषये अस्य निन्दायाःनिर्दोषःच।
12. स च तव नाम पवित्राणां मध्ये भवितुं नियतं कृतवान्, पृथिव्यां निवसतां मध्ये त्वां रक्षिष्यति, तव धर्मबीजं च राज्याय महतीं गौरवं च नियतवान्, तव बीजात् च सज्जनानां पवित्राणां च असंख्यातानां फव्वारा नित्यं निर्गमिष्यति।

अध्याय 66

१.
2. आत्मानाम् प्रभुःनिर्गच्छन्तीभ्यःस्वर्गदूतेभ्यःआज्ञां दत्तवान् यत् ते जलं न उत्थापयन्तु अपितु तान् नियन्त्रयन्तु। यतः ते स्वर्गदूताः जलस्य सामर्थ्यानां उपरि आसन्।
3. अहं च हनोकस्य सान्निध्यात् दूरं गतः।

अध्याय 67

1. तेषु दिनेषु च परमेश्वरस्य वचनं मम समीपम् आगतं, सः मां अवदत्, 'नोह, तव भाग्यं मम पुरतः आगतं, बहु निर्दोषं, बहु प्रेम, ऋजुता च।
२.
3. अहं च तव बीजं मम पुरतः नित्यं नित्यं शीघ्रं करिष्यामि, त्वया सह निवसतां च प्रसारयिष्यामि, पृथिव्यां न अफलं भविष्यति, किन्तु भगवतःनाम्ना धन्यतां प्राप्य पृथिव्यां बहुलं करिष्यति।
4. सःच तान् दूतान् अधर्मं दर्शितवान्, तस्मिन् ज्वलन्तद्रोणीयां यत् मम पितामहः हनोकः पूर्वं पश्चिमे सुवर्णरजतलोहलोहमृदुधातुटीनपर्वतेषु दर्शितवान्।
5. अहं च तां द्रोणीं दृष्टवान् यस्मिन् महती आक्षेपः जलस्य आक्षेपः च आसीत्।
6. यदा च एतत् सर्वं घटितं तदा तस्मात् अग्निमयस्य गलितधातुतः तस्मिन् स्थाने तस्य आक्षेपात् च गन्धकस्य गन्धःउत्पन्न; सःच ताभिः जलैःसह सम्बद्धःआसीत्, तस्याःभूमिःअधःप्रज्वलितः।
7. तस्य द्रोणीभिःच अग्निप्रवाहाःप्रयान्ति, यत्र एते स्वर्गदूताःदण्डिताः भवन्ति ये पृथिव्यां निवसतां भ्रष्टं कृतवन्तः।
8. किन्तु तानि जलानि तेषु दिनेषु राजानां, महाबलानाम्, उच्छ्रितानां च पृथिव्यां निवसतां च शरीरस्य चिकित्सायै, किन्तु

आत्मायाः दण्डाय सेविष्यन्ति। इदानीं तेषां आत्मा कामपूर्णः अस्ति, येन ते स्वशरीरे दण्डिताः भवेयुः यतः ते आत्मानां प्रभुं अङ्गीकृतवन्तः नित्यं च स्वदण्डं पश्यन्ति, तथापि तस्य नाम्नि न विश्वसन्ति।
9. यथा यथा तेषां शरीरस्य दाहः तीव्रः भवति तथा तथा तेषां आत्मायां सदा नित्यं तदनुरूपः परिवर्तनः भविष्यति यतः आत्मानां प्रभुना पुरतःकोऽपि व्यर्थं वचनं न वदिष्यति।
10. यतः ते स्वशरीरस्य कामे विश्वासं कुर्वन्ति, भगवतः आत्मानं च अङ्गीकुर्वन्ति, तेषां उपरि न्यायःआगमिष्यति।
11. तानि च जलानि तेषु दिनेषु परिवर्तनं करिष्यन्ति; यतः एतेषु जले ते दूताः दण्डिताः भवन्ति तदा एते जलस्रोताः स्वस्य तापं परिवर्तयिष्यन्ति, स्वर्गदूतानां आरोहणे च एतत् स्रोतजलं परिवर्त्य शीतं भविष्यति।
12. अहं च माइकेलस्य उत्तरं श्रुतवान् यत्, 'एषः न्यायः यया स्वर्गदूतानां न्यायः भवति, सः राजानां, पृथिव्याः वीराणां च साक्ष्यम् अस्ति।'
13. यतः एते न्यायजलाः राजानां शरीरस्य चिकित्सायाम्, तेषां शरीरस्य कामस्य च सेवन्ते; अतः ते न पश्यन्ति, न च विश्वासयिष्यन्ति यत् तानि जलानि परिवर्त्य नित्यं दह्यमानः अग्निः भविष्यन्ति।

अध्याय 68

१.
२.
3. माइकेलः पुनः प्रत्युवाच राफेलम् अवदत् यत्, 'कोऽस्ति यस्य हृदयं तस्य विषये मृदु न भवति, यस्याः लज्जा न व्याकुलाःसन्ति, येन तेषां उपरि गतःएतेन न्यायवचनेन ये एवं तान् बहिःनीतवन्तः?'
4. यदा सः आत्मानां प्रभुस्य पुरतः स्थितवान् तदा माइकेलः राफेलं प्रति एवं अवदत् यत् अहं तेषां भागं भगवतःनेत्रे न गृह्णामि। यतःते प्रभुमिव कुर्वन्ति इति कारणतः आत्मानां प्रभुः तेषां प्रति क्रुद्धः अभवत्। अतः सर्वं गुप्तं तेषां उपरि नित्यं नित्यं आगमिष्यति; यतः स्वर्गदूतस्य मनुष्यस्य वा भागः न भविष्यति, किन्तु तेषां न्यायः अनन्तकालं यावत् प्राप्तः।'

अध्याय 69

1. अस्य न्यायस्य अनन्तरं ते तान् भयभीताः करिष्यन्ति, कम्पयिष्यन्ति च यतःते पृथिव्यां निवसतां कृते एतत् दर्शितवन्तः।
2. पश्यन्तु च तेषां दूतानां नामानि एतानि च तेषां नामानि सन्ति, तेषु प्रथमः सम्जाजा द्वितीयः आर्टकीफा तृतीयः आर्मेनः चतुर्थः कोकाबेलःपञ्चमःतुरालःषष्ठःरुमजालःसप्तमःदन्जालःअष्टमःनकाल् नवमः बाराक्लः दशमः अज़ाज़ेलः एकादशः आर्मारोस्, द्वादशं बतरजल्, त्रयोदशं बुसासेजलं, चतुर्दशं हनानेलं, पञ्चदशं तुरेलं, षोडशं सिमापेसिल्, सप्तदशं जेत्रेल्, अष्टादशं तुमाएलं, नवदशं तुरेलं, विंशतिं रुमालं, एकविंशतितमं अज़ाज़ेलं च।
3. एते च तेषां दूतानां प्रमुखाः तेषां नामानि च तेषां प्रमुखाः शतशः पञ्चाशत् दशाधिकाः।
4. प्रथमस्य जेकोनस्य नाम अर्थात् यः परमेश्वरस्य सर्वान् पुत्रान् भ्रष्टं कृत्वा पृथिव्यां नीत्वा मनुष्यकन्याभिःभ्रमितवान्।
5. द्वितीयस्य नाम असबेल् आसीत्, सः ईश्वरस्य पवित्रपुत्रेभ्यः दुष्टं युक्तिं दत्तवान्, तान् भ्रमितवान् च यत् ते मनुष्यकन्याभिः स्वशरीरं दूषयन्ति स्म।
6. तृतीयस्य च नाम गद्रेलम् आसीत्, सः एव मनुष्यसन्ततिभ्यः मृत्युप्रहारं दर्शयति स्म, सः एवम् भ्रष्टवान्, मनुष्यपुत्रेभ्यः मृत्युशस्त्राणि कवचं, मेलकोटं च, युद्धाय खड्गं, मनुष्यसन्ततिभ्यः सर्वाणि मृत्युशस्त्राणि च दर्शितवान्।
7. तस्य हस्तात् च ते तस्मात् दिवसात् अनन्तकालं यावत् पृथिव्यां निवसतां विरुद्धं प्रस्थिताः।
8. चतुर्थस्य नाम Pênêmûe आसीत्, सःमनुष्यसन्ततिभ्यःकटुमधुरं च पाठयति स्म, तेषां प्रज्ञायाःसर्वाणि रहस्यानि च उपदिशति स्म।
9. सः च मनुष्यान् मसिपत्रेण लेखनेन उपदिष्टवान्, तेन बहवः अनादिकालात् अनन्तकालं यावत् अद्यपर्यन्तं पापं कृतवन्तः।
10. न हि मनुष्याः तादृशार्थं सृष्टाः; यत् तेषां सद्भावनायाः पुष्टिः लेखनी-मसि-द्वारा दातव्या।
11. मनुष्याःहि स्वर्गदूतानां इव एव सृष्टाः यत् ते शुद्धाः धार्मिकाः च तिष्ठन्ति, सर्वनाशकः मृत्युः तान् ग्रहीतुं न शक्नोति स्म, किन्तु एतेन तेषां ज्ञानेन ते नश्यन्ति, एतेन सामर्थ्येन मां भक्षयति।
12. पञ्चमी च कासदेजा नाम आसीत्, एषः एव मनुष्यसन्ततिभ्यः सर्वान् दुष्टान् आत्मासुराणाम्, गर्भस्य गर्भस्य प्रहारं च दर्शितवान् यत् सः गन्तुम्, आत्मनः प्रहाराः च नागस्य दंशाः; मध्याह्नतापेन ये प्रहाराःभवन्ति, ये च नागस्य पुत्रस्य नामधेयम् तबâå'ĕt.
13. एतत् च कासबेएलस्य कार्यम्, यस्य शपथस्य प्रमुखः सः पवित्रेभ्यः यत् महिमायां उच्चैः निवसन् दर्शितवान्, तस्य नाम च Bîqâ इति।
14. अयं दूतः माइकेलं प्रार्थितवान् यत् सः शपथेन तत् गुप्तं नाम दर्शयतु, येन ये तस्य नाम शपथस्य च पुरतः कम्पिताः भवेयुः ये मनुष्यसन्ततिभ्यःगुप्तं सर्वं प्रकाशयन्ति।
15. एषा च अस्य शपथस्य शक्तिः; यतःएषःशक्तिशाली बलवान् च अस्ति, सःच एतत् शपथं अकाए माइकेलस्य हस्ते स्थापितवान्।
16. एतानि च अस्य शपथस्य रहस्यानि सन्ति . . . ते च तस्य शपथेन बलवन्तः सन्ति- स्वर्गः च जगतः सृष्टेः पूर्वं लम्बितः आसीत्, सदा च।
17. तेन च जले पृथिवी स्थापिता, पर्वतानाम् गुप्तविवरणात् च सुन्दराणि जलानि निर्गच्छन्ति, जगतःसृष्टेःअनन्तकालं यावत्।
18. तेन च शपथेन समुद्रः निर्मितः तस्य आधाररूपेण च तस्य क्रोधकालस्य विरुद्धं वालुकाम् अस्थापयत्, सः च जगतः सृष्टेः अनन्तकालं यावत् तस्मात् परं गन्तुं न साहसं करोति।
19. तेन च शपथेन गभीराणि द्रुतानि भवन्ति, तिष्ठन्ति, न च स्वस्थानात् अनादिकालात् अनन्तकालं यावत् क्षोभयन्ति।
20. तेन च शपथेन सूर्यचन्द्रौ स्वमार्गं सम्पन्नं कुर्वन्ति, अनादिकालात् अनन्तकालं यावत् स्वनियमात् न व्यभिचरन्ति।
21. तेन च शपथेन नक्षत्राणि स्वमार्गं सम्पन्नं कुर्वन्ति, सः तान् तेषां नामभिः आह्वयति, ते च अनन्तकालात् अनन्तकालं यावत् तस्य उत्तरं ददति।

.

23. तत्र च वज्रस्य स्वराः विद्युत्प्रकाशाः च रक्षिताः सन्ति, तत्र च अश्मकक्षाः; कूपहिमस्य कक्ष्याः; कुहर्याः कक्ष्याः; वर्षा ओसस्य च कक्ष्याःरक्षिताःसन्ति।
24. एते सर्वे आत्मानेश्वरस्य समक्षं विश्वासं कुर्वन्ति, धन्यवादं च ददति, सर्वशक्त्या च तस्य महिमां कुर्वन्ति, तेषां भोजनं च प्रत्येकं धन्यवादस्य कार्ये भवति, ते आत्मानां प्रभुनाम्ना धन्यवादं ददति, महिमा च कुर्वन्ति, स्तुतिं च कुर्वन्ति, सदा अनन्तकालं यावत्।
25. एषः च शपथः तेषां उपरि पराक्रमी अस्ति, तेन च ते रक्षिताः तेषां मार्गाःच रक्षिताः; तेषां मार्गःच न नश्यति।

26. तेषु महती आनन्दः अभवत्, ते आशीर्वादं दत्तवन्त; महिमाम् अकुर्वन्, प्रशंसन्ति च यतःतस्य मनुष्यपुत्रस्य नाम तेभ्यःप्रकाशितम् आसीत्।
27. स च स्वमहिमासिंहासनं उपविष्ट; न्यायस्य योगःच मनुष्यपुत्राय दत्त; सःपापिनःपृथिव्याःमुखात् दूरं विनाशं च कृतवान्, ये च जगत् भ्रष्टं कृतवन्तः।
28. शृङ्खलाभिः बद्धाः भविष्यन्ति, तेषां विनाशसमागमस्थाने च ते कारागारं गमिष्यन्ति, तेषां सर्वाणि कार्याणि पृथिव्याः मुखात् विलुप्ताःभविष्यन्ति।
29. इतः परं च किमपि नाश्यं न भविष्यति; स हि मनुष्यपुत्रः प्रकटित; स्वमहिमासिंहासनं उपविष्ट; तस्य मुखस्य पुरतः सर्वं दुष्टं गमिष्यति, तस्य मनुष्यपुत्रस्य वचनं च निर्गत्य आत्मानां प्रभुणा पुरतःबलवान् भविष्यति।

अध्याय 70

१.
2. सः च आत्मायाः रथेषु ऊर्ध्वं उत्थापितः अभवत्, तेषु तस्य नाम अन्तर्धानं जातम्।
३.
4. तत्र च प्रथमान् पितरान् धार्मिकान् च दृष्टवान् ये आदौ तस्मिन् स्थाने निवसन्ति।

अध्याय 71

1. तदनन्तरं मम आत्मा अनुवादित; सः स्वर्गं प्रति आरुह्य, अहं परमेश्वरस्य पवित्रपुत्रान् दृष्टवान्। अग्निज्वालाःपदानि स्थापयन्ति स्मः तेषां वस्त्राणि श्वेता; तेषां वस्त्राणि च, तेषां मुखानि हिमवत् प्रकाशन्ते स्म।
2. अहं च अग्निप्रवाहद्वयं दृष्टवान्, तस्य अग्नेः प्रकाशः च हयसिन्थ इव प्रकाशमान; अहं च आत्मानां भगवतःपुरतःमुखेन पतितः।
3. ततःएकःमुख्यदूतःमाइकेलःमम दक्षिणहस्तेन मां उत्थाप्य सर्वेषु रहस्येषु नीतवान्, सःच धर्मस्य सर्वाणि रहस्यानि दर्शितवान्।
4. सः च स्वर्गस्य अन्तानां सर्वाणि रहस्यानि दर्शितवान्, सर्वेषां ताराणां सर्वाणि च कक्ष्यानि सर्वाणि च ज्योतिषां दर्शयति स्म, यतः ते पवित्राणां मुखस्य पुरतःगच्छन्ति।
5. सः मम आत्मानं स्वर्गस्वर्गे अनुवादितवान्, अहं च तत्र स्फटिकनिर्मितं संरचना इव दृष्टवान्, तेषां स्फटिकयोः मध्ये च जीविताग्निजिह्वाः।
6. मम आत्मा च तत् अग्निगृहं मेखलाम् अपश्यत्, तस्य चतुर्णां पार्श्वेषु जीविताग्निना पूर्णाः प्रवाहाः आसन्, ते च तत् गृहं बन्धयन्ति स्म।
7. परितःच सेराफीन, करुब; ओफन्नी च आसन्, एते च ते न निद्रां कुर्वन्ति, तस्य महिमासिंहासनं च रक्षन्ति।
8. अहं च स्वर्गदूतान् दृष्टवान् ये अगणनीया; सहस्राणि, दशसहस्रगुणानि च दशसहस्राणि, तत् गृहं परितः। माइकेलःराफेल; गाब्रिएल; फनुएल; स्वर्गस्य उपरि ये पवित्रदूताः सन्ति, ते तस्मिन् गृहे अन्तःबहिःच गच्छन्तु।
9. ततः ते तस्मात् गृहात् बहिः आगतवन्त; माइकेल; गेब्रियल; राफेल; फनुएलःच, अनेके पवित्रदूताःच असंख्याकाः।
10. तैः सह च दिवसशिर; तस्य शिरः श्वेतम्, ऊनवत् शुद्धं, तस्य वस्त्रं च अनिर्वचनीयम्।
11. अहं च मुखेन पतित; मम सर्वं शरीरं च शिथिलं जातम्, मम आत्मा च परिवर्तित; अहं च उच्चैःस्वरेण रोदिमि, . . .शक्तिभावेन, धन्यश्च महिमा च प्रशंसितःच।
12. मम मुखात् निर्गताः एते आशीर्वादाः तस्य दिवसशिरः पुरतः सुप्रियाःआसन्।
13. सःदिवसस्य प्रमुखःमाइकेलेन, गेब्रियलेन, राफेलेन, फनुएलेन च सह, सहस्राणि दशसहस्राणि च असंख्यानि स्वर्गदूतैः सह आगतः।
14. सः मम समीपम् आगत्य स्वस्वरेण मां अभिवादयन् अवदत्, 'एषः मनुष्यपुत्रः धर्माय जायते; धर्मश्च तस्य उपरि तिष्ठति, दिनशिरस्य च धर्मःतं न त्यजति।'
15. स च मां अवदत्- 'सः त्वां भविष्यस्य जगतः नाम्ना शान्तिं घोषयति; इतः हि संसारसृष्ट्यादेव शान्तिः प्रभविता, तथा च भवतः नित्यं नित्यं नित्यं च भविष्यति।
16. सर्वे च तस्य मार्गेण गमिष्यन्ति यतः धर्मः तं कदापि न त्यजति, तेन सह तेषां निवासस्थानानि भविष्यन्ति, तेन सह तेषां धरोहरं भविष्यति, ते च तस्मात् नित्यं नित्यं नित्यं न विरहिष्यन्ति।
17. तथा च तस्य मनुष्यपुत्रेण सह दीर्घाःदिवसाःभविष्यन्ति, धर्मिणां च शान्ति; ऋजुमार्गः च भविष्यति, आत्मानां प्रभुनाम्ना अनन्तकालं यावत्।'

अध्याय 72

1. स्वर्गस्य ज्योतिषां मार्गपुस्तकं, प्रत्येकस्य सम्बन्धा; तेषां वर्गानुसारं, तेषां आधिपत्यं, तेषां ऋतुः च, तेषां नामानि, उत्पत्तिस्थानानि च, तेषां मासान् च, यत् उरीएल; पवित्रः दूत; यः मया सह आसीत्, यःतेषां मार्गदर्शक; सःमां दर्शितवान् तेषां सर्वान् नियमान् च यथावत् दर्शितवान्, जगतः सर्वेषां वर्षाणां विषये अनादिकालपर्यन्तं च कथं वर्तते, यावत् अनन्तकालं यावत् नूतनसृष्टिःसिद्धा न भवति।
2. अयं च ज्योतिषां प्रथमः नियमः प्रकाशस्य सूर्यस्य स्वर्गस्य पूर्वद्वारेषु उदय; स्वर्गस्य पश्चिमद्वारेषु च अस्तःभवति।
3. अहं च षट् द्वारं दृष्टवान् येषु सूर्योदय; षट् द्वारं च येषु सूर्यःअस्तं गच्छति चन्द्रःच एतेषु द्वारेषु उद्यति चन्द्रःच उदेति अस्तं गच्छति च, ताराणां नेतारःच येषां नेतृत्वं कुर्वन्तिः षट् पूर्वे षट् च पश्चिमे, सर्वे च सम्यक् अनुरूपक्रमेण परस्परं अनुसरणं कुर्वन्तिः एतेषां द्वारेषु दक्षिणवामे च बहवःखिडकयः।
4. प्रथमं च सूर्यः नाम महान् ज्योतिषः निर्गच्छति, तस्य परिधिः स्वर्गस्य परिधिवत्, सःच प्रकाशक-तापन-अग्निना सम्यक् परिपूर्णः अस्ति।
।
6. एवं सः प्रथममासे महाद्वारे उत्तिष्ठति, यत् चतुर्थं तानि षट् द्वाराणि कास्ट् मध्ये।
7. तस्मिन् च चतुर्थे द्वारे यस्मात् प्रथममासे सूर्योदयःभवति, तस्मिन् च द्वादश खिडकी-उद्घाटनानि सन्ति, यस्मात् ऋतौ उद्घाटितेषु ज्वाला निर्गच्छति।
8. यदा सूर्यः स्वर्गे उदयति तदा सः तया चतुर्थद्वारेण त्रिंशत् प्रातः क्रमेण निर्गत्य स्वर्गस्य पश्चिमदिशि चतुर्थे द्वारे सम्यक् अस्तं गच्छति।
9. अस्मिन् च काले दिवसः नित्यं दीर्घः भवति, रात्रौ च त्रिंशत् प्रातः यावत् ह्रस्वःभवति।

10. तस्मिन् दिने दिवसःरात्रौ नवभागेन दीर्घःभवति, दिवसःसम्यक् दशभाग; रात्रौ अष्टभागःच भवति।
11. सूर्यःच तस्मात् चतुर्थद्वारात् उदेत्य चतुर्थे अस्तं गत्वा पूर्वत्रिंशत् प्रातःपञ्चमद्वारं प्रति प्रत्यागच्छति, तस्मात् उत्थाय पञ्चमे द्वारे अस्तं गच्छति।
12. ततःच दिवसःद्विधा दीर्घःभूत्वा एकादश भागःभवति, रात्रिःह्रस्वः सप्तभागःभवति।
13. पूर्वदिशि च प्रत्यागत्य षष्ठद्वारं प्रविशति, षष्ठे द्वारे च त्रिंशत् प्रातकाले चिह्नकारणात् उत्थाय अस्तं गच्छति।
14. तस्मिन् दिने रात्र्याः अपेक्षया दिवसः दीर्घः भवति, दिवसः रात्रौ द्विगुणः भवति, दिवसः द्वादश भागः भवति, रात्रौ ह्रस्वः भवति, षट् भागःभवति।
15. सूर्यः च दिवसं ह्रस्वं रात्रिं च दीर्घं कर्तुं ऊर्ध्वं गच्छति, सूर्यः पूर्वदिशि प्रत्यागत्य षष्ठद्वारं प्रविश्य तस्मात् उत्थाय त्रिंशत् प्रातः अस्तं करोति।
16. त्रिंशत् प्रातःसिद्धे च दिवसःसम्यक् एकेन भागेन न्यूनःभवति, एकादश भागःभवति, रात्रौ च सप्त भागःभवति।
17. सूर्यश्च पश्चिमे तस्मात् षष्ठद्वारात् निर्गत्य पूर्वदिशि गत्वा पञ्चमे द्वारे त्रिंशत् प्रातःउदेति, पश्चिमे पुनःपञ्चमे पश्चिमद्वारे अस्तं गच्छति।
18. तस्मिन् दिने दिवसःद्विधा न्यूनःभवति, दशभाग; रात्रौ अष्टभागः च भवति।
19. सूर्यःच तस्मात् पञ्चमद्वारात् निर्गत्य पश्चिमस्य पञ्चमे द्वारे अस्तं गच्छति, चतुर्थे द्वारे च तस्य चिह्नस्य कारणात् एकत्रिंशत् प्रातः उदेति, पश्चिमे च अस्तं गच्छति।
२०.
21. सूर्यःच तस्मात् द्वारात् उदेत्य पश्चिमे अस्तं गच्छति, पूर्वदिशि पुनःआगत्य तृतीयद्वारे त्रिंशत् प्रातःउदेति तृतीयद्वारे पश्चिमे अस्तं गच्छति।

.

.

24. तस्मिन् च दिने रात्रौ एकादशभागाःसप्तभागाःच दिवसः।

.

26. तस्मिन् च दिने रात्रौ दीर्घतरं भवति, दिवसस्य द्विगुणं भवति, रात्रौ च सम्यक् द्वादशभागा; दिवसःषट् भागःभवति।
27. सूर्यश्च तेन स्वकक्षाविभागान् अतिक्रम्य पुनः तान् कक्षाविभागान् परिवर्त्य तत् द्वारं त्रिंशत् प्रातः प्रविश्य तस्य विपरीतपश्चिमे अपि अस्तं गच्छति।
।
29. सूर्यःच प्रत्यागत्य पूर्वे द्वितीयद्वारं प्रविष्ट; तेषु स्वकक्षाविभागेषु त्रिंशत् प्रातःयावत् उदयमानःअस्तं च प्रत्यागच्छति।
30. तस्मिन् च दिने रात्रौ दीर्घता न्यूनीभवति, रात्रिःदशभागा; दिवसः अष्टभागाःच भवति।
31. तस्मिन् च दिने सूर्यः तस्मात् द्वारात् उदेत्य पश्चिमदिशि अस्तं गच्छति, पूर्वदिशि पुनः आगच्छति, तृतीयद्वारे च एकत्रिंशत् प्रातः उदेति, स्वर्गस्य पश्चिमे च अस्तं गच्छति।
32. तस्मिन् दिने रात्रिःन्यूनीभवति नवभाग; दिवसःनवभागःभवति, रात्रौ च दिवसस्य वर्षस्य च समं भवति यथा तस्य दिवसाः त्रिशतचतुष्षष्टिः।
33. दिवारात्रौ च दीर्घता, दिवारात्रौ च ह्रस्वता च उद्भवति--सूर्यस्य क्रमेण एते भेदाःक्रियन्ते।
34. अतः आगच्छति यत् तस्य मार्गः नित्यं दीर्घः भवति, तस्य मार्गः रात्रौ लघुःभवति।
35. अयं च नियमः सूर्यस्य च क्रम; तस्य पुनरागमनं च यावत्वारं षष्टिवारं प्रत्यागत्य उदेति अर्थात् महाज्योतिःयःसूर्यःइति नाम्ना नित्यं नित्यं।
36. यच्च एवं उत्तिष्ठति स महाज्योति; यथा भगवता आज्ञापितं, तस्य स्वरूपानुसारं तथा नामकरणं भवति।
37. यथा उत्तिष्ठति तथा न अस्तं क्षीयते, न च विश्रामं करोति, अपितु दिवारात्रौ धावति, तस्य प्रकाशः चन्द्रात् सप्तगुणः तेजस्वी भवति; किन्तु परिमाणस्य विषये तौ समानौ स्तः।

अध्याय 73

1. अस्य च नियमस्य अनन्तरं मया अन्यः नियमः दृष्टः यः लघुतरप्रकाशसम्बद्धःअस्ति, यस्य नाम चन्द्रम् अस्ति।
2. तस्याःच परिधिःस्वर्गस्य परिधिःइव अस्ति, तस्याःरथःयस्मिन् सा आरुहति, सःवायुना चालित; तस्याःप्रकाशःनिश्चितरूपेण दीयते।
3. तस्याः उदयः अस्तं च प्रतिमासं परिवर्तते, तस्याः दिवसाः सूर्यस्य दिवसाःइव भवन्ति, यदा तस्याःप्रकाशःएकरूपःभवति तदा सूर्यस्य प्रकाशस्य सप्तमभागःभवति।
4. एवं च सा उत्तिष्ठति। तस्याः च पूर्वदिशि प्रथमः चरणः त्रिंशत् दिनाङ्के प्रातकाले निर्गच्छति, तस्मिन् दिने च सा दृश्यमानःभवति, भवद्भ्यः चन्द्रस्य प्रथमचरणं भवति, यत्र सूर्योदयः द्वारे सूर्येण सह मिलित्वा।
5. तस्याः च अर्धभागः सप्तमभागेन निर्गच्छति, तस्याः सर्वपरिधिः शून्य; प्रकाशहीन; तस्य सप्तमभागं विहाय, तस्याः प्रकाशस्य चतुर्दशभागं च विहाय।
6. यदा च सा स्वस्य प्रकाशस्य अर्धभागस्य सप्तमांशं प्राप्नोति तदा तस्याःप्रकाशःसप्तमांशं तदर्धं च भवति।
।
8. सा च तस्मिन् दिने सम्यक् सप्तमभागेन उत्तिष्ठति, निर्गत्य सूर्योदयात् निवर्तते, शेषदिनेषु च शेषत्रयोदशभागेषु उज्ज्वलः भवति।

अध्याय 74

1. मया च अन्यः मार्गः दृष्ट; तस्याः कृते एकः नियम; तदनुसारं सा कथं मासिकक्रान्तिं करोति इति।
2. एतान् च सर्वान् उरिएल; पवित्रःदूतःयःतेषां सर्वेषां नायकःअस्ति, सःमम कृते तेषां स्थानानि च दर्शितवान्, अहं च तेषां स्थानानि यथा दर्शितवान् तथा लिखितवान्, अहं च तेषां मासान् यथावत् लिखितवान्, तेषां प्रकाशानां स्वरूपं च पञ्चदशदिनानि यावत् सिद्धं जातम्।
3. एकसप्तमभागे सा पूर्वे सर्वं ज्योतिं साधयति, एकसप्तमभागे पश्चिमे सर्वं तमःसाधयति।
4. केषुचित् मासेषु च सा स्वस्य परिवेशं परिवर्तयति, केषुचित् मासेषु च स्वस्य विचित्रं मार्गं अनुसृत्य गच्छति।
5. मासद्वयेन चन्द्रः सूर्येण सह अस्तं गच्छति तेषु मध्यमद्वारयोः तृतीयचतुर्थम्।
6. सा सप्तदिनानि यावत् गत्वा, यत्र सूर्योदयः तत्र द्वारेण परिवर्त्य पुनःआगच्छति, सर्वं प्रकाशं च साधयति, सूर्यात् निवर्तते, अष्टदिनेषु च षष्ठं द्वारं प्रविशति, यस्मात् सूर्यःनिर्गच्छति।
7. यदा च सूर्यः चतुर्थद्वारात् निर्गच्छति तदा सा सप्तदिनानि निर्गच्छति, यावत् सा पञ्चमद्वारात् निर्गत्य सप्तदिनेषु पुनःचतुर्थद्वारं

प्रति गत्वा सर्वं प्रकाशं साधयति, सा च निवृत्ता अष्टदिनेषु प्रथमद्वारं प्रविशति।
8. सा च पुनः सप्तदिनेषु चतुर्थद्वारं प्रति आगच्छति यस्मात् सूर्यः निर्गच्छति।
9. एवं मया तेषां स्थितिःदृष्टा--कथं तेषु दिनेषु चन्द्रोदयःसूर्यास्तं च।
10. यदि च पञ्च वर्षाणि एकत्र भवन्ति तर्हि सूर्यस्य त्रिंशत् दिवसानां अतिरिक्तता भवति, तेषु पञ्चवर्षेषु एकस्मिन् पूर्णे सति ये दिवसाःतस्य सञ्चिताःभवन्ति ते सर्वे 364 दिवसाःभवन्ति।
11. सूर्यस्य ताराणां च अतिवृद्धिःषड्दिनानि यावत् भवति: 5 वर्षेषु प्रतिवर्षं 6 दिवसाः30 दिवसाःभवन्ति: चन्द्रः च सूर्यस्य ताराणां च पृष्ठतः30 दिवसानां संख्यां यावत् पतति।
12. सूर्यः ताराश्च सर्वाणि वर्षाणि सम्यक् आनयन्ति, येन ते एकदिनेन अपि स्वस्थानं अनन्तकालं यावत् न उन्नतयन्ति, विलम्बं वा न कुर्वन्ति; परन्तु ३६४ दिवसेषु सम्यक् न्यायेन वर्षाणि पूर्णानि कुर्वन्तु।
13. 3 वर्षेषु 1092 दिवसा; 5 वर्षेषु 1820 दिवसा; येन 8 वर्षेषु 2912 दिवसाःभवन्ति।
14. केवलं चन्द्रस्य कृते दिवसाः3 वर्षेषु 1062 दिवसपर्यन्तं भवन्ति, 5 वर्षेषु च सा 50 दिवसान् पृष्ठतः पततिः [अर्थात् (1770 तमस्य वर्षस्य) योगे (1000 तथा) 62 दिवसाःयोजयितव्याः।
15. तथा च 5 वर्षेषु 1770 दिवसाः भवन्ति, येन चन्द्रस्य कृते 8 वर्षेषु दिवसाः2832 दिवसाःभवन्ति।
16. [यतो हि ८ वर्षेषु सा ८० दिवसपर्यन्तं पृष्ठतःपतति], ८ वर्षेषु सा सर्वे दिवसाः८० भवन्ति ।
17. वर्षं च तेषां विश्व-स्थानकानां सूर्यस्य च स्टेशनानाम् अनुरूपं सम्यक् सम्पन्नं भवति, ये द्वारेभ्यःउद्भवन्ति यस्मात् द्वारेण सः(सूर्य) 30 दिवसान् उदयति अस्तं गच्छति च।

अध्याय 75

1. ये च समग्रसृष्टेः उपरि सर्वनक्षत्राणां च उपरि स्थापिताः सहस्रशरीरनायकाः अपि वर्षगणनानुसारं स्वकार्यालयात् अविभाज्यत्वेन चतुर्भिः अन्तर्कालदिनैः सह सम्बन्धं कुर्वन्ति, एते च वर्षगणनायां अगणितचतुर्दिनेषु सेवां कुर्वन्ति।
2. तेषां कारणात् च तत्र मनुष्याः भ्रष्टाः भवन्ति, यतः ते ज्योतिकाः यथार्थतया विश्वस्थानकेषु सेवां कुर्वन्ति, एकः प्रथमद्वारे, एकः स्वर्गस्य तृतीयद्वारे, एकःचतुर्थे द्वारे, एकःषष्ठे द्वारे, वर्षस्य सटीकता च तस्य पृथक् पृथक् चतुष्षष्टिःशतानि स्टेशनद्वारा सिद्ध्यति।
3. यतःचिह्नानि कालानि च वर्षाणि च दिवसानि च उरीएलःदूतःमम कृते दर्शितवान्, यम् महिमा प्रभुः स्वर्गस्य, स्वर्गे, जगति च सर्वेषु ज्योतिषु नित्यं स्थापितवान् यत् ते स्वर्गमुखे शासनं कुर्वन्तु, पृथिव्यां दृश्यन्ते, दिवारात्रौ अर्थात् सूर्यचन्द्रतारकाणां सर्वेषां सेवकजीवानां च नेतारःभवेयुःस्वक्रान्तिं कुरु सर्वेषु स्वर्गरथेषु |
४.
5. वातानां च ओसस्य आत्मानः च कृते उद्घाटिते सति, अन्तेषु स्वर्गेषु मुक्ताःस्थिताः।
6. यथा स्वर्गे पृथिव्याः अन्तेषु द्वादशद्वाराणि, यस्मात् सूर्यचन्द्रतारकाणि पूर्वपश्चिमे च स्वर्गस्य सर्वाणि कार्याणि निर्गच्छन्ति।
7.
8. अहं च स्वर्गे रथान् दृष्टवान्, लोके धावन्त; तेषां द्वारेषु उपरि, येषु नक्षत्राणि कदापि अस्तं गच्छन्ति।
9. एकः च शेषेभ्यः बृहत्तर; तदेव च समग्रं जगत् मध्ये स्वस्य मार्गं करोति।

अध्याय 76

1. पृथिव्याः अन्तेषु च स्वर्गस्य सर्वेषु भागेषु उद्घाटिताः द्वादशद्वाराणि दृष्टवन्त; यस्मात् वाताःबहिःगत्वा पृथिव्यां प्रवहन्ति।
2. तेषु त्रयः स्वर्गमुखे मुक्ता; पश्चिमे त्रीणि, स्वर्गस्य दक्षिणे त्रीणि, वामे त्रीणि च।
3. त्रीणि च प्रथमाः पूर्वस्य, त्रीणि च उत्तरस्य, त्रीणि च पश्चात् दक्षिणस्य वामे, त्रीणि च पश्चिमस्य।
4. एतेषु चतुर्णां माध्यमेन आशीर्वादस्य समृद्धेः च वायुः आगच्छति, तेभ्यः अष्टभ्यःच आहतवायुःआगच्छति, यदा ते प्रेषिताःभवन्ति तदा ते सर्व्वपृथिव्याःउपरि जले च तत्र निवसतां सर्वेषु जले भूमिस्थेषु च सर्वेषु विनाशं आनयन्ति।
5. तेभ्यः द्वारेभ्यः प्रथमः वायुः पूर्ववायुः इति पूर्वदिशि स्थितेन प्रथमद्वारेण दक्षिणदिशि प्रवणः निर्गच्छति, तस्मात् विनाश; अनावृष्टि; ताप; विनाशःच निर्गच्छति।
6. मध्ये च द्वितीयद्वारेण यत् उपयुक्तं तत् आगच्छति, तस्मात् च वर्षा, फलं, समृद्धि; ओसः च आगच्छति; उत्तरदिशि स्थितेन तृतीयद्वारेण च शीतं अनावृष्टिःच आगच्छति।
7. एतेषां पश्चात् दक्षिणवायुः त्रिद्वारेण निर्गच्छति, तेषां प्रथमद्वारेण पूर्वदिशि प्रवणःउष्णवायुःनिर्गच्छति।
8. तस्य पार्श्वे च मध्यद्वारेण सुगन्धाः गन्धा; ओसवृष्टि; समृद्धिः आरोग्यं च निर्गच्छन्ति।
9. पश्चिमदिशि स्थितेन तृतीयद्वारेण च ओसवृष्टि; शलभा; निर्जनता च निर्गच्छन्ति।
10. एतेषां पश्चात् उत्तरवायुः पूर्वदिशि सप्तमद्वारात् ओसः वर्षा च शलभाःविनाशःच आगच्छन्ति।
11. मध्यद्वारात् च प्रत्यक्षदिशि स्वास्थ्यवृष्टिः ओसः समृद्धिः च आगच्छन्ति; पश्चिमे तृतीयद्वारेण च मेघ; कूर्चा-हिम; हिमवृष्टि; ओस; शलभःच आगच्छन्ति।
12. एतेषां [चतुर्णां] अनन्तरं पश्चिमवायु; उत्तरसमीपस्थेन प्रथमद्वारेण ओस; कर्कश; शीत; हिम; हिमःच निर्गच्छन्ति।
13. मध्यद्वारात् च ओसःवर्षा च समृद्धिःआशीर्वादःच निर्गच्छन्ति; दक्षिणसमीपस्थेन च अन्तिमद्वारेण अनावृष्टिः विनाशः च दाहः विनाशःच निर्गच्छन्ति।
14. स्वर्गस्य चतुर्भागस्य द्वादशद्वाराःतेन सम्पन्ना; तेषां सर्वे नियमा; तेषां सर्वेषां व्याधि; तेषां सर्वेषां उपकाराःच मया त्वां दर्शिता; मम पुत्रःमथुसेलः।

अध्याय 77

1. प्रथमचतुर्थांशं च पूर्वम् इति उच्यते, यतःप्रथम; द्वितीयःच दक्षिण; यतः परमात्मा तत्र अवतरति, आम्, तत्र अत्यन्तं विशेषेण अर्थे यः सदा धन्यःअस्ति सःअवतरति।
2. पश्चिमचतुष्टयश्च क्षीण इति नाम, यतः तत्र सर्वे स्वर्गज्योतिकाः क्षीणाःभूत्वा अधःगच्छन्ति।
3. चतुर्थः चतुर्थांशःउत्तरः इति नाम त्रिधा विभक्तःप्रथमः मनुष्याणां निवासार्थं द्वितीयः च जलसमुद्रा; अगाधा; वनानि, नद्य; अन्धकार; मेघाःच सन्ति तृतीयभागे च धर्मोद्यानम् अस्ति।

4. अहं पृथिव्यां ये पर्वताःसन्ति तेभ्यःसर्वेभ्यःपर्वतेभ्यःउच्चतराःसप्त उच्चाःपर्वताःदृष्टवान्, ततःहिमपातःनिर्गच्छति, दिवसा; ऋतु; वर्षाणि च गच्छन्ति।
5. मया पृथिव्यां सर्वेभ्यः नद्येभ्यः बृहत्तराः सप्त नद्यः दृष्टा; तेषु एकः पश्चिमतःआगच्छन् स्वजलं महासमुद्रे पातयति।
6. एतौ च उत्तरतः समुद्रं प्रति आगत्य पूर्वदिशि एरिथ्रेयासागरे स्वजलं पातयतु।
7. शेषचत्वारः च उत्तरपार्श्वे स्वसमुद्रं प्रति निर्गच्छन्ति, तेषु द्वौ एरिथ्रेयासागरं प्रति, द्वौ च महासागरं प्रति निर्गच्छन्ति, तत्र निर्वहन्ति केचन वदन्ति च- मरुभूमिं प्रति।
8. सप्त महाद्वीपाःमया समुद्रे मुख्यभूमिषु च दृष्टाः: मुख्यभूमियां द्वे, महासागरे पञ्च च।

अध्याय 78

1. सूर्यस्य च नामानि निम्नलिखितरूपेण सन्ति- प्रथमं ओर्जरेस्, द्वितीयं च तोमास्।
2. चन्द्रस्य च चत्वारि नामानि सन्ति- प्रथमं नाम असोन्जा, द्वितीयं एब्ला, तृतीयं बेनासे, चतुर्थं एराए।
3. एतौ महान् ज्योतिषौ - तेषां परिधिः स्वर्गपरिधिवत्, उभयस्य परिधिपरिमाणःसमानः।
4. सूर्यस्य परिधिस्थे सप्त प्रकाशभागाःसन्ति ये चन्द्रापेक्षया अधिकं तस्मिन् योजिताः भवन्ति, निश्चितरूपेण च सूर्यस्य सप्तमः भागः यावत् क्षीणःन भवति तावत् s स्थानान्तरितःभवति।
5. ते च पश्चिमद्वारेषु प्रविश्य उत्तरदिशि क्रान्तिं कुर्वन्ति, स्वर्गमुखे पूर्वद्वारेण निर्गच्छन्ति।
6. चन्द्रोदये च चतुर्दशांशःस्वर्गे भासते तस्मिन् ज्योतिःपूर्णा भवति चतुर्दशे दिने सा स्वप्रकाशं साधयति।
7. तस्याःप्रकाशस्य च पञ्चदशभागाःयावत् तस्याःप्रकाशस्य सिद्धे पञ्चदशदिनपर्यन्तं संवत्सरचिह्नानुसारं स्थानान्तरिताःभवन्ति, सा च पञ्चदशभागाःभवति, चतुर्दशभागयोगेन चन्द्रःवर्धते।
8. And in her waning the moon decreases on the first day to fourteen parts of her light, on the second to thirteen parts of light, on the third to twelve, on the fourth to eleven, on the fifth to ten, on the sixth to nine, on the seventh to eight, on the eighth to seven, on the ninth to six, on the tenth to five, on the eleventh to four, on the द्वादशं त्रिं, त्रयोदशं द्वयं, चतुर्दशे सप्तम्यार्धं यावत्, तस्याः सर्वं शेषं प्रकाशं पञ्चदश्यां सर्वथा अन्तर्धानं भवति।
9. कतिपयेषु च मासेषु मासस्य नवविंशतिदिनानि एकवारं च अष्टाविंशतिः।
10. उरिएलः च अन्यं नियमं दर्शितवान् यत् यदा प्रकाशः चन्द्रे स्थानान्तरितः भवति, कस्मिन् पार्श्वे च सूर्येण तस्याः कृते स्थानान्तरितःभवति।
11. यस्मिन् काले चन्द्रः स्वप्रकाशे वर्धते तस्मिन् सर्वेषु कालेषु सा चतुर्दशदिनेषु सूर्यविरुद्धे सति आत्मनः स्थानान्तरणं करोति स्वर्गे तस्याः प्रकाशः सिद्धः भवति, यदा सा सम्पूर्णतया प्रकाशिता भवति तदा तस्याःज्योतिःस्वर्गे पूर्णतया सिद्ध्यति।
12. प्रथमदिने च सा अमावस्या उच्यते, यतः तस्मिन् दिने तस्याः उपरि प्रकाशःउद्भवति।
13. सा पश्चिमदिशि सूर्यास्तसमये एव पूर्णिमा भवति, पूर्वतः रात्रौ उदयति, चन्द्रः च सर्वाम् रात्रौ प्रकाशते यावत् सूर्यः तस्याः विरुद्धं उदयति, चन्द्रःसूर्यस्य विरुद्धं दृश्यते।
14. यस्मात् पार्श्वे चन्द्रप्रकाशः निर्गच्छति, तत्र पुनः सा क्षीणा भवति यावत् सर्वं प्रकाशं नष्टं भवति, मासस्य सर्वे दिवसाः च समाप्ताः भवन्ति, तस्याःपरिधिःशून्यःप्रकाशशून्यःभवति।
15. मासत्रयं च सा त्रिंशद्दिनानि करोति, स्वसमये च प्रत्येकं नवविंशतिदिनानि मासत्रयं करोति, यस्मिन् प्रथमकाले प्रथमद्वारे च सप्तसप्ततिशतदिनानि यावत् क्षीणतां साधयति।
16. निर्गमनकाले च सा त्रिंशद्दिनानि मासत्रयं यावत्, मासत्रयं च नवविंशतिदिनानि प्रादुर्भवति।
17. रात्रौ सा प्रतिवारं विंशतिदिनानि यावत् पुरुषवत् दृश्यते, दिवा स्वर्गवत् दृश्यते, तस्याःप्रकाशं विना अन्यत् किमपि नास्ति।

अध्याय 79

1. इदानीं च पुत्र, मया ते सर्वं दर्शितं, स्वर्गस्य सर्वेषां ताराणां नियमः समाप्तः।
2. सःमम कृते एतेषां सर्वान् नियमान् प्रतिदिनस्य, प्रत्येकं धारणस्य ऋतुस्य, प्रतिवर्षस्य, तस्य निर्गमनस्य, प्रतिमासं प्रतिसप्ताहस्य च तस्य विहितस्य क्रमस्य च नियमान् दर्शितवान्।
3. चन्द्रस्य च क्षयः षष्ठे द्वारे भवति, अस्मिन् हि षष्ठे द्वारे तस्याः प्रकाशःसिद्ध्यति, तदनन्तरं क्षीणतायाःआरम्भःभवति।
4. प्रथमद्वारे ऋतौ यत् क्षीणं भवति, यावत् सप्तसप्ततिशतदिनानि सिद्धानि न भवन्ति, तत् सप्ताहानुसारं पञ्चविंशतिसप्ताहद्वयदिनानि च गण्यते।
5. सा एकस्य कालस्य क्रमेण सूर्यस्य ताराक्रमस्य च पृष्ठतःसम्यक् पञ्चदिनानि पतति, यदा च एतत् स्थानं भ्रमति।
6. एतादृशं प्रत्येकस्य प्रकाशकस्य चित्रं रेखाचित्रं च यत् उरिएलः प्रधानदूत; यःतेषां नेता, मम कृते दर्शितवान्।

अध्याय ८०

1. तेषु दिनेषु च उरीएलः दूतःउत्तरं दत्त्वा मां अवदत्- पश्य, मया त्वां सर्वं दर्शितं हनोक, मया च त्वां सर्वं प्रकाशितं यत् त्वं एतत् सूर्यं चन्द्रं च द्रष्टव्यं, स्वर्गस्य ताराणां नेतारः सर्वान् च तान् परिवर्तयन्त; तेषां कार्याणि कालानि च प्रस्थानानि च द्रष्टव्याः।
2. पापिनां च दिनेषु वर्षाणि ह्रस्वाः भविष्यन्ति, तेषां बीजाः स्वभूमिक्षेत्रेषु विलम्बं करिष्यन्ति, पृथिव्यां सर्वाणि वस्तूनि परिवर्तयिष्यन्ति, स्वसमये न दृश्यन्ते, वर्षा च निरुद्धा भविष्यति, स्वर्गःच तत् निरोधयिष्यति।
3. तेषु च कालेषु पृथिव्याः फलानि पश्चात्तापानि भविष्यन्ति, न च स्वकाले वर्धन्ते, वृक्षाणां फलानि च स्वकाले निरुद्धानि भविष्यन्ति।
4. चन्द्रःच स्वक्रमं परिवर्तयिष्यति, न च स्वसमये प्रकटितः।
5. तेषु च दिनेषु सूर्यः दृश्यते स च सायंकाले पश्चिमे महारथस्य अन्तभागे गमिष्यति, प्रकाशक्रमापेक्षया अधिकं प्रकाशयिष्यति।
6. अनेके च ताराप्रमुखाः विहितक्रमं लङ्घयिष्यन्ति। एते च कक्षां कार्याणि च परिवर्तयिष्यन्ति, न च तेषां विहितऋतुषु दृश्यन्ते।
7. नक्षत्राणां च समग्रः क्रमः पापिभ्यः गोपितः भविष्यति, पृथिव्यां स्थितानां विचाराःतेषां विषये भ्रष्टाःभविष्यन्ति, ते च सर्वेभ्यःमार्गेभ्यः परिवर्तिताःभविष्यन्ति, आम्, ते भ्रष्टाःभूत्वा तान् देवतां गृह्णन्ति।

8. तेषां उपरि दुष्टं बहु भविष्यति, तेषां उपरि दण्डः आगमिष्यति यथा सर्वेषां नाशःभविष्यति।'

अध्याय 81

1. सः च मां अवदत्- 'हनोक, एतानि स्वर्गीयपट्टिकाः अवलोकय, तस्मिन् लिखितं पठतु, प्रत्येकं व्यक्तिगतं तथ्यं च चिह्नितव्यम्।'
2. अहं च स्वर्गपट्टिकाः अवलोक्य तत्र लिखितं सर्वं पठितवान् सर्वं च अवगत्य मनुष्याणां सर्वेषां कर्मणां पुस्तकं पठितवान्, पृथिव्यां ये भविष्यन्ति तेषां सर्वेषां मांससन्ततिनां च दूरतमजन्मपर्यन्तं।
3. सद्यःच मया महान् भगवन्तं महिमाराजं नित्यं आशीर्वादितं यत् सः जगतः सर्वाणि कार्याणि कृतवान्, अहं च भगवन्तं धैर्यात् प्रशंसितवान्, मनुष्यसन्ततिकारणात् च तं आशीर्वादितवान्।
4. तदनन्तरं च अहं अवदम् - धन्यः सः मनुष्यः यः धर्मे सद्भावे च म्रियते, यस्य विषये अधर्मग्रन्थःन लिखित; यस्य विरुद्धं न्यायदिनं न लभ्यते।
।
6. एकवर्षे वयं त्वां तव पुत्रेण सह त्यक्ष्याम; यावत् त्वं तव अन्तिमानि आज्ञानि न दास्यसि, येन त्वं स्वसन्ततिं शिक्षयसि, तेषां कृते तत् अभिलेखयसि, सर्वेभ्यः बालकेभ्यः साक्ष्यं च ददासि द्वितीयवर्षे च त्वां स्वमध्यात् गृह्णीयुः।
7. तव हृदयं दृढं भवतु, यतः सद्जनाः सद्भ्यः धर्मं घोषयिष्यन्ति; सज्जनाःधार्मिकैःसह हर्षयिष्यन्ति, परस्परं अभिनन्दनं करिष्यन्ति।
8. किन्तु पापिनः पापिभिः सह म्रियन्ते, धर्मत्यागी च धर्मत्यागी सह अवतरन्ति।
9. ये च धर्मं कुर्वन्ति ते मनुष्याणां कर्मणा म्रियन्ते, अदेवस्य कर्मणा च हृताःभविष्यन्ति।'
10. तेषु दिनेषु ते मां वक्तुं विरमन्ति स्म, अहं च जगतः प्रभुं आशीर्वादं दत्त्वा स्वजनस्य समीपम् आगतः।

अध्याय 82

१.
२.
3. ये च तत् अवगच्छन्ति ते न निद्रां करिष्यन्ति, किन्तु कर्णेन श्रोष्यन्ति यत् ते एतां प्रज्ञां शिक्षिष्यन्ति, ये च तत् खादन्ति तेषां कृते उत्तमभोजनात् अधिकं प्रीतिःभविष्यति।
4. धन्याःसर्वे धर्मिणः; धन्याःते सर्वे ये धर्ममार्गेण गच्छन्ति, न पापिनः इव पापं कुर्वन्ति, तेषां सर्वेषां दिवसानां गणनायां, यस्मिन् सूर्यःस्वर्गं भ्रमति, द्वारेषु त्रिंशत् दिवसान् यावत् द्वारेषु प्रविश्य निर्गच्छन्ति, ताराक्रमस्य सहस्राणां शिरसाभिः सह, चतुर्भिः सह ये चतुर्भिः अन्तर्गताः सन्ति, ये वर्षस्य चतुर्भागान् विभजन्ति, ये तान् नेयन्ति, प्रविशन्ति च तेषां सह चतुर्दिनानि।
5. तेषां कारणात् मनुष्याः दोषिणः भविष्यन्ति, वर्षस्य समग्रगणने तान् न गणयिष्यन्ति, आम्, मनुष्याःदोषिणःभविष्यन्ति, तान् सम्यक् न ज्ञास्यन्ति।
6. ते हि वर्षगणनायाःसन्ति, तेषु च सदा सदा लिखिताःसन्ति, एकः प्रथमद्वारे, एकः तृतीये, एकः चतुर्थे, एकः षष्ठे च, वर्षं च त्रिशतचतुष्षष्टिदिनेषु समाप्तं भवति।
7. तस्य विवरणं समीचीनं तस्य अभिलेखितगणना च सटीकं भवति; प्रकाशान् मासान् पर्वान् वर्षान् दिनान् च उरीएलेन मम कृते दर्शितं प्रकाशितं च, यस्य अधीनं सर्वस्य जगतःसृष्टेःप्रभुःस्वर्गसमूहं वशीकृतवान्।
8. तस्य च स्वर्गे रात्रौ दिवा च शक्तिः अस्ति यत् सः मनुष्याणां प्रकाशं दातुं शक्नोति--सूर्यस्य, चन्द्रस्य, ताराणां च, स्वर्गस्य सर्वा शक्तिःच ये स्ववृत्तरथेषु परिभ्रमन्ति।
9. एते च नक्षत्राणां क्रमा; ये स्वस्थानेषु, ऋतुषु, उत्सवेषु, मासेषु च।
10. एतानि च तेषां नामानि ये तान् नयन्ति, ये पश्यन्ति यत् ते स्वसमये, स्वक्रमेषु, ऋतुषु, मासेषु, स्वराज्यकाले, स्वस्थानेषु च प्रविशन्ति।
11. तेषां चत्वारः नेतारः ये वर्षस्य चतुर्भागं विभजन्ति ते प्रथमं प्रविशन्ति; तदनन्तरं च द्वादश क्रमनायकाः मासान् विभजन्ति; त्रिशतं षष्टिदिनानि च सहस्राणां शिरःसन्ति ये दिवसान् विभजन्ति; चतुर्णां च अन्तरकालदिनानां कृते वर्षस्य चतुर्भागं विभजन्ति ये नेतारःसन्ति।
12. एते च सहस्राणि शिरः नेतारनेतृयोः मध्ये अन्तर्गताः सन्ति, प्रत्येकं एकस्य स्टेशनस्य पृष्ठत; परन्तु तेषां नेतारःविभागं कुर्वन्ति। एतानि च तेषां नेतारःये वर्षस्य चतुर्भागाःविभजन्ति ये अभिषिक्ताः सन्ति- Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal, Nârêl च।
13. ये च तान् नयन्ति तेषां नामानि- अदनार्'एल; Îjâsûsa'êl, 'Elômê'êl च--एते त्रयःआदेशनायकान् अनुसरन्ति,
14. अस्ति च यः वर्षस्य चतुर्भागं विभज्य ये स्टेशननायकाः अनुवर्तन्ते तेषां त्रयःनेतारःअनुसरणं करोति।
15. वर्षस्य आरम्भे मेलकेजालःप्रथमं उत्थाय शासनं करोति, यस्य नाम ताम'इनी सूर्यः च भवति, तस्य शासनस्य सर्वे दिवसाः एकनवतिःदिवसाःभवन्ति।
16. तस्य शासनदिनेषु पृथिव्यां ये दिवसाः द्रष्टव्याः तेषां चिह्नानि एतानि सन्ति, स्वेद; ताप; शान्तता च। सर्वे च वृक्षाः फलं ददति, सर्वेषु वृक्षेषु पत्राणि च उत्पाद्यन्ते, गोधूमस्य, गुलाबपुष्पस्य च, क्षेत्रे ये पुष्पाणि निर्गच्छन्ति, तेषु सर्वेषु पुष्पेषु, शिशिरस्य वृक्षाःतु शुष्काः भवन्ति।
17. एतानि च तेषां अधः ये नेतारःसन्ति तेषां नामानि - बेर्का'एल, जेलेब्स्'एल, अन्यःच यःसहस्रशिरःयोजित; हिलुजासेफ् इति, अस्य नेतारस्य आधिपत्यस्य दिवसाःसमाप्ताः।
18. तस्य पश्चात् परः नेता हेल'एम्मेलेक् अस्ति, यस्य नामकरणं प्रकाशमानसूर्यं करोति, तस्य प्रकाशस्य सर्वे दिवसाः एकनवतिः दिवसाःसन्ति।
19. एतानि च पृथिव्यां तस्य दिवसानां चिह्नानि सन्ति - दीप्तःतापः शुष्कता च, वृक्षाः च स्वफलं पक्वं कृत्वा सर्वाणि फलानि पक्वानि सज्जानि च उत्पादयन्ति, मेषाः च युगलं कृत्वा गर्भं धारयन्ति, पृथिव्याः सर्वाणि फलानि सङ्गृहीताः भवन्ति, क्षेत्रेषु यत् किमपि अस्ति, मद्यकुण्डे च यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं तस्य आधिपत्यदिनेषु भवति।
20. एतानि नामानि, आदेशा; तेषां सहस्रशिरसाम् अग्रणीः च: Gîdâ'îjal, Kê'êl, Hê'êl, तेषु योजितस्य सहस्रस्य शिरस्य नाम, Asfâ'êl': तस्य च आधिपत्यस्य दिवसाःसमाप्ताः।

अध्याय 83

१.
. तेषां विषये च अहं भगवन्तं प्रार्थितवान्।

3. मया मां मम पितामहस्य महलालेलस्य गृहे शयनं कृतम् आसीत्, यदा अहं दर्शनेन दृष्टवान् यत् कथं स्वर्गः पतित; अपहृतः भूमौ पतितः।
4. यदा तत् पृथिव्यां पतितं तदा अहं दृष्टवान् यत् कथं पृथिवी महता अगाधे निगलिता, पर्वताःच पर्वतानाम् उपरि लम्बिता; पर्वताः च पर्वतानाम् उपरि निमग्ना; उच्चैः वृक्षाः च तेषां काण्डेभ्यः विदीर्णा; अधःक्षिप्ता; अगाधे निमग्नाःच अभवन्।
5. ततःमम मुखं वचनं पतितम्, अहं च उच्चैःक्रन्दितुं स्वरं उत्थाप्य अवदम् - 'पृथिवी नष्टा अस्ति।'
6. मम पितामहः महलालेलः च मां तस्य समीपे शयन्तं जागृत्य अवदत्- 'किमर्थं त्वं पुत्र एवं रोदसि, किमर्थं च एतादृशं विलापं करोषि?'
7. मया च दृष्टं सर्वं दर्शनं तस्मै कथितम्, सःच मां अवदत्- 'भवन्तः घोरं वस्तु दृष्टवान्, पृथिव्याः सर्वपापानां रहस्यानां विषये तव स्वप्नदृष्टिः गम्भीरक्षणस्य अस्ति, सा अगाधं मग्नं भूत्वा महता विनाशेन नष्टं भवितुमर्हति।
8. अधुना च पुत्र, उत्तिष्ठ, महिमाेश्वरं याचय, यतःत्वं विश्वासी असि, यत् पृथिव्यां शेषःतिष्ठतु, सःसमग्रं पृथिवीं न नाशयेत्।
9. पुत्र, स्वर्गात् एतत् सर्वं पृथिव्यां आगमिष्यति, पृथिव्यां च महती विनाशःभविष्यति।
10. तदनन्तरं अहं उत्थाय प्रार्थितवान्, याचितवान्, याचितवान् च, जगतः पुस्तिकानां कृते मम प्रार्थनां लिखितवान्, मम पुत्रं मथुसेलं त्वां सर्वं दर्शयिष्यामि।
11. यदा अहं अधः गत्वा स्वर्गं, पूर्वदिशि सूर्योदयम्, पश्चिमदिशि चन्द्रमस्तं च, कतिपयानि ताराणि, समग्रं पृथिवीं, सर्वं च यथादौ ज्ञातं तत् दृष्टवान्, तदा अहं न्यायेश्वरं आशीर्वादं दत्त्वा तं प्रशंसितवान् यतःसःपूर्वस्य खिडकीभ्यःसूर्यं निर्गन्तुं कृतवान्, सःच आरुह्य उत्थितःस्वर्गं प्रस्थाय तस्मै दर्शितं मार्गं भ्रमति स्म।

अध्याय ८४

१.
2. 'धन्यस्त्वं भगवन् राजन्महात्म्यं महाबलवान्, स्वर्गसृष्टेः प्रभु; नृपराज; सर्वलोकेश्वरः।' तव शक्तिःराजत्वं च महत्त्वं च नित्यं नित्यं स्थास्यति, सर्वासु पीढीषु च तव आधिपत्यं तिष्ठति; सर्वा च द्यावास्तव सिंहासनं नित्यं, सर्वा पृथिवी च तव पादपाठः सदा नित्यम्।
3. त्वया हि सर्वं कृतं शाससि च, न च तव कृते किमपि अतिकठिनं, प्रज्ञा तव सिंहासनस्थानात् न गच्छति, न च तव सान्निध्यात् निवर्तते। त्वं च सर्वं जानासि पश्यसि शृणोषि च, न च ते किमपि गुप्तं यतःत्वं सर्वं पश्यसि।
4. इदानीं च तव स्वर्गदूताःअपराधदोषिणःसन्ति, मनुष्याणां मांसे च तव क्रोधःयावत् न्यायस्य महान् दिवसःयावत् तिष्ठति।
5. अधुना च हे ईश्वर भगवन् महाराज, मम प्रार्थनां पूरयितुं प्रार्थयामि, प्रार्थयामि च, पृथिव्यां मां वंशजं त्यक्त्वा, मनुष्यस्य सर्वं मांसं न नाशयतु, पृथिवीं च निवासिनीं कुरु, येन शाश्वतः विनाशः भवेत्।
6. अधुना च भगवन् तव क्रोधं उत्पन्नं मांसं पृथिव्याःनाशय, किन्तु धर्मस्य ऋजुत्वस्य च मांसं शाश्वतबीजस्य वनस्पतिवत् स्थापयति, न च तव दासस्य प्रार्थनायाःमुखं गोपयतु, भगवन्।

अध्याय ८५

1. तदनन्तरं मया अन्यत् स्वप्नं दृष्टं, सर्वं स्वप्नं त्वां दर्शयिष्यामि पुत्र।
2. हनोकः स्वरं उत्थाप्य स्वपुत्रं मथुसेलं अवदत्- 'भवते पुत्र, अहं वदिष्यामि, मम वचनं शृणु--पितुःस्वप्नदर्शनं प्रति कर्णं प्रवृत्तं कुरु।
3. तव मातरं एड्नां ग्रहीतुं पूर्वं मया दर्शनेन मम शयने दृष्टं, पश्यन् पृथिव्याः एकः वृषभः निर्गत; सः वृषभः श्वेतवर्णीयः आसीत्; ततः परं गोधूमः निर्गतवती, अनेन सह उत्तरेण सह द्वौ वृषभौ निर्गतौ, तेषु एकःकृष्णःअपरःरक्तः।
4. स च कृष्णवृषभः रक्तं प्रहारं कृत्वा पृथिव्यां अनुसृत्य तं रक्तवृषभं पुनःन दृष्टवान्।
5. किन्तु सःकृष्णःवृषभःवर्धमान; सा गोधूमःच तेन सह गता, अहं च दृष्टवान् यत् तस्मात् सदृशाःअनुसृताःच बहवःवृषाःनिर्गच्छन्ति।
6. सा च प्रथमा गौः तस्य प्रथमस्य वृषभस्य सान्निध्यात् तं रक्तं अन्वेष्टुं गता, परन्तु तं न प्राप्य तस्य विषये महता शोकेन शोचन् तं अन्वेषितवान्।
7. अहं च यावत् सः प्रथमः वृषभः तस्याः समीपम् आगत्य तां शान्तं कृतवान् तावत् पश्यन् ततःपरं सा पुनःन रोदिति स्म।
8. तदनन्तरं सा अन्यं श्वेतवृषभं जनयति स्म, तदनन्तरं सा बहूनि वृषभाःकृष्णा गावःच जनयति स्म।
9. अहं च निद्रायां दृष्टवान् यत् श्वेतवृषभःअपि तथैव वर्धमानःमहान् श्वेतवृषभः भवति, तस्मात् बहवः श्वेतवृषभाः निर्गता; ते तस्य सदृशाः। ते च बहूनि श्वेतवृषभान् जनयितुं प्रवृत्ता; ये तेषां सदृशा; एकम् अनुसृत्य, बहवःअपि।

अध्याय 86

1. पुनःमया सुप्तं नेत्रैःदृष्टं, उपरि स्वर्गं च दृष्टं, पश्य स्वर्गात् तारकं पतितं, तत् उत्थाय खादित्वा तेषु गोषेषु चरति स्म।
2. तदनन्तरं च मया बृहद्कृष्णवृषभान् दृष्ट्वा पश्य ते सर्वे स्वस्थानानि, चरागाहं च स्वपशुं च परिवर्त्य परस्परं वसितुं प्रवृत्ताः।
3. पुनः च अहं दर्शने दृष्ट्वा स्वर्गं प्रति पश्यन् दृष्टवान् यत् बहवः तारकाःअवतीर्य स्वर्गात् तस्मिन् प्रथमतारकं प्रति अवतरन्ति, ते च तेषु पशूनां मध्ये वृषभाःभूत्वा तेषां मध्ये तेषां सह चरन्ति स्म।
4. अहं तान् पश्यन् दृष्टवान्, पश्य च ते सर्वे अश्ववत् स्वस्य गुप्त-अङ्गं मुक्तं कृत्वा गो-गवःआच्छादयितुं आरब्धवन्त; ते सर्वे गर्भवती भूत्वा गज-उष्ट्र-गर्दभान् जनयन्ति स्म।
5. सर्वे वृषभाःतान् भयभीताःभूत्वा दन्तैःदंशितुं भक्षयितुं च शृङ्गैःच विदारयितुं प्रवृत्ताः।
6. ते च तान् वृषान् भक्षयितुम् आरब्धवन्त; पश्यन्तु च पृथिव्याःसर्वे बालकाःतेषां पुरतः कम्पितुं कम्पितुं च प्रवृत्ता; तेभ्यः पलायितुं च प्रवृत्ताः।

अध्याय 87

1. पुनःच मया दृष्टं यत् ते कथं परस्परं क्षिपितुं आरब्धवन्त; पृथिवी च उच्चैःरोदितुम् आरब्धा।
2. अहं पुनः स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थाप्य दर्शने दृष्टवान्, पश्य च स्वर्गात् श्वेतपुरुषसदृशाःप्राणिनः निर्गता; ततः चत्वारः तेभ्यः सह त्रयः निर्गताः।

3. ये त्रयःअन्तिमाःनिर्गताःते मां हस्तेन गृहीत्वा मां पृथिव्याःजननात् दूरं नीत्वा उच्छ्रितस्थानं प्रति उत्थापयित्वा पृथिव्याः उपरि उच्चैः उन्नतं गोपुरं दर्शितवन्त; सर्वे पर्वताःच अधःआसन्।
4. एकःच मां अवदत् - 'अत्र तिष्ठ यावत् त्वं तान् गजान्, उष्ट्रान्, गदान्, नक्षत्राणां, वृषभानां, सर्वेषां च उपरि यत् किमपि भवति तत् सर्वं न पश्यसि।'

अध्याय 88

१.
2. तेषु एकःखड्गम् आकृष्य तान् गजान् उष्ट्रान् गदान् च दत्तवान्, ततः ते परस्परं प्रहारं कर्तुं प्रवृत्ता; तेषां कारणेन सर्वा पृथिवी कम्पिता।
3. यदा अहं दर्शने पश्यन् आसम्, तेषु चतुर्णां मध्ये एकः तान् स्वर्गात् शिलापातं कृत्वा सर्वान् महातारकान् सङ्गृह्य गृहीतवान्, येषां गुप्ताङ्गाः अश्वसदृशाः आसन्, तान् सर्वान् हस्तपादान् बद्ध्वा पृथिव्याःअगाधं क्षिप्तवान्।

अध्याय 89

1. तेषु चतुर्षु एकः तस्य श्वेतवृषभस्य समीपं गत्वा तं गुप्तरूपेण उपदिष्टवान्, सः वृषभः जात; मनुष्यः भूत्वा स्वस्य कृते महत् पात्रं निर्माय तस्मिन् निवसति स्म तस्मिन् पात्रे तेन सह त्रयः वृषभाः निवसन्ति स्म, ते च आच्छादिताःआसन्।
2. पुनः च अहं स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थाप्य एकं उच्छ्रितं छतम् अपश्यम्, यस्मिन् सप्त जलप्रवाहाःआसन्, ते च प्रवाहाःबहुजलेन सह एकस्मिन् परिसरे प्रवहन्ति स्म।
3. अहं पुनःदृष्टवान्, पश्य च तस्य महान् परिसरस्य उपरि फव्वाराः उद्घाटिता; तत् जलं च प्रफुल्लितुं, उपरि उत्तिष्ठितुं च आरब्धवान्, अहं च तत् परिवेशं दृष्टवान् यावत् तस्य सर्वं पृष्ठं जलेन आवृतं न भवति।
4. तस्मिन् च जलं, तम; कुहरः च वर्धित; तस्य जलस्य ऊर्ध्वतां पश्यन् च तत् जलं तस्य परिवेशस्य ऊर्ध्वतायाःउपरि उत्थाय तस्य परिवेशस्य उपरि प्रवहति स्म, पृथिव्यां च स्थितम् आसीत्।
5. तस्य परिसरस्य सर्वे पशवःयावत् अहं न दृष्टवान् यत् ते तस्मिन् जले कथं मग्नाःनिगलिताःच नष्टाःच अभवन्।
6. किन्तु तत् पात्रं जले प्लवति स्म, यदा सर्वे वृषाःगजाःउष्ट्राःच गदः च सर्वैःपशुभिःसह तलपर्यन्तं निमज्जन्ति स्म, येन अहं तान् पुनःन पश्यामि, ते च पलायितुं न शक्तवन्त; किन्तु विनष्टाः भूत्वा गहने निमग्नाःअभवन्।
7. पुनःच मया दर्शने दृष्टं यावत् ते जलप्रवाहाःतस्मात् उच्चैःछतात् अपसारिता; पृथिव्याः खड्गाः समीकृताः अन्ये च अगाधाः उद्घाटिताः।
8. ततःजलं एतेषु अधःधावितुं आरब्धवान्, यावत् पृथिवी दृश्यमाना अभवत्; किन्तु तत् पात्रं पृथिव्यां निवसति स्म, तमःनिवृत्तःप्रकाशः च प्रादुर्भूतः।
9. किन्तु सःश्वेतवृषभःयःमनुष्यःजातःसःतस्मात् पात्रात् बहिःआगत; तस्य सह त्रयः वृषभाः च, तेषु त्रयेषु एकः तस्य वृषभस्य इव श्वेतः आसीत्, तेषु एकःरक्तवत् रक्तःएकःकृष्णःच आसीत्, सःश्वेतवृषभः तेभ्यःनिर्गतवान्।

१० - २७ । नूहस्य मृत्युतःनिर्गमनपर्यन्तं।

10. ते च क्षेत्रपशवः पक्षिणः च जनयितुं प्रवृत्ताः येन भिन्नाः वंशाः उत्पन्नाः- सिंहा; व्याघ्रा; वृका; श्वा; शृगाला; वन्यवराहा; शृगाला; श्वेता; शूकरा; बाजा; गृध्रा; पतङ्गा; गरुडा; काकाः च तेषु च श्वेतवृषभः जातः।
11. ते च परस्परं दंशितुं प्रवृत्ता; किन्तु तेषु यःश्वेतवृषभःजातःसःतेन सह वन्यगदं श्वेतवृषभं च जनयति स्म, वन्यगर्दभाःच बहुवन्तः।
12. स तु वृषभःयस्मात् जातःसःकृष्णं वन्यवराहं श्वेतमेषं च जनयति स्म; पूर्वेण च बहूनि वराहा; स मेषःतु द्वादश मेषान् जनयति स्म।
13. यदा ते द्वादश मेषाःप्रवृद्धाःअभवन्, तदा ते तेषु एकं गदेभ्यः दत्तवन्त; ते खराः पुनः तां मेषं वृकेभ्यः त्यक्तवन्त; सा मेषः वृकाणां मध्ये वर्धितः।
14. ततःपरमेश् वरःएकादश मेषान् तया सह वृकाणां मध्ये चरितुं च आनयत्, ते च प्रवृद्धाःभूत्वा बहु मेषसमूहाःअभवन्।
15. वृकाःतान् भयभीताःअभवन्, ते तान् पीडयन्ति स्म, यावत् ते स्वबालानां नाशं न कुर्वन्ति स्म, तेषां बालकान् बहुजलनद्यां पातयन्ति स्म, किन्तु ते मेषाः स्वबालानां कारणात् उच्चैः क्रन्दितुं स्वप्रभुं प्रति शिकायतुं प्रवृत्ताः।
16. वृकेभ्यः उद्धारितः मेषः पलाय्य वन्यगर्दभानां समीपं पलायितवान्; अहं च मेषान् दृष्टवान् यत् ते कथं शोचन्ति, रोदन्ति च, सर्वशक्त्या स्वप्रभुं याचन्ते स्म, यावत् सःमेषेश्वरःमेषानां स्वरेण उच्छ्रितस्थानात् अवतीर्य तेषां समीपम् आगत्य तान् चरति स्म।
17. सःतां मेषान् आहूय वृकाणां विषये तया सह उक्तवान् यत् सा तान् मेषान् न स्पृशन्तु इति उपदिशेत्।
18. मेषाः भगवतः वचनानुसारं वृकाणां समीपं गतवन्त; अन्यः मेषः तया सह मिलित्वा तया सह गत; तौ च गत्वा तेषां वृकाणां सभायां मिलित्वा प्रविश्य ताभ्यां सह उक्तवन्तौ, ततःपरं मेषान् न स्पृशन्तु इति उपदिष्टौ।
19. ततःमया वृकाः दृष्टा; ते च कथं सर्वशक्त्या मेषान् अतिशयेन पीडयन्ति स्म। मेषाःच उच्चैःक्रन्दन्ति स्म।
20. परमेश् वरः मेषानां समीपम् आगत्य ते तान् वृकान् प्रहारं कर्तुम् आरब्धवन्त; वृकाःच शोचितुं प्रवृत्ता; मेषाः तु शान्ताः भूत्वा तत्क्षणमेव क्रन्दनं विरमन्ति स्म।
21. अहं मेषान् यावत् वृकाणां मध्ये न प्रस्थिताःतावत् अहं दृष्टवान्; किन्तु वृकानां नेत्राणि अन्धानि अभवन्, ते वृकाःसर्वशक्त्या मेषान् अनुसृत्य प्रस्थिताः।
22. मेषेश्वरःतेषां नायिकारूपेण तेषां सह गत; तस्य सर्वे मेषाःतस्य अनुसरणं कृतवन्त; तस्य मुखं चञ्चलं गौरवपूर्णं, द्रष्टुं भयंकरं च आसीत्।
23. किन्तु वृकाः तान् मेषान् यावत् जलसमुद्रं न प्राप्नुवन्ति तावत् अनुसृत्य गन्तुं प्रवृत्ताः।
24. स समुद्रःविभक्त; जलं च तेषां मुखस्य पुरतःइतःपरं च स्थितम्, तेषां प्रभुःतान् नेत्वा तेषां वृकाणां मध्ये स्वं स्थापयति स्म।
25. यथा च ते वृकाः मेषान् अद्यापि न दृष्टवन्त; तथैव ते तस्य समुद्रस्य मध्ये प्रस्थिता; वृकाःमेषान् अनुसृत्य, ते वृकाःतेषां पश्चात् तस्मिन् समुद्रे धावितवन्तः।
26. मेषेश्वरं दृष्ट्वा तस्य मुखस्य पुरतःपलायनार्थं व्यावृत्ता; किन्तु सः समुद्रः समागत्य सृष्टवत् अभवत्, जलं च प्रफुल्लितं उत्थितं च यावत् तान् वृकान् आच्छादयति।
27. अहं च दृष्टवान् यावत् तान् मेषान् अनुसृत्य ये वृकाःसर्वे नष्टाः भूत्वा मग्नाःअभवन्।

२८ - ४० । मरुभूमिस्थःइजरायल; नियमस्य दानं, प्यालेस्टाइनदेशे प्रवेशः।

28. किन्तु मेषाः तस्मात् जलाद् मुक्ताः भूत्वा प्रान्तरं गतवन्त; यत्र जलं तृणं च नासीत्; ते च नेत्राणि उद्घाट्य द्रष्टुं आरब्धवन्त; अहं मेषेश्वरं तान् चरन् जलं तृणानि च दत्तवान्, तत् मेषं च गत्वा तान् नेतुम् अपश्यम्।
29. स च मेषःतस्याःउच्छ्रितशिलाशिखरं प्रति आरुह्य मेषेश्वरःतान् प्रति प्रेषितवान्।
30. तदनन्तरं मया मेषेश्वरं दृष्टं यःतेषां पुरतःस्थितं तस्य रूपं महत् घोरं भव्यं च आसीत्, ते सर्वे मेषाःतं दृष्ट्वा तस्य मुखस्य पुरतःभीताः अभवन्।
31. ते सर्वे तस्य कारणात् भयभीताःकम्पिताःच, तेषां मध्ये स्थितं तां मेषं च आक्रोशितवन्तःयत् वयं भगवतःपुरतःस्थातुं वा तं द्रष्टुं वा न शक्नुमः।
32. सा मेषः पुनःतान् नयति स्म तस्य शिलाशिखरं प्रति आरुह्य, किन्तु मेषाः अन्धाः भूत्वा तस्य दर्शितमार्गात् भ्रमितुं आरब्धवन्त; किन्तु ते मेषाःतस्य विषये न जानन्ति स्म।
33. मेषेश्वरःतेषां विरुद्धं अतिशयेन क्रुद्धःसन् मेषःतत् आविष्कृत्य शिलाशिखरात् अवतीर्य मेषानां समीपम् आगत्य तेषां अधिकांशं अन्धं पतितं च दृष्टवान्।
34. तत् दृष्ट्वा च तत्सन्निधौ भयभीताः कम्पिताः च स्वपुटं प्रति प्रत्यागन्तुं इच्छन्ति स्म।
35. सा मेषःअन्यमेषान् स्वेन सह गृहीत्वा पतितानां मेषाणां समीपं गत्वा तान् हन्तुं प्रवृत्तः। मेषाःच तस्य सान्निध्यं भयभीताःअभवन्, एवं सः मेषः तान् मेषान् पतितान् पुनः आनयत्, ते च स्वसमूहं प्रति प्रत्यागतवन्तः।
36. अहम् अस्मिन् दर्शने यावत् सः मेषः मनुष्यः भूत्वा मेषेश्वरस्य कृते गृहं निर्माय सर्वान् मेषान् तस्मिन् गृहे स्थापितवान्।
37. अहं च दृष्टवान् यावत् एषा मेषःयःतान् नेतृन् मेषान् मिलितवान् तावत् निद्रां गत; अहं च दृष्टवान् यावत् सर्वे महामेषाःनष्टाःभूत्वा स्वस्थाने लघुबालाःउत्थाय चरागारं गत्वा जलस्य प्रवाहस्य समीपं गतवन्तः।
38. अथ स मेषःतेषां नायकःपुरुषःजात; सःतेभ्यःनिवृत्तःभूत्वा निद्रां गत; सर्वे मेषाःतम् अन्विष्य महता क्रन्दनेन तस्य उपरि क्रन्दन्ति स्म।
39. अहं च दृष्टवान् यावत् ते तस्य मेषस्य कृते रोदनं त्यक्त्वा तां जलधाराम् तरन्ति स्म, तत्र मेषद्वयं तेषां स्थाने ये मेषं नेतवान्, तेषां स्थाने नेतारःउत्थितः।
40. अहं यावत् मेषाःसुस्थानं, सुखदं गौरवपूर्णं च भूमिं आगच्छन्ति तावत् अहं दृष्टवान्, यावत् ताः मेषाः तृप्ताः न भवन्ति तावत् अहं दृष्टवान्। तद्गृहं च तेषां मध्ये सुखददेशे स्थितम्।

४१-५० इति । न्यायाधीशानां कालात् आरभ्य मन्दिरनिर्माणपर्यन्तं।

41. कदाचित् च तेषां नेत्राणि उद्घाटितानि, कदाचित् अन्धानि च यावत् अन्यः मेषःउत्थाय तान् नीतवान् सर्वान् पुनः आनयति स्म, तेषां नेत्राणि च उद्घाटितानि।
42. श्वाः शृगालाः वन्यवराहाः च तान् मेषान् भक्षयितुम् आरब्धवन्तः यावत् मेषेश्वरः तेषां मध्ये अन्यं मेषं मेषं उत्थापयति स्म, यः तान् नयति स्म।
43. स मेषःच तान् श्वशृगालवराहान् यावत् सर्वान् नाशयति तावत् उभयतःपातयितुम् आरब्धवान्।
44. सा मेषःयस्य नेत्राणि उद्घाटितानि आसन्, सः मेषानां मध्ये स्थितं तम् मेषं दृष्टवान् यावत् सःस्वस्य महिमां त्यक्त्वा तान् मेषान् प्रहारं कर्तुं प्रवृत्त; तान् पदाति, अशोभनं च कृतवान्।
45. मेषेश्वरः मेषं अन्यस्य मेषस्य समीपं प्रेषयित्वा तस्य मेषस्य महिमा त्यक्तस्य मेषस्य स्थाने मेषस्य मेषस्य च नेता भवितुं पालितवान्।
46. तस्य समीपं गत्वा तम् एकमेव उक्त्वा मेषरूपेण उत्थाप्य मेषानां प्रधानं नेतारं च कृतवान्। किन्तु एतेषु सर्वेषु कालेषु ते श्वाः मेषान् पीडयन्ति स्म।
47. प्रथमः मेषः तस्य द्वितीयस्य मेषस्य अनुसरणं कृतवान्, सः द्वितीयःमेषःउत्थाय तस्य पुरतःपलायितवान्। अहं च दृष्टवान् यावत् ते श्वाःप्रथमं मेषं पातयन्ति स्म।
48. स द्वितीयःमेषःउत्थाय लघुमेषान् नेतवान्।
49. ते च मेषाः वर्धन्ते, प्रवृद्धाःच अभवन्; किन्तु सर्वे श्वा; शृगाला; वन्यवराहाः च भयभीताः भूत्वा तस्य पुरतः पलायिता; सः मेषः च वन्यपशून् प्रहारं कृत्वा मारितवान्, तेषां वन्यजन्तुनां मेषेषु पुनः किमपि शक्तिः नासीत्, तेभ्यः पुनः किमपि न लुण्ठितम्। स मेषः बहूनि मेषान् जनयित्वा निद्रां गत; तस्य स्थाने किञ्चित् मेषः मेषः भूत्वा तेषां मेषानां राजकुमार; नायकःच अभवत्।
50. तत् गृहं महत् विस्तृतं च अभवत्, तेषां मेषाणां कृते च निर्मितम्, मेषेश्वरस्य कृते गृहे उच्छ्रितं महत् च गोपुरं निर्मितम्, तत् गृहं च नीचम् आसीत्, किन्तु गोपुरं उन्नतं, उच्छ्रितं च आसीत्, मेषेश्वरःतस्मिन् गोपुरे स्थित्वा तस्य पुरतःपूर्णमेजं अर्पितवन्तः।

५१-६७ - इति । इस्राएलस्य यहूदायाश्च राज्यद्वयं यरुशलेमस्य विनाशपर्यन्तं।

51. पुनः मया तानि मेषाणि दृष्टानि ये पुनः भ्रष्टाः भूत्वा बहुमार्गेण गतवन्त; स्वगृहं च त्यक्तवन्त; मेषेश्वरः मेषानां मध्ये केचन आहूय मेषाणां समीपं प्रेषितवान्, किन्तु मेषाःतान् हन्तुं आरब्धवन्तः।
52. तेषु एकः उद्धारितः न हत; सः द्रुतं गत्वा मेषाणां उपरि उच्चैः क्रन्दति स्म; ते च तत् वधं कर्तुम् इच्छन्ति स्म, किन्तु मेषेश्वरः तत् मेषेभ्यःत्राणं कृत्वा मम समीपम् आनयत्, तत्र निवासं च कृतवान्।
53. अन्ये च बहवः मेषाः सः तान् मेषान् प्रति प्रेषितवान् यत् तेभ्यः साक्ष्यं दातुं तेषां विषये शोचयितुं च।
54. ततः परं मया दृष्टं यत् यदा ते भगवतः गृहं तस्य गोपुरं च त्यक्तवन्तःतदा ते सर्वथा पतिता; तेषां नेत्राणि च अन्धानि अभवन्; मेषेश्वरं च दृष्टवान् यत् सः तेषां यूथेषु तेषां मध्ये बहु वधं कृतवान् यावत् ते मेषाःतत् वधं आमन्त्रयन्ति स्म, स्वस्थानं च द्रोहयन्ति स्म।
55. स तान् सिंहव्याघ्राणां वृकशृगालानां च हस्तेषु शृगालानां सर्वेभ्यः वन्यजन्तुभ्यः च दत्तवान्, ते च वन्यपशवः तान् मेषान् विदारयितुं प्रवृत्ताः।
56. अहं च दृष्टवान् यत् सःतेषां गृहं तेषां गोपुरं च त्यक्त्वा सर्वान् सिंहानां हस्ते दत्तवान्, तान् विदारयितुं भक्षयितुं च सर्वेषां वन्यजन्तुनां हस्ते।
57. अहं च सर्वशक्त्या उच्चैः रोदितुम् आरब्धवान्, मेषेश्वरं याचयितुम्, मेषानां विषये तस्मै प्रतिनिधित्वं कर्तुं च आरब्धवान् यत् ते सर्वैःवन्यजन्तुभिःभक्षिताःआसन्।

58. किन्तु सः तत् दृष्ट्वा अपि अचञ्चलः अभवत्, ते भक्षिता; निगलिता; लुण्ठिताःच इति आनन्दितःअभवत्, सर्वेषां पशूनां हस्ते भक्षितुं त्यक्तवान् च।
59. सप्तति गोपालकान् आहूय तान् मेषान् तेषां चरितुं तेषां समीपं क्षिप्तवान्, गोपालकान् तेषां सहचरान् च अवदत्- "भवद्भिःप्रत्येकं व्यक्तिः इतः परं मेषान् चरतु, यत् किमपि मया युष्मान् आज्ञापयिष्यामि यत् यूयं कुरु।
60. अहं च तान् युष्मान् यथायोग्यं समर्पयिष्यामि, तेषु कःनाशनीयः इति च वक्ष्यामि--ते च युष्माकं नाशयथ।" स च तान् मेषान् तेभ्यः समर्पितवान्।
61. अपरं च आहूय तमब्रवीत् - गोपालकाःतान् मेषान् प्रति यत् किमपि करिष्यन्ति तत् सर्वं अवलोकय चिह्नितव्यं यतः ते तान् मेषेभ्यःअधिकं नाशयिष्यन्ति।
62. गोपालकानां माध्यमेन यः अतिशयः विनाशः च भविष्यति, सः मम आज्ञानुसारं कति नाशयति, स्वस्य इच्छानुसारं च कति नाशयति इति लिखन्तु, प्रत्येकस्य गोपालकस्य विरुद्धं सः यत् विनाशं करोति तत् सर्वं अभिलेखयन्तु।
63. ते कति नाशयन्ति, कति च विनाशाय प्रयच्छन्ति, मम पुरतः संख्यानुसारं पठन्तु, येन मया एतत् तेषां विरुद्धं साक्ष्यं भवतु, गोपालकानां प्रत्येकं कर्म ज्ञातव्यं च, यथा अहं अवगच्छामि, पश्यामि च यत् ते किं कुर्वन्ति, ते मम आज्ञां पालयन्ति वा न वा।
64. किन्तु ते तत् न ज्ञास्यन्ति, त्वं च तेभ्यः न वक्ष्यसि, न च तान् उपदेशयिष्यसि, अपितु केवलं प्रत्येकं व्यक्तिं प्रति लिखित्वा यत् गोपालकाःप्रत्येकं स्वसमये यत् विनाशं कुर्वन्ति, तत् सर्वं मम पुरतः स्थापयन्ति।
65. अहं च दृष्टवान् यावत् ते गोपालकाःस्वसमये चरन्ति स्म, ते च आज्ञापितात् अधिकं हन्तुं नाशयितुं च आरब्धवन्त; ते च तान् मेषान् सिंहहस्ते समर्पितवन्तः।
66. सिंहव्याघ्राश्च तान् मेषान् अधिकांशं खादन्ति भक्षयन्ति च, वन्यवराहाःच तेषां सह खादन्ति; ते च तत् गोपुरं दग्धं कृत्वा तत् गृहं ध्वस्तं कृतवन्तः।
67. अहं च तस्य गोपुरस्य विषये अत्यन्तं दुखितःअभवम् यतःतत् मेषगृहं ध्वस्तं जातम्, तदनन्तरं अहं द्रष्टुं न शक्तवान् यत् ते मेषाः तस्मिन् गृहे प्रविशन्ति वा।

६८-७१ इति । स्वर्गदूतशासकानाम् प्रथमः कालः--जेरुसलेमस्य विनाशात् आरभ्य बन्धनात् पुनरागमनपर्यन्तं।

68. गोपालाःतेषां सहचराःच तान् मेषान् सर्वेभ्यःवन्यजन्तुभ्यःतान् भक्षयितुम् अयच्छन्, तेषां प्रत्येकं स्वसमये निश्चितसङ्ख्यां प्राप्नोत्, तेषां प्रत्येकं कति नाशितवान् इति पुस्तके अन्येन लिखितम्।
69. प्रत्येकं च विहितात् अधिकानि बहूनि हत्वा नाशयति स्म; तेषां मेषाणां कारणात् अहं रोदितुम्, शोचितुं च आरब्धवान्।
70. एवं च दर्शने अहं दृष्टवान् यत् यःलिखति स्म, कथं सःताभिः गोपालकैः विनष्टान् सर्वान् दिने दिने लिखित्वा, सर्वं पुस्तकं मेषेश्वराय उपरि उद्धृत्य निक्षिप्य यथार्थतया दर्शितवान्--सर्वमपि तेषां कृतं सर्वं, तेषां प्रत्येकं यत् किमपि अपहृतं, तत् सर्वं च विनाशाय समर्पितं।
71. मेषेश्वरस्य पुरतः पुस्तकं पठितम्, सःपुस्तकं हस्तात् गृहीत्वा पठित्वा मुद्रणं कृत्वा निधाय।

७२-७७ इति । द्वितीयः कालः--कोरसस्य कालात् सिकन्दरस्य महान् कालपर्यन्तं।

72. तत्क्षणमेव अहं दृष्टवान् यत् गोपालकाः द्वादशघण्टापर्यन्तं चरन्ति स्म, पश्यत तेषु मेषेषु त्रयःपश्चात् गत्वा आगत्य प्रविश्य तस्य गृहस्य पतितं सर्वं निर्मातुम् आरब्धवन्तः। किन्तु वन्यवराहाः तान् बाधितुं प्रयतन्ते स्म, परन्तु ते न शक्तवन्तः।
73. ते पुनः पूर्ववत् निर्माणं कर्तुं आरब्धवन्त; तत् गोपुरं च उत्थापितवन्त; तस्य नाम उच्चगोपुरम् अभवत्; ते पुनः गोपुरस्य पुरतः मेजं स्थापयितुं प्रवृत्ता; परन्तु तस्मिन् सर्वा रोटिका दूषिता, शुद्धा नासीत्।
74. एतत् सर्वं स्पृष्ट्वा तेषां मेषाणां नेत्राणि अन्धानि अभवन् यथा ते न दृष्टवन्त; तेषां गोपालकानां नेत्राणि अपि तथैव। ते च तान् बहुसंख्येन स्वगोपालकेभ्यः विनाशार्थं प्रदत्तवन्त; मेषान् च पादैः पदातिन् भक्षयन्ति स्म।
75. मेषेश्वरःयावत् सर्वे मेषाःक्षेत्रे विकीर्णाःभूत्वा तेषां सह मिश्रिताःन अभवन्, तावत् यावत् ते तान् पशूनां हस्तात् न तारयन्ति स्म।
76. अयं च पुस्तकलेखकःतत् उद्धृत्य मेषेश्वरस्य समक्षं दर्शयित्वा पठितवान्, तेषां विषये तं प्रार्थितवान्, तेषां विषये च तं प्रार्थितवान् यथा सः गोपालकानां सर्वाणि कर्माणि दर्शयति स्म, सर्वेषां गोपालकानां विरुद्धं च तस्य पुरतःसाक्ष्यं दत्तवान्।
77. स च वास्तविकं पुस्तकं गृहीत्वा पार्श्वे निक्षिप्य प्रस्थितवान्।

अध्याय 90

१ - ५ - इति । तृतीयकालः--अलेक्जेण्डर-महानात् आरभ्य ग्रीक-सीरिया-प्रभुत्वपर्यन्तं ।

1. अहं च दृष्टवान् यत् एवं पञ्चत्रिंशत् गोपालकाःमेषचरणं कृतवन्त; ते च प्रथमवत् अनेकवारं स्वकालं सम्पन्नवन्तः अन्ये च तान् हस्ते स्वीकृतवन्त; तेषां कालपर्यन्तं चरितुं, प्रत्येकं गोपालकःस्वसमये।
2. तदनन्तरं च मया मम दर्शने सर्वान् स्वर्गपक्षिणः आगच्छन्त; गरुडा; गृध्रा; पतङ्गा; काकाः च दृष्टा; किन्तु गरुडाः सर्वान् पक्षिणः नेतवन्त; ते तान् मेषान् भक्षयितुम् आरब्धवन्त; तेषां नेत्राणि च उद्धृत्य तेषां मांसं भक्षयितुम् आरब्धवन्तः।
3. मेषाः च तेषां मांसं पक्षिभिः भक्ष्यते इति कारणेन क्रन्दन्ति स्म, अहं तु तस्य मेषपालकस्य गोपालस्य विषये निद्रायां पश्यन् शोचितवान्।
4. अहं च दृष्टवान् यावत् ते मेषाः श्वैः गरुडैः पतङ्गैः च भक्षिता; तेषां मांसं न चर्म न स्नायुः यावत् केवलं तेषां अस्थिः एव तिष्ठति तावत् तेषां अस्थिःअपि पृथिव्यां पतित्वा मेषाःअल्पाःअभवन्।
5. अहं च दृष्टवान् यावत् त्रयोविंशतिः चरागाहं स्वीकृत्य अष्टपञ्चाशत्वारं स्वस्य अनेककालेषु सम्पन्नवन्तः।

६ - १२ - इति । चतुर्थः कालः--ग्रीक-सीरिया-प्रभुत्वात् मक्काबे-विद्रोहपर्यन्तं ।

6. किन्तु पश्य मेषाः ताभिः श्वेतमेषैः वहन्ति स्म, ते च नेत्राणि उद्घाट्य द्रष्टुं मेषान् क्रन्दितुं च प्रवृत्ताः।
7. आम्, ते तान् आह्वयन्ति स्म, किन्तु तेषां वचनं न श्रुतवन्त; किन्तु ते अत्यन्तं बधिराःआसन्, तेषां नेत्राणि च अत्यन्तं अन्धानि आसन्।

8. अहं च दर्शने दृष्टवान् यत् कथं काकाःतान् मेषान् उपरि उड्डीय तेषु मेषेषु एकं मेषं गृहीत्वा मेषान् खण्डयित्वा भक्षयन्ति स्म।
9. अहं यावत् तेषु मेषेषु शृङ्गाणि वर्धन्ते, काकाः च स्वशृङ्गाणि पातयन्ति तावत् अहं दृष्टवान्। अहं दृष्टवान् यावत् तेषु मेषेषु एकस्य महतः शृङ्गं प्ररोहति स्म, तेषां नेत्राणि च उद्घाटितानि आसन्।
10. तत् तान् अवलोक्य तेषां नेत्राणि उद्घाटितानि, मेषान् आक्रोशितवान्, मेषाःच तत् दृष्ट्वा सर्वे तस्य समीपं धावितवन्तः।
11. एतत् सर्वं कृत्वापि ते गरुडाः गृध्राः काकाः पतङ्गाः च मेषान् विदारयन्ति स्म, तान् आक्रम्य तान् भक्षयन्ति स्म, तथापि मेषाः मौनम् एव आसन्, किन्तु मेषाःशोचन्ति, क्रन्दन्ति च।
12. ते च काकाः तया सह युद्धं कृत्वा युद्धं कृत्वा तस्य शृङ्गं नीचयितुम् इच्छन्ति स्म, परन्तु तेषां तस्मिन् अधिकारःनासीत्।

१३-१९ । यहूदीनां उपरि अन्यजातीयानां अन्तिमः आक्रमणः (यत्र १३-१५, १६-१८ च द्विगुणाःसन्ति)।

13. अहं च दृष्टवान् यावत् गोपालाः गरुडाः च ते गृध्राः पतङ्गाः च आगतवन्त; ते च काकान् आह्वयन्ति स्म यत् ते तस्य मेषस्य शृङ्गं भङ्गयन्तु, ते च तेन सह युद्धं कृत्वा युद्धं कृतवन्त; तत् च तेषां सह युद्धं कृत्वा क्रन्दति स्म यत् तस्य साहाय्यम् आगच्छेत्।
14. अहं यावत् सः पुरुषः यः गोपालकानां नामानि लिखित्वा मेषेश्वरस्य समक्षं नीत्वा आगत्य तस्य साहाय्यं कृत्वा सर्वं दर्शितवान् तावत् सःपुरुषःतस्य मेषस्य साहाय्यार्थं अवतरत्।
15. अहं यावत् मेषेश्वरः क्रुद्धः तेषां समीपम् आगत; ये तं दृष्टवन्तः सर्वे पलायिता; सर्वे तस्य मुखात् तस्य छायायां पतिताः।
16. सर्वे गरुडाःगृध्राःच काकाःपतङ्गाःच एकत्र समागता; तेषां सह क्षेत्रस्य सर्वे मेषाः आगता; आम्, ते सर्वे एकत्र आगत्य तत् मेषस्य शृङ्गं भङ्गयितुं परस्परं साहाय्यं कृतवन्तः।
17. अहं च तं मनुष्यम् अपश्यम्, यः भगवतः आज्ञानुसारं पुस्तकं लिखितवान्, यावत् सःतत् पुस्तकं उद्घाटितवान् यत् तेषां द्वादशाः अन्तिमाः गोपालकाः यत् विनाशं कृतवन्त; तेषां पूर्ववर्तीनां अपेक्षया बहु अधिकं नाशं कृतवन्त; मेषेश्वरस्य समक्षं।
18. अहं च दृष्टवान् यावत् मेषेश्वरः तेषां समीपम् आगत्य स्वस्य क्रोधस्य दण्डं स्वहस्ते गृहीत्वा पृथिवीं प्रहृत्य पृथिवीं विच्छिद्य विच्छिन्नवान्, सर्वे पशवः सर्वे च स्वर्गपक्षिणः तेषां मेषाणां मध्ये पतित्वा पृथिव्यां निगलिता; सा तान् आच्छादयति स्म।
19. अहं च दृष्टवान् यावत् मेषेभ्यःमहान् खड्गःदत्त; मेषाःच क्षेत्रस्य सर्वेषां पशूनां विरुद्धं तान् हन्तुं प्रवृत्ता; सर्वे पशवः स्वर्गपक्षिणः च तेषां मुखस्य पुरतःपलायिताः।

२०-२७ । पतितानां दूतानां, गोपालकानां, धर्मत्यागीनां च न्यायः।

20. अहं च दृष्टवान् यावत् सुखददेशे सिंहासनं स्थापितं, तस्मिन् मेषेश्वरः स्वयमेव उपविष्ट; अपरः च मुद्रितपुस्तकानि गृहीत्वा मेषेश्वरस्य पुरतःतानि पुस्तकानि उद्घाटितवान्।
21. ततःपरमेश् वरःतान् सप्त प्रथमशुक्लान् आहूय आज्ञापयत् यत् तेषां पुरतः प्रथमतारकात् आरभ्य सर्वान् तारकान् आनेतुम्, येषां गुप्ताः अङ्गाः अश्वसदृशाः सन्ति, ते च तान् सर्वान् तस्य पुरतः आनयन्ति स्म।
22. सप्तशुक्लानां मध्ये एकः सन् तस्य पुरतः लिखन् पुरुषं तम् अवदत्, येभ्यः सप्तति गोपालकाः मया मेषाः प्रदत्ता; ये च तान् स्वाधिकारं गृहीत्वा मया आज्ञापितात् अधिकं मारितवन्त; तान् गृहाण।
23. पश्यतु ते सर्वे बद्धा; अहं दृष्टवान्, ते सर्वे तस्य पुरतः स्थितवन्तः।
24. ततःप्रथमं ताराणाम् उपरि न्यायःकृत; तेषां न्यायःकृत; दोषी च ज्ञात; दोषीस्थानं च गत्वा ते अग्निज्वालापूर्णे, अग्निस्तम्भपूर्णे च अगाधे निक्षिप्ताः।
25. ते सप्तति गोपालकाः न्याय्य दोषिणः ज्ञाता; ते च तस्मिन् अग्निकुण्डे निक्षिप्ताः।
26. अहं च तदा दृष्टवान् यत् पृथिव्याःमध्ये अग्निपूर्णं सदृशं अगाधं उद्घाटितम्, ते तान् अन्धान् मेषान् आनयन्, ते सर्वे न्याय्य दोषी इति ज्ञात्वा अस्मिन् अग्निकुण्डे क्षिप्ता; ते च दग्धाः इदानीं तस्य गृहस्य दक्षिणदिशि अयं अगाधःआसीत्।
27. अहं च तान् मेषान् दहन्तःअस्थीनि च दहन्ति।

२८-३८ । नवीनं यरुशलेमम्, जीवितानां अन्यजातीयानां धर्मान्तरणं, धर्मिणां पुनरुत्थानम्, मसीहः।

28. अहं च यावत् ते तत् पुरातनं गृहं संपुटयन्ति तावत् द्रष्टुं उत्थित; सर्वान् स्तम्भान् अपहृत्य गृहस्य सर्वाणि मयूखानि अलङ्काराणि च युगपत् तेन सह संपुटितानि, तानि च नीत्वा दक्षिणदिशि एकस्मिन् स्थाने निधाय।
29. अहं च दृष्टवान् यावत् मेषेश्वरःप्रथमापेक्षया महत्तरं उच्छ्रितं च नूतनं गृहम् आनयत्, प्रथमस्य स्थाने यस्य बीयरं संपुटितम् आसीत्, तस्य सर्वे स्तम्भाःनवीना; तस्य अलङ्काराःप्रथमेभ्यःनूतनाःबृहत्तराःच आसन्, यत् पुरातनं सःअपहृतवान्, तस्य अन्तःसर्वे मेषाःआसन्।
30. अहं च सर्वे मेषाः अवशिष्टाःपृथिव्यां सर्वे पशवः स्वर्गपक्षिणःच पतन्तः तान् मेषान् नमस्कृत्य सर्वेषु विषयेषु तेषां याचनां कुर्वन्तः आज्ञां कुर्वन्तःच दृष्टवान्।
31. ततःपरं ये त्रयःश्वेतवस्त्रधारिणःमम हस्तेन मां गृहीतवन्तःये मां पूर्वं गृहीतवन्त; तस्य मेषस्य हस्तः अपि मां गृहीतवन्त; ते मां उत्थाप्य न्यायस्य पूर्वं तेषां मेषाणां मध्ये मां निक्षिप्तवन्तः।
32. ते मेषाःसर्वे श्वेता; तेषां ऊनानि च प्रचुराणि शुद्धानि च आसन्।
33. सर्वे विनष्टाःविकीर्णाःच सर्वे पशवः स्वर्गपक्षिणःच तस्मिन् गृहे समागता; मेषेश्वरः च महता आनन्देन आनन्दितः यतः ते सर्वे भद्राः स्वगृहं प्रत्यागताः।
34. अहं च दृष्टवान् यावत् ते तां खड्गं मेषेभ्यःदत्तं खड्गं निक्षिप्य पुनः गृहं नीतवन्त; भगवतः समक्षं मुद्रितं च, सर्वे मेषाः तस्मिन् गृहे आमन्त्रिता; किन्तु तया तान् न धारितम्।
35. तेषां सर्वेषां नेत्राणि उद्घाटितानि सद्भावं दृष्टवन्त; तेषु कश्चन अपि न दृष्टवान्।
36. अहं च तत् गृहं विशालं विस्तृतं च अतीव पूर्णं च दृष्टवान्।
37. अहं च दृष्टवान् यत् एकः श्वेतः वृषभः जात; विशालशृङ्गःच सर्वे क्षेत्रपशवः सर्वे च वायुपक्षिणः तम् भयभीताः अभवन्, सर्वदा तस्मै याचनां कुर्वन्ति स्म।
38. अहं च दृष्टवान् यावत् तेषां सर्वाणि पुस्तिकानि परिवर्तितानि, ते सर्वे श्वेतवृषभाःअभवन्; तेषु प्रथमः मेषःअभवत्, सःमेषःमहान् पशुः अभवत्, तस्य शिरसि महतीः कृष्णशृङ्गाः आसन्; मेषेश्वरः तस्मिन् सर्व्ववृषभेषु च आनन्दितः। 39. अहं तेषां मध्ये सुप्तवान् अहं जागृत्य सर्वं दृष्टवान्।
40. एतत् दर्शनं मया सुप्तस्य दृष्टं, अहं जागृत्य धर्मेश्वरं आशीर्वादं दत्त्वा तस्य महिमाम् अयच्छम्।

41. ततः अहं महता रोदनेन रोदिमि, मम अश्रुपातः च यावत् अहं पुनः सहितुं न शक्नोमि तावत् न तिष्ठति स्म, मया दृष्टस्य कारणात् ते प्रवहन्ति स्म। यतः सर्वं आगत्य पूर्णं भविष्यति, मनुष्याणां सर्वाणि कर्माणि च क्रमेण मम कृते दर्शितानि।
42. तस्याः रात्रौ प्रथमं स्वप्नं स्मरामि, तस्मात् अहं रोदिमि, व्याकुलः च अभवम्--यतो हि मया तत् दर्शनं दृष्टम्।'

अध्याय 91

1. 'अधुना मम पुत्र मथुसेलः सर्वान् भ्रातृन् मां आहूय, मातुः सर्वान् पुत्रान् मम समीपं समाह; वचनं हि मां आह्वयति, आत्मा च मयि प्रक्षिप्तः यत् अहं भवद्भ्यः सर्वं दर्शयिष्यामि यत् भवतः सदा भविष्यति।'
2. तत्र मथुसेलः गत्वा सर्वान् भ्रातृन् तस्य समीपं आहूय स्वबन्धुजनं समाहृतवान्।
3. सः सर्वान् धर्मसन्तानान् अवदत्, 'हे हनोकपुत्राः स्वपितुः सर्वाणि वचनं शृणुत, मम मुखस्य वाणीं सम्यक् शृणुत यतो हि प्रियाःयुष्मान् उपदिशामि, वदामि च, ऋजुतां प्रेम्णा तत्र चरन्तु।
४. सुमार्गेषु च भवन्तं मार्गदर्शनं करिष्यति, धर्मः च भवतः सहचरः भविष्यति।
5. अहं जानामि यत् पृथिव्यां हिंसा वर्धनीया, पृथिव्यां च महती दण्डःकरणीय; सर्वःअधर्मःच समाप्तःभविष्यति।
6. अधर्मश्च पुनः पृथिव्यां समाप्तः भविष्यति, अधर्मस्य हिंसायाः च सर्वाणि कर्माणि, अतिक्रमणं च द्विविधं प्रबलं भविष्यति।
7. यदा च पापं अधर्मं च निन्दा च, सर्वविधकर्मसु हिंसा च वर्धते, धर्मत्यागः अतिक्रमणं च अशुद्धिःच वर्धते, तदा एतेषां सर्वेषां उपरि स्वर्गात् महती दण्डःआगमिष्यति, पवित्रःप्रभुःच पृथिव्यां न्यायं कर्तुं कोपेन दण्डेन च निर्गमिष्यति।
8. तेषु दिनेषु हिंसा मूलतःछिन्ना भविष्यति, अधर्मस्य मूलं च वञ्चना सह, स्वर्गाधःच नाशःभविष्यति।
9. सर्वाश्च विजातीयमूर्तयः परित्यक्ताः भविष्यन्ति, मन्दिराणि च अग्निना दग्धाः भविष्यन्ति, ते तान् सर्व्वपृथिव्याः अपसारयिष्यन्ति, अग्निन्याये च क्षिप्ताः भविष्यन्ति, क्रोधेन दुखदन्यायेन च सदा नश्यन्ति।
10. धर्मिणःच निद्राद् उत्पद्यन्ते, प्रज्ञा च उत्थाय तेभ्यःदीयते।
11. तदनन्तरं च अधर्मस्य मूलं च्छिन्नं भविष्यति, पापिनः खड्गेन नश्यन्ति . . . सर्वत्र निन्दाकारिभ्यःविच्छिन्ना भविष्यति, ये च हिंसायाः योजनां कुर्वन्ति, ये च निन्दां कुर्वन्ति, ते खड्गेन विनश्यन्ति।
12. तदनन्तरं च धर्मस्य अष्टमःसप्ताहःअन्यःभविष्यति, तस्मै खड्गः दास्यति यत् अत्याचारिणां धर्मःन्यायःभवति, पापिनःच धर्मिणःहस्ते समर्पिताःभविष्यन्ति।
13. तस्यान्ते च ते स्वधर्मेण गृहाणि प्राप्नुयुः महाराजस्य कृते च महिमायां नित्यं गृहं निर्मितं भविष्यति।
14. सर्वे च मनुष्याः ऋजुमार्गं पश्यिष्यन्ति। तदनन्तरं च नवमे सप्ताहे धर्मन्यायः सर्वलोकाय प्रकाशितः भविष्यति, अभक्तानाम् सर्वाणि कार्याणि च सर्व्वपृथिव्याः विलुप्ताः भविष्यन्ति, संसारः च विनाशाय लिखितःभविष्यति।
15. तदनन्तरं च सप्तमे दशमे सप्ताहे महान् शाश्वतः न्यायः भविष्यति यस्मिन् सःस्वर्गदूतानां मध्ये प्रतिशोधं करिष्यति।
16. प्रथमः स्वर्गः गमिष्यति गमिष्यति, नूतनः स्वर्गः च प्रकटितः भविष्यति, स्वर्गस्य सर्वाणि शक्तिःसप्तगुणं प्रकाशं दास्यन्ति।
17. तदनन्तरं च सदा असंख्याताःबहवःसप्ताहाःभविष्यन्ति, सर्वे च सद्भावे धर्मे च भविष्यन्ति, पापस्य च पुनः नित्यं उल्लेखः न भविष्यति।
18. इदानीं च भवद्भ्यः पुत्रान् वदामि, धर्ममार्गान् हिंसामार्गान् च दर्शयामि। आम्, अहं तानि पुनःयुष्मान् दर्शयिष्यामि यत् यूयं किं भविष्यति इति ज्ञास्यथ।
19. इदानीं च मम पुत्राःशृणुत धर्ममार्गेषु च मा हिंसामार्गेषु गच्छन्तु; अधर्ममार्गेषु ये चरन्ति ते सर्वे सदा नश्यन्ति।'

अध्याय 92

1. हनोकेन लिखितं पुस्तकम्--हनोकः खलु एतत् सम्पूर्णं प्रज्ञासिद्धान्तं लिखितवान्, यत् सर्वेषां प्रशंसितं, मम सर्वेषां बालकानां कृते सर्वेषां पृथिव्याः न्यायाधीशः च, ये पृथिव्यां निवसन्ति। भविष्यत्जनानां च ये ऋजुतां शान्तिं च पालिष्यन्ति।
2. कालस्य कारणात् भवतः आत्मा न व्याकुलः भवतु; पवित्रेण हि महात्मनःसर्व्वस्य दिनानि निर्धारितवान्।
3. धर्मात्मा च निद्राद् उत्पद्यते, उत्थाय धर्ममार्गेषु चरति, तस्य सर्वः मार्गः; वार्तालापःच शाश्वतसद्भावे अनुग्रहे च भविष्यति।
4. सः धर्मिणां प्रति अनुग्रहं करिष्यति, तस्मै शाश्वतं ऋजुत्वं दास्यति, सःतस्मै शक्तिं दास्यति येन सःसद्भावेन धर्मेण च युक्तःभविष्यति। स च शाश्वतप्रकाशेन चरति।
5. पापं च अन्धकारे अनन्तकालं यावत् नश्यति, तस्मात् दिवसात् अनन्तकालं यावत् पुनःन दृश्यते।

अध्याय 93

1. तदनन्तरं च हनोकः पुस्तकेभ्यः दत्त्वा पुनः कथयितुं आरब्धवान्। हनोकःच अवदत् - 'धर्मस्य सन्तानानां विषये, जगतःनिर्वाचितानाम् विषये, ऋजुतायाः वनस्पतिविषये च एतानि वदामि, आम्, अहं हनोकःयुष्मान् प्रति तानि प्रवक्ष्यामि, मम पुत्राः।
2. यथा स्वर्गदृष्टौ मम समक्षं प्रकटितम्, पवित्रदूतानां वचनेन ज्ञातं स्वर्गपट्टिकाभ्यःच शिक्षितम्।'
3. हनोकः च पुस्तकेभ्यः कथयितुं आरब्धवान्, अवदत्- 'अहं प्रथमसप्ताहे सप्तमे जातः यदा न्यायःधर्मःच अद्यापि वर्तते स्म।
4. मम पश्चात् द्वितीयसप्ताहे महती दुष्टता उत्पद्येत, वञ्चना च उत्पन्ना भविष्यति; तस्मिन् च प्रथमः अन्तः भविष्यति। तस्मिन् च मनुष्यःउद्धारं प्राप्स्यति; तस्य समाप्तेःअनन्तरं अधर्मःवर्धते, पापिनां कृते नियमःनिर्मितःभविष्यति।
5. तदनन्तरं च तृतीयसप्ताहे तस्य समाप्तेः समये मनुष्यः धर्मन्यायस्य वनस्पतिरूपेण निर्वाचितः भविष्यति, तस्य वंशजः च सदा धर्मस्य वनस्पतिःभविष्यति।
6. तदनन्तरं चतुर्थे सप्ताहे तस्य समाप्तेःसमये पवित्राणां धर्मिणां च दर्शनानि दृश्यन्ते, सर्वेषां पीढीनां कृते नियमः तेषां कृते परिवेशःच निर्मितःभविष्यति।
7. तदनन्तरं च पञ्चमे सप्ताहे तस्य समाप्तेः समये महिमा-आधिपत्यस्य गृहं नित्यं निर्मितं भविष्यति।
8. तदनन्तरं च षष्ठे सप्ताहे सर्वे अन्धाःभविष्यन्ति, तेषां सर्वेषां हृदयं अभक्ततया प्रज्ञां त्यक्ष्यति। तस्मिन् च मनुष्यः आरोहति; तस्य समाप्तेः समये च आधिपत्यगृहं अग्निना दग्धं भविष्यति, चयनितमूलस्य च समग्रजातिःविकीर्णा भविष्यति।

9. तदनन्तरं च सप्तमे सप्ताहे धर्मत्यागी वंशजः उत्पद्यते, तस्याः कर्माणि बहूनि भविष्यन्ति, तस्य सर्वाणि कर्माणि च धर्मत्यागी भविष्यन्ति।
10. तस्य अन्ते च निर्वाचिताःभविष्यन्ति, धर्मस्य शाश्वतस्य पादपस्य निर्वाचिताःधर्मिण; तस्य सर्वसृष्टेःविषये सप्तविधं उपदेशं प्राप्तुं।
11. सर्वेषु मनुष्यसन्ततिषु कःपवित्रस्य वाणीं श्रोतुं समर्थःअविक्षिप्त? तस्य च विचारान् कः चिन्तयितुं शक्नोति ? कः च स्वर्गस्य सर्वाणि कार्याणि द्रष्टुं शक्नोति?
12. कथं च स्वर्गं द्रष्टुं शक्नोति, यः च स्वर्गस्य विषयान् अवगत्य आत्मानं वा आत्मानं वा दृष्ट्वा तत् वक्तुं शक्नोति, आरुह्य तेषां सर्वान् अन्तान् दृष्ट्वा तान् चिन्तयितुं वा तेषां सदृशं कर्तुं वा शक्नोति?
13. सर्वेषु मनुष्येषु कोऽस्ति यः पृथिव्याः विस्तारं दीर्घतां च कस्मै ज्ञातुम् शक्नोति, तेषां सर्वेषां परिमाणं कस्मै दर्शितम्?
14. अथवा कश्चित् स्वर्गस्य दीर्घतां कियत् महतीं ऊर्ध्वतां च किं च आधारितं ताराणां संख्यां कियत् महतीं यत्र सर्वे ज्योतिकाः अवलम्बन्ते इति ज्ञातुं शक्नोति?

अध्याय 94

1. अधुना अहं युष्मान् वदामि, मम पुत्रा; धर्मं प्रेम्णा तत्र चरन्तु; धर्ममार्गाः हि ग्राह्यार्हा; अधर्ममार्गाः तु सहसा नश्यन्ति विलुप्ताः च भविष्यन्ति।
2. कतिपयेभ्यः च पीढीयाः पुरुषेभ्यः हिंसामृत्युमार्गाः प्रकाशिताः भविष्यन्ति, ते च तेभ्यःदूरं धारयिष्यन्ति,न च तान् अनुवर्तयिष्यन्ति।
३.
4. किन्तु स्वस्य कृते धर्मं निर्वाचितं जीवनं च अन्विष्य चिनोतु, शान्तिमार्गेषु च गच्छतु, यूयं च जीविष्यथ, समृद्धिश्च भविष्यथ।
5. मम वचनं च स्वहृदयविचारेषु दृढं धारयन्तु, हृदयात् च तानि न मेटयन्तु; अहं जानामि यत् पापिनः मनुष्यान् प्रज्ञां दुष्टप्रवृत्तिं कर्तुं प्रलोभयिष्यन्ति, येन तस्याः कृते स्थानं न लभ्यते, प्रलोभनस्य कोऽपि प्रकारःन क्षीणःभवेत्।
6. ये अधर्मं उत्पीडनं च निर्मान्ति, वञ्चनं च आधाररूपेण स्थापयन्ति, तेषां धिक्; ते हि सहसा निपातिताः भविष्यन्ति, तेषां शान्तिःन भविष्यति।
7. ये पापेन स्वगृहाणि निर्मान्ति तेषां धिक्; तेषां सर्वाधाराभ्यां हि पातयिष्यन्ते, खड्गेन च पतिष्यन्ति। ये च न्याये सुवर्णरजतं प्राप्नुयुः सहसा नश्यन्ति।
8. धिक् यूयं धनिन; यतःयूयं स्वधनेषु विश्वासं कृतवन्त; स्वधनात् च गमिष्यथ, यतःयूयं धनदिनेषु परमात्मनःस्मरणं न कृतवन्तः।
9. यूयं निन्दां अधर्मं च कृतवन्त; वधदिनस्य, अन्धकारस्य च महतः न्यायस्य दिवसस्य कृते सज्जाःअभवन्।
10. एवं वदामि वदामि च - यः भवन्तं सृष्टवान् सः भवन्तं पातयिष्यति, भवतः पतने च करुणा न भविष्यति, भवतः प्रजापतिः भवतःविनाशे आनन्दं प्राप्स्यति।
11. तेषु दिनेषु च तव धर्मिणः पापिनां अभक्तानां च निन्दा भविष्यन्ति।

अध्याय 95

१.
2. निन्दां दुष्टतां च केन अनुमन्यते? तथा च युष्मान् पापिनःन्यायः आक्रमयिष्यति।
3. हे धर्मिण; पापिभ्यः मा भयम्; यतः परमेश् वरः तान् युष् माकं हस्ते समर्पयिष्यति, येन यूयं स्वकामनानुसारं तेषां न्यायं कुर्युः।
4. धिक् युष्मान् ये अनाथेमान् पूर्णं कुर्वन्ति येषां विपर्ययःन भवति, अतःभवतःपापानाम् कारणात् चिकित्सा दूरं भविष्यति।
5. धिक् भवन्तः ये स्वपरिजनस्य दुष्टतायाः प्रतिकारं कुर्वन्ति; यतो युष्माकं कार्यानुरूपं प्रतिकारं प्राप्स्यथ।
6. धिक् यूयं मृषावादिन; अन्यायं तौल्यमानानां च, यतःयूयं सहसा नश्यन्ति।
7. धिक् युष्मान् पापिन; यतःयूयं धार्मिकान् पीडयन्ति; यतो युष्मान् अन्यायात् प्रत्यर्पिताःपीडिताःच भविष्यथ, तस्य युगं युष्माकं उपरि गुरुःभविष्यति।

अध्याय 96

1. हे धार्मिकाः आशावान् भवन्तु; यतो हि युष्माकं पुरतः पापिनः सहसा विनश्यन्ति, युष्माकं च कामानुसारं तेषु प्रभुत्वं भविष्यति।
2. पापिनां क्लेशदिने च भवतःबालकाःगरुडवत् आरुह्य उत्तिष्ठन्ति, गृध्राभ्यां उच्चतरं च भवतः नीडं भविष्यति, यूयं च पृथिव्याः दरारं आरुह्य प्रविशन्ति, अधर्मीणां पुरतः कोनी इव शिलाखण्डाः सदा, सायरनाःच भवतःकारणात् निश्वसन्ति-रोदन्ति च।
3. अतःहे दुःखं प्राप्नुथ, मा भयम्; चिकित्सा हि भवतःभागःभविष्यति, उज्ज्वलःप्रकाशःच भवन्तं बोधयिष्यति, स्वर्गात् च विश्रामस्य वाणीं श्रोष्यति।
4. धिक् युष्माकं पापिन; यतः युष्माकं धनं युष्मान् धर्मिणां इव दृश्यते, किन्तु युष्माकं हृदयं पापिनःइति निश्चयं करोति, एतत् तथ्यं च युष्माकं दुष्टकर्मणां स्मरणार्थं युष्माकं विरुद्धं साक्ष्यं भविष्यति।
5. धिक् भवन्तः ये गोधूमस्य उत्तमं भक्षयन्ति, बृहत्कटोरासु मद्यं पिबन्ति, नीचान् च स्वशक्त्या पादं पदान्ति।
6. धिक् यूयं ये प्रत्येकस्रोतात् जलं पिबन्ति, यतः यूयं सहसा नष्टाः भविष्यन्ति, शुष्काः च भविष्यन्ति, यतः यूयं जीवनस्य फव्वारं त्यक्तवन्तः।
7. धिक् युष्मान् ये अधर्मं कुर्वन्ति, वञ्चनं निन्दां च कुर्वन्ति, तत् भवतःविरुद्धं दुष्टस्य स्मारकं भविष्यति।
8. धिक् यूयं महाबला; ये बलेन धार्मिकान् पीडयन्ति; यतः तव विनाशस्य दिवसः आगच्छति। तेषु दिनेषु धर्मिणां कृते बहवः शुभदिनानि आगमिष्यन्ति--भवतःन्यायदिने।

अध्याय 97

1. हे धर्मिणः विश्वासं कुरुत यत् पापाः लज्जाजनकाः भविष्यन्ति, अधर्मस्य दिने च विनश्यन्ति।
2. यूयं पापिनः ज्ञातव्यं यत् परमात्मा युष्माकं विनाशं मन्यते, स्वर्गदूताःच युष्माकं विनाशं आनन्दयन्ति।
3. यूयं पापिनः किं करिष्यथ, तस्मिन् न्यायदिने कुत्र पलायिष्यथ, यदा यूयं धार्मिकानां प्रार्थनायाःवाणीं शृण्वथ?
4. आम्, यूयं तेषां सदृशाः भविष्यन्ति, येषां विरुद्धं एतत् वचनं साक्ष्यं भविष्यति, "यूयं पापिनां सहचराःआसन्।"
5. तेषु दिनेषु च धर्मिणां प्रार्थना भगवन्तं प्राप्स्यति, युष्माकं कृते च भवतःन्यायदिनानि आगमिष्यन्ति।
6. भवतः अधर्मस्य सर्वाणि वचनानि महान् पवित्रस्य सम्मुखे पठितानि भविष्यन्ति, युष्माकं मुखं लज्जया आच्छादितं भविष्यति, सःच अधर्माधारितं सर्वं कार्यं तिरस्कुर्वति।

7. धिक् युष्मान् पापिन; ये मध्यसागरे शुष्कभूमिषु च निवसन्ति, येषां स्मरणं युष्माकं प्रति दुष्टम् अस्ति।
।
9. अधुना च वयं यत् अभिप्रायं कृतवन्तः तत् कुर्म; यतः वयं रजतं सङ्गृहीतवन्त; अस्माकं गृहेषु च कृषकाःबहवःसन्ति।
10. आम् जलवत् भवतःअसत्यं प्रवहति; यतःभवतःधनं न स्थास्यति, किन्तु शीघ्रं भवतः समीपं आरोहति; अधर्मेण सर्व्वं यूयं प्राप्तवन्त; महता शापाय च समर्पिताःभविष्यथ।

अध्याय 98

1. इदानीं च युष्मान् ज्ञानिनःमूर्खान् च शपथं करोमि, यतःपृथिव्यां युष्माकं बहुविधाःअनुभवाःभविष्यन्ति।
2. यूयं हि स्त्रियाः अपेक्षया अधिकं अलङ्कारं धारयिष्यन्ति, कुमारीयाः अपेक्षया अधिकं वर्णवस्त्रं धारयिष्यन्ति, राजकीयेन भव्यतायां च सामर्थ्येन च रजतेः सुवर्णे च बैंगनीवर्णे च, तेजसा भोजने च जलवत् प्रक्षिप्ताःभविष्यन्ति।
3. अतः ते सिद्धान्तप्रज्ञायाः अभावाः भविष्यन्ति, तेन च स्वसम्पत्त्या सह विनश्यन्ति; तेषां सर्ववैभवेन तेजेन च लज्जया वधेन च महता अभावेन च तेषां आत्मानःअग्निभट्ट्यां क्षिप्ताःभविष्यन्ति।
4. यूयं पापिनः शपथं कृतवान् यथा पर्वतः दासः न जात; पर्वतः च स्त्रियाः दासी न भवति, तथैव पापं पृथिव्यां न प्रेषितम्, किन्तु मनुष्येण तत् निर्मितम्, महता शापेन च पतन्ति ये तत् कुर्वन्ति।
5. न च वन्ध्यात्वं स्त्रियाःकृते दत्तम्, किन्तु स्वहस्तकर्मणां कारणात् सा निःसन्ततिं म्रियते।
6. यूयं पापिनः पवित्रेण महात्मनः शपथं कृतवान् यत् युष्माकं सर्वाणि दुष्टानि कर्माणि स्वर्गे प्रकाशितानि सन्ति, युष्माकं किमपि उत्पीडनकर्म न आच्छादितं निगूढं च।
7. अपि च स्वात्मना न चिन्तयन्तु न च हृदयेन वदन्तु यत् यूयं न जानन्ति न च पश्यन्ति यत् प्रत्येकं पापं प्रतिदिनं स्वर्गे परमात्मनः सान्निध्ये अभिलेखितं भवति।
8. इतः परं भवन्तः जानन्ति यत् भवन्तः यत् किमपि उत्पीडनं कुर्वन्ति तत् सर्वं प्रतिदिनं युष्माकं न्यायदिनपर्यन्तं लिखितं भवति।
9. धिक् यूयं मूर्खा; यतः युष्माकं मूर्खताद्वारा युष्माकं विनश्यति, यूयं च ज्ञानिनां विरुद्धं अतिक्रमणं कुर्वन्ति, तथा च शुभं भागं न भविष्यति।
१०. यतः यूयं मोक्षं न जानथ; यतो यूयं महान्यायदिनाय, क्लेशदिनाय, युष्माकं आत्मानां कृते महतीं लज्जायां च सज्जाः सन्ति।
11. धिक् यूयं हठिन; ये दुष्टं कुर्वन्ति, रक्तं खादन्ति च। परमात्मा भगवता पृथिव्यां यत्किमपि सद्विषयं प्रचुरं स्थापितं तस्मात् सर्वेभ्यः सद्विषयेभ्य; अतःयुष्माकं शान्तिःन भविष्यति।
12. धिक् युष्मान् ये अधर्मकर्मप्रेमिणः सन्ति, यूयं किमर्थं स्वसहितस्य शुभं आशां कुर्वन्ति? ज्ञातव्यं यत् यूयं धर्मिणां हस्ते समर्पयिष्यथ, ते युष्माकं कण्ठं छित्त्वा हन्ति, युष्माकं प्रति न दयां करिष्यन्ति।
13. धिक् युष्मान् ये धार्मिकाणां क्लेशे हर्षयन्ति; यतःयुष्माकं कृते कश्चित् चिता न खनिता भविष्यति।
14. धिक् युष्मान् ये धार्मिकाणां वचनं व्यर्थं कुर्वन्ति; यतःयुष्माकं जीवनस्य आशा न भविष्यति।
15. धिक् भवन्तःये अनृतं अभक्तं च वचनं लिखन्ति; ते हि स्वस्य असत्यं लिखन्ति यत् मनुष्याः तान् श्रुत्वा प्रतिवेशिनः प्रति अभक्तं कुर्वन्ति।
16. अतःतेषां शान्तिःन भविष्यति किन्तु आकस्मिकमृत्युं म्रियन्ते।

अध्याय 99

1. धिक् यूयं ये अभक्तिं कुर्वन्ति, मृषावादे च महिमाम् कुर्वन्ति, तेषां स्तुतिं कुर्वन्ति च, यूयं नश्यन्ति, सुखी जीवनं च भवतः न भविष्यति।
2. धिक् ये ऋजुवचनानि विकृत्य शाश्वतनियमस्य उल्लङ्घनं कुर्वन्ति, ये च न आसन्, तेषु पापेषु परिणमन्ति, ते पृथिव्यां पादयोः अधः पदाति भविष्यन्ति।
3. तेषु दिनेषु यूयं धार्मिकाः स्वप्रार्थनाः स्मारकरूपेण उत्थापयितुं सज्जाः भूत्वा स्वर्गदूतानां समक्षं साक्ष्यरूपेण स्थापयन्तु, येन ते पापिनां पापं परमात्मनःपुरतःस्मारकरूपेण स्थापयन्तु।
4. तेषु दिनेषु राष्ट्राणि उद्दीपयिष्यन्ति, राष्ट्राणां कुलानि च विनाशदिने उत्पद्यन्ते।
5. तेषु दिनेषु च निराश्रयाः निर्गत्य स्वसन्ततिं हरन्ति, ते तान् त्यक्ष्यन्ति, येन तेषां बालकाः तेषां माध्यमेन नश्यन्ति, आम्, ते स्वसन्ततिं त्यक्त्वा अद्यापि स्तनपानं करिष्यन्ति, तेषां समीपं न प्रत्यागमिष्यन्ति, प्रियजनानाम् उपरि न दयां करिष्यन्ति।
6. पुनः च युष्मान् शपथं करोमि, यूयं पापिन; पापं अविरामं रक्तपातस्य दिवसाय सज्जीकृतम् अस्ति।
7. ये च शिला; सुवर्णरजतस्य, काष्ठस्य, पाषाणस्य, मृत्तिकायाः च श्मशानप्रतिमा; ये च अशुद्धान् आत्मान् राक्षसान्, सर्वविधमूर्तयःच ज्ञानानुसारं न पूजयन्ति, तेभ्यःकिमपि साहाय्यं न प्राप्नुयुः।
8. ते च हृदयस्य मूर्खताकारणात् अभक्ताःभविष्यन्ति, तेषां नेत्राणि च तेषां हृदयस्य भयेन, स्वप्नेषु च दर्शनैःअन्धाःभविष्यन्ति।
9. एतेषां माध्यमेन ते अभक्ताः भयभीताः च भविष्यन्ति; ते हि सर्वकार्यं असत्यं कृत्वा पाषाणं पूजयिष्यन्ति, अतः ते क्षणमात्रेण नश्यन्ति।
10. किन्तु तेषु दिनेषु ते सर्वे धन्याः सन्ति ये प्रज्ञावचनं स्वीकृत्य अवगच्छन्ति, परमात्मनः मार्गं पालयन्ति, तस्य धर्ममार्गेण च गच्छन्ति, अभक्तैःसह अभक्ताःन भवन्ति ते हि त्राता भविष्यन्ति।
11. धिक् भवन्तःये स्वपरिजनस्य दुष्टतां प्रसारयन्ति; त्वं हि पाताल-नगरे हता भविष्यसि।
12. धिक् युष्मान् ये वञ्चनमिथ्यामापं कुर्वन्ति, ये च पृथिव्यां कटुतां जनयन्ति; तेन हि तेन सर्वथा क्षीणाःभविष्यन्ति।
13. धिक् यूयं ये परस्य दुःखदश्रमेण स्वगृहाणि निर्मान्ति, तेषां सर्वाणि निर्माणसामग्रीणि पापस्य इष्टकाशिलाः सन्ति; अहं युष्मान् वदामि यत् युष्माकं शान्तिःन भविष्यति।
14. ये पितृणां परिमाणं शाश्वतं च धरोहरं तिरस्कुर्वन्ति, येषां प्राणाः मूर्तिमनुसरन्ति, तेषां धिक्; न हि तेषां विश्रामःभविष्यति।
15. धिक् ये अधर्मं कुर्वन्ति, अत्याचारं च साहाय्यं कुर्वन्ति, महान् न्यायदिनपर्यन्तं च स्वपरिजनस्य वधं कुर्वन्ति।
16. यतःसःभवतःमहिमाम् अवतारयिष्यति, युष्माकं हृदयेषु दुःखं च आनयिष्यति, स्वस्य उग्रं क्रोधं च जनयिष्यति, युष्मान् सर्वान् खड्गेन च नाशयिष्यति। सर्वे च पवित्राः धर्मात्माः च तव पापं स्मरिष्यन्ति।

अध्यायः१००

1. तेषु दिनेषु एकस्मिन् स्थाने पितरः पुत्रैः सह प्रहृताः भविष्यन्ति, भ्रातरःच परस्परं मृत्युं प्राप्नुयु; यावत् प्रवाहाःरक्तेन सह प्रवहन्ति।
2. न हि मनुष्यःस्वपुत्रपुत्राणां वधात् हस्तं न निवर्तयिष्यति, पापी च स्वसम्मानितभ्रातुः हस्तं न निवर्तयिष्यति, प्रदोषात् सूर्यास्तपर्यन्तं परस्परं वधं करिष्यन्ति।
3. अश्वःपापिनां रक्तेन स्तनपर्यन्तं गमिष्यति, रथःच स्वस्य ऊर्ध्वतां यावत् मग्नःभविष्यति।
४.
५.
२.
7. धिक् युष्मान् पापिन; प्रबलदुखदिने, ये धर्मिणः पीडयन्ति, अग्निना दहन्ति च, यूयं स्वकर्मणानुसारं प्रतिकारं प्राप्नुयुः।
8. धिक् यूयं हठिन; ये दुष्टतां कल्पयितुं प्रतीक्षन्ते, अतःभयं युष्माकं उपरि आगमिष्यति, युष्माकं साहाय्यं कर्तुं कोऽपि न भविष्यति।
9. धिक् यूयं पापिन; भवतः मुखस्य वचनस्य कारणात्, भवतः हस्तकर्मणां च कारणात् यत् भवतःअभक्तिःयथा कृतवती, अग्निना अपि दुष्टतरेषु प्रज्वलितज्वालासु भवन्तःदहिष्यन्ति।
10. अधुना च भवन्तःज्ञातव्यं यत् स्वर्गे, सूर्यात् चन्द्रात् च ताराभ्यां च युष्माकं पापानाम् विषये स्वर्गदूतानां कृते भवतःकर्माणि पृच्छति यतःपृथिव्यां यूयं धर्मिणां न्यायं कुर्वन्ति।
11. सःच युष्माकं विरुद्धं प्रत्येकं मेघं कुहरं च ओसवृष्टिं च साक्ष्यं दातुं आह्वयिष्यति; ते सर्वे भवद्भ्यःअवरोहणात् निरुद्धाःभविष्यन्ति, ते च भवतःपापं मन्यन्ते।
12. अधुना च वर्षायाः कृते उपहारं ददातु यत् सा भवतः उपरि अवरोहणं न निवारयति, न च ओस; यदा सा भवद्भ्यःसुवर्णं रजतं च प्राप्य अवतरति।
13. यदा शुष्कहिमः हिमश्च मन्दतायाः सह सर्वे हिमवृष्टयः सर्वव्याधिभिःसह युष्माकं उपरि पतन्ति तदा तेषु दिनेषु यूयं तेषां पुरतःस्थातुं न शक्ष्यथ।

अध्याय 101

1. हे स्वर्गसन्तानाःस्वर्गं परमात्मनःप्रत्येकं कार्यं च अवलोकयन्तु, तस्मात् भयं कुर्वन्तु, तस्य सान्निध्ये दुष्टं न कुर्वन्तु।
2. यदि सःस्वर्गस्य खिडकयःपिधाय भवतःकारणात् पृथिव्यां वृष्टिं ओसञ्च अवतरितुं निवारयति तर्हि यूयं किं करिष्यन्ति?
3. यदि च भवतःकर्मणा भवतःउपरि स्वक्रोधं प्रेषयति तर्हि यूयं तं याचयितुम् न शक्नुथ; यतः यूयं तस्य धर्मस्य विरुद्धं गर्वितः अपमानपूर्णानि च वचनानि उक्तवन्त; अतः युष्माकं शान्तिः न भविष्यति।
4. यूयं च न पश्यथ नावनाविकाः कथं तेषां पोताः तरङ्गैः इतस्ततः क्षीणाःभवन्ति, वायुभिःकम्पिताःभवन्ति, दुखिताःच भवन्ति?
5. अतःते भयभीताःसन्ति यतोहि तेषां सर्वाणि सुसम्पत्तयःतेषां सह समुद्रे गच्छन्ति, तेषां हृदयस्य दुष्टाःपूर्वसूचनाःसन्ति यत् समुद्रःतान् ग्रसति, ते तत्र नश्यन्ति।
6. किं न समग्रः समुद्रः तस्य सर्वाणि जलानि च सर्वाणि गतिः च परमात्मनः कार्याणि, किं च सः तस्य कर्मणां सीमां न स्थापयित्वा सर्वत्र वालुकाभिःनिरुद्धवान्?
7. तस्य भर्त्सने च भीतः शुष्कं भवति, तस्य सर्वे मत्स्याः म्रियन्ते, तस्मिन् यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं च; किन्तु यूयं पृथिव्यां पापिनः तम् न भयभीताः।
8. किं तेन स्वर्गं पृथिवीं च तत्सर्वं च न निर्मितम्? पृथिव्यां समुद्रे च चरेषु सर्वेषु बोधं प्रज्ञां केन दत्तम्।
9. किं नावनाविकाःसमुद्रात् न बिभेन्ति ? तथापि पापिनःपरमात्मनः भयं न कुर्वन्ति।

अध्याय 102

1. येषु दिनेषु सः युष्माकं उपरि घोरं अग्निम् आनयत्, यूयं कुतः पलायिष्यथ, कुत्र मोक्षं प्राप्नुथ? यदा च सः भवतः विरुद्धं स्ववचनं प्रक्षेपयति तदा भवन्तःन भीताःभयभीताःच भविष्यन्ति वा?
2. सर्वे च ज्योतिकाःमहता भयेन भीताःभविष्यन्ति, सर्वा च पृथिवी भीता भविष्यति, वेपते, भयभीता च भविष्यति।
3. सर्वे च स्वर्गदूताः स्वाज्ञां निर्वहन्ति, महान् महिम्नः सान्निध्यात् निगूढं कर्तुम् इच्छिष्यन्ति, पृथिव्याः सन्तानाः च कम्पयिष्यन्ति कम्पयिष्यन्ति च यूयं पापिनःशाश्वतं शापं प्राप्नुयु; युष्माकं च शान्तिः न भविष्यति।
4. हे धार्मिकाणां प्राणिन; मा भयं कुरुत, धर्मे मृताः च आशावान् भवन्तु।
5. यदि च तव आत्मा शोकेन पातालं प्रति अवतरित; तव जीवने च तव शरीरं भवतःसद्भावानुसारं न अभवत्, किन्तु पापिनां न्यायदिनं, शापदण्डदिनं च प्रतीक्षस्व।
6. तथापि यदा यूयं म्रियन्ते तदा पापिनःभवद्भ्यःवदन्ति- "यथा वयं म्रियमाणाः स्म; तथैव धार्मिकाः म्रियन्ते, ते च स्वकर्मणा किं लाभं लभन्ते?
7. पश्यतु, यथा वयं तथा ते दुखे अन्धकारे च म्रियन्ते, अस्मात् अधिकं तेषां किम्? इतःपरं वयं समाःस्मः।
8. किं च प्राप्नुयुःकिं च सदा द्रक्ष्यन्ति? पश्यन्तु, ते अपि मृता; अतः परं ते नित्यं प्रकाशं न पश्यन्ति।"
9. अहं युष्मान् वदामि, हे पापिन; यूयं खादित्वा पिबन्, लुण्ठितुं पापं च कृत्वा, मनुष्यान् नग्नं कृत्वा, धनं प्राप्य, सुदिनं पश्यन् च सन्तुष्टाःसन्ति।
10. किं यूयं धर्मिणःदृष्टवन्तःयत् तेषां अन्तःकथं पतति, यत् तेषां मृत्युपर्यन्तं तेषु कोऽपि हिंसा न लभ्यते?
11. "तथापि ते नष्टाः भूत्वा अभूताः इव अभवन्, तेषां आत्मानः क्लेशेन सीतेलम् अवतरन्ति स्म।"

अध्याय 103

१.
2. अहं रहस्यं जानामि, स्वर्गपट्टिकाःपठितवान्, पवित्रपुस्तकानि च दृष्टवान्, तेषु लिखितानि च अभिलेखितानि च प्राप्नोमि।
3. यत् तेभ्यः सर्वं सद्भावं आनन्दं महिमा च सज्जीकृतं, धर्मेण मृतानां आत्मानां कृते च लिखितं, तत् च बहुविधं हितं भवद्भ्यः भवतः परिश्रमस्य प्रतिदानरूपेण दीयते, भवतः भागः च जीवितानां भाग्यात् परं प्रचुरं भवति।
4. ये च युष्माकं धर्मेण मृताः आत्मानः जीवन्ति आनन्दं च प्राप्नुयु; तेषां आत्मानः न नश्यन्ति, न च तेषां स्मरणं महान्तः मुखात् जगतः सर्वासु पीढीषु यावत्, अतःतेषां निन्दायाःभयं मा भूत्।

5. धिक् युष्माकं पापिन; यदा यूयं मृता; यदि यूयं पापधनेन म्रियथ, ये च भवद्भिः सदृशाः भवद्भ्यः विषये वदन्ति- धन्याः पापिन; ते सर्वाणि दिवसानि दृष्टवन्तः।
6. कथं च ते समृद्ध्या धनेन च मृता; जीवने च क्लेशं वधं वा न दृष्टवन्त; ते च सम्मानेन मृता; तेषां जीवने न्यायःन कृतः।"
7. यूयं ज्ञातव्यं यत् तेषां प्राणाःपातालं अवतरन्ति, ते च महता क्लेशे कृपणाःभविष्यन्ति।
8. अन्धकारे शृङ्खलासु च ज्वलन्तज्वालायां च यत्र दुखदः न्यायः अस्ति तत्र युष्माकं आत्मानः प्रविशन्ति; महान् न्यायः च सर्वेषां जननानां कृते भविष्यति। धिक् युष्माकं शान्तिःन भविष्यति।
9. जीवने ये सज्जनाः सज्जनाः च सन्ति तेषां विषये मा वदतु- "अस्माकं क्लेशदिनेषु वयं परिश्रमं कृतवन्त; प्रत्येकं क्लेशं च अनुभवाम; बहु दुष्टैःसह मिलित्वा भक्षिताःअभवम; अल्पाःअभवम; अस्माकं आत्मा च लघुःअभवमः।
10. वयं च नष्टाः अस्म; एकवचनेन अपि अस्माकं साहाय्यं कर्तुं न प्राप्नुम; वयं पीडिताः नष्टाः च अस्म; दिने दिने जीवनं द्रष्टुं न आशास्महे।
11. वयं शिरः भवितुम् आशासन्तः पुच्छं च अभवम: वयं श्रमपूर्वकं परिश्रमं कृतवन्त; अस्माकं परिश्रमे तृप्तिः नासीत्; वयं च पापिनां अधर्मिनां च आहाराः अभवम, ते च अस्माकं उपरि स्वस्य युगं गुरुतया निधाय।
12. तेषां अस्माकं उपरि आधिपत्यं कृतवन्तः ये अस्मान् द्वेष्टि अस्मान् आहतवन्तः च; ये च अस्मान् द्वेष्टि स्म, तेभ्यः वयं कण्ठं नमस्कृतवन्त; किन्तु ते अस्मान् न दयां कृतवन्तः।
13. वयं तेभ्यः दूरं गन्तुम् इच्छन्तः आसन् यत् वयं पलायितुं विश्रामं च प्राप्नुम; किन्तु स्थानं न प्राप्नुमः यत्र वयं तेभ्यः पलायितुं सुरक्षिताः भवेम।
14. अस्माकं क्लेशे च शासकानाम् आक्रोशिताःभवन्ति, ये अस्मान् भक्षयन्ति स्म, तेषां विरुद्धं च क्रन्दन्ति, किन्तु ते अस्माकं क्रन्दनं न कृतवन्त; अस्माकं वाणीं न शृण्वन्ति स्म।
15. ये च अस्मान् लुण्ठन्ति, भक्षयन्ति च, ये अस्मान् अल्पान् कृतवन्त; तेषां साहाय्यं कृतवन्त; ते च स्वपीडनं गोपयन्ति स्म, ये अस्मान् भक्षयन्ति, विकीर्णयन्ति, हन्ति च, तेषां युगं अस्मात् न अपसारयन्ति स्म, तेषां वधं च गोपयन्ति स्म, अस्माकं विरुद्धं हस्तौ उत्थापितवन्तःइति न स्मरन्ति स्म।

अध्याय 104

१.
2. आशावान् भवतु; यतः पूर्वं युष्माकं व्याधिना दुखेन च लज्जितः अभवत्; किन्तु इदानीं यूयं स्वर्गप्रकाशवत् प्रकाशयिष्यथ, प्रकाशयिष्यथ, दृश्यन्ते च, स्वर्गस्य द्वारं च युष्माकं कृते उद्घाटितं भविष्यति।
3. भवतः क्रन्दने च न्यायं आह्वयन्तु, तत् भवतः समक्षं प्रकटितं भविष्यति; यतः भवतः सर्व्वं क्लेशं शासकानाम्, त्वां लुण्ठितानां साहाय्यं कृतवन्तानां च सर्वेषां कृते आहतं भविष्यति।
4. आशावान् भवन्तु, आशाः मा क्षिपन्तु यतः स्वर्गदूताः इव भवन्तः महत् आनन्दं प्राप्नुयुः।
5. भवन्तः किं कर्तुं बाध्यन्ते ? महान् न्यायदिने युष्माकं निगूढं न भविष्यति तथा च भवन्तः पापिनः इति न लभ्यन्ते, अनन्तन्यायः च जगतःसर्वासु पीढीषु युष्माकं दूरं भविष्यति।
6. इदानीं हे धर्मिण; यदा पापिनः स्वमार्गेषु बलवन्तः समृद्धाः च भवन्ति, तदा मा भयं कुर्वन्तु, तेषां सहचराः मा भवन्तु, किन्तु तेषां हिंसायाःदूरं भवन्तु। यतो यूयं स्वर्गसैन्यानां सहचराःभविष्यथ।
7. यद्यपि च यूयं पापिनः वदन्ति यत् "अस्माकं सर्वाणि पापानि अन्वेषितानि न लिखितानि च" तथापि ते प्रतिदिनं युष्माकं सर्वाणि पापानि लिखिष्यन्ति।
8. अधुना अहं युष्मान् दर्शयामि यत् प्रकाशःअन्धकारःच दिवारात्रौ भवतःसर्वाणि पापानि पश्यन्तु।
9. हृदयेषु अभक्ताः मा भवन्तु, मा मृषा वदन्तु, ऋजुवचनानि मा परिवर्तयन्तु, पवित्रस्य महान् वचनं मृषावादस्य आरोपं न कुर्वन्तु, न च स्वमूर्तीनां गणनां कुर्वन्तु। यतः भवतः सर्वाणि मृषावादाः सर्वा अभक्तिःच धर्मे न अपितु महता पापेन निर्गच्छन्ति।
10. इदानीं च अहं एतत् रहस्यं जानामि यत् पापिनः धर्मवचनं बहुधा परिवर्तयिष्यन्ति विकृतं च करिष्यन्ति, दुष्टवचनं वदिष्यन्ति, मृषावादं करिष्यन्ति, महतीं वञ्चनं करिष्यन्ति, तेषां वचनस्य विषये पुस्तकानि लिखिष्यन्ति।
11. किन्तु यदा ते मम सर्वाणि वचनानि स्वभाषासु सत्यतया लिखन्ति, मम वचनात् परिवर्तनं वा न्यूनीकरणं वा न कुर्वन्ति किन्तु सर्वाणि सत्यं लिखन्ति--सर्वं मया प्रथमं तेषां विषये साक्ष्यं दत्तम्।
12. अथ अहं अन्यत् रहस्यं जानामि यत् पुस्तकानि सज्जनानां ज्ञानिनां च आनन्दस्य, ऋजुत्वस्य, बहु प्रज्ञायाः च कारणं भवितुं दीयन्ते।
13. तेभ्यः च पुस्तकानि दत्तानि भविष्यन्ति, ते तेषु विश्वासं करिष्यन्ति, तेषु आनन्दं करिष्यन्ति, ततः सर्वे धर्मिणः ये तेभ्यः सर्वान् ऋजुमार्गान् शिक्षितवन्त; तेषां प्रतिफलनं भविष्यति।'

अध्याय 105

1. तेषु दिनेषु भगवता तान् आहूय पृथिव्याः बालकान् आहूय तेषां बुद्धिविषये साक्ष्यं दातुं आज्ञापितवान्, तान् दर्शयतु; यतः यूयं तेषां मार्गदर्शकाःसर्व्वपृथिव्याःप्रतिफलाःच।
2. अहं मम पुत्रश्च तेषां जीवने ऋजुमार्गेषु तेषां सह सदा एकी भविष्यत; युष्मान् शान्तिं प्राप्स्यथ, हे ऋजुसन्ततिः आनन्दं कुरुत। आमेन् ।

अध्याय 106

1. कतिपयदिनानन्तरं मम पुत्रः मथुसेलः स्वपुत्रस्य लामेकस्य कृते भार्यां गृहीतवान्, सा च तस्मात् गर्भवती भूत्वा पुत्रं जनयति स्म।
2. तस्य शरीरं हिमवत् श्वेतम्, गुलाबस्य पुष्पवत् रक्तं च, तस्य शिरः केशाःदीर्घाःकुण्डलाःच ऊनवत् श्वेता; सुन्दराःनेत्राःच आसन्। यदा सः नेत्राणि उद्घाटितवान् तदा सः सर्वं गृहं सूर्यवत् प्रकाशितवान्, सर्वं गृहं च अतीव उज्ज्वलम् आसीत्।
3. ततः सः धात्रीहस्तेषु उत्थाय मुखं उद्घाट्य धर्मेश्वरेण सह वार्तालापं कृतवान्।
4. तस्य पिता लमेकः तस्मात् भीतः भूत्वा पलायितः सन् स्वपितुः मथुसेलस्य समीपम् आगतः।
५. तस्य च स्वभावः भिन्नः न च अस्माकं सदृश; तस्य चक्षुः सूर्यकिरणसदृश; तस्य मुखं गौरवपूर्णम्।
6. मम च इदं प्रतीयते यत् सः मम न अपितु स्वर्गदूतेभ्यः उत्पन्नः अस्ति, तस्य दिवसेषु पृथिव्यां आश्चर्यं भवितुं शक्नोति इति अहं भीतःअस्मि।

७.
8. यदा मथुसेलःस्वपुत्रस्य वचनं श्रुत्वा पृथिव्याःअन्तेषु मम समीपम् आगतः। यतःसःअहं तत्र अस्मि इति श्रुत्वा उच्चैःक्रन्दितवान्, अहं च तस्य वाणीं श्रुत्वा तस्य समीपम् आगतः। ९ च तम् अवदत् - पश्य अहम् अत्र अस्मि, मम पुत्र, किमर्थं त्वं मम समीपम् आगतः?'
।
10. इदानीं च पिता मां शृणु, मम पुत्रस्य लमेकस्य पुत्रःजात; यस्य सदृशः कोऽपि नास्ति, तस्य स्वभावः न मनुष्यस्य स्वभाव; तस्य शरीरस्य वर्णः हिमात् श्वेततर; गुलाबस्य पुष्पात् रक्ततर; तस्य शिरस्य केशाः च श्वेत ऊनात् श्वेततरा; तस्य नेत्राणि च सूर्यस्य किरणाःइव सन्ति, सःच नेत्राणि उद्घाटितवान् ततःपरं च सम्पूर्णं गृहं प्रकाशितवान्।
11. सः धात्रीहस्तेषु उत्थाय मुखं उद्घाट्य स्वर्गेश्वरं आशीर्वादं दत्तवान्।
12. तस्य पिता लमेकः भीतः भूत्वा मम समीपं पलायितवान्, सः तस्मात् उत्पन्नः इति न विश्वसति स्म, किन्तु सः स्वर्गदूतानां सदृशः अस्ति इति। पश्य च अहं तव समीपम् आगतः यत् त्वं सत्यं मां ज्ञापयसि।'
13. अहं च हनोकःउत्तरं दत्त्वा तम् अवदम् - प्रभुःपृथिव्यां नूतनं कार्यं करिष्यति, एतत् च मया पूर्वमेव दर्शने दृष्टम्, त्वां च ज्ञापयिष्यामि यत् मम पितुः यारेदस्य पीढौ स्वर्गस्य केचन दूताः भगवतःवचनस्य उल्लङ्घनं कृतवन्तः।
14. पश्यन्तु च ते पापं कुर्वन्ति, व्यवस्थायाःउल्लङ्घनं च कुर्वन्ति, स्त्रियाःसह मिलित्वा तेषां सह पापं कुर्वन्ति, तेषु केषाञ्चन विवाहं कृत्वा तेभ्यःसन्तानं जनयन्ति।
15. ते च पृथिव्यां न आत्मानुसारं, अपितु मांसानुसारेण दिग्गजान् जनयिष्यन्ति, पृथिव्यां महत् दण्डः भविष्यति, पृथिवी च सर्वमलेभ्यः शुद्धा भविष्यति।
16. आम्, समग्रपृथिव्याः उपरि महत् विनाशः भविष्यति, एकवर्षं यावत् जलप्रलयःमहान् विनाशःच भविष्यति।
17. अयं च पुत्रः युष्माकं जातः पृथिव्यां अवशिष्टः भविष्यति, तस्य त्रयः बालकाः च तेन सह उद्धारिताः भविष्यन्ति, यदा पृथिव्यां सर्वे मनुष्याःम्रियन्ते, तदा सःतस्य पुत्रैःसह उद्धारःभविष्यति।
18. इदानीं च तव पुत्राय लामेकं ज्ञापयतु यत् यः जातः सः सत्यतः तस्य पुत्रःअस्ति, तस्य नाम नूह इति कथयतु। यतःसःयुष्माकं कृते अवशिष्टःभविष्यति, तस्य पुत्रैःसह तस्य काले पृथिव्यां समाप्तस्य सर्वपापस्य सर्वस्य अधर्मस्य च कारणेन पृथिव्यां यः विनाशः आगमिष्यति, तस्मात् उद्धारःभविष्यति।
19. ततः परं पृथिव्यां प्रथमं यत् अधर्मं समाप्तम् आसीत् तस्मात् अपि अधिकःअधर्मःभविष्यति; अहं हि पवित्राणां रहस्यानि जानामि; स हि भगवता मां दर्शयित्वा सूचितवान्, स्वर्गपट्टिकासु च पठितवान्।

अध्याय 107

1. अहं च तेषु लिखितं दृष्टवान् यत् यावत् वंशजःवंशजःअतिक्रमणं करिष्यन्ति, यावत् धर्मस्य वंशजः उत्पद्यते, अतिक्रमणं च नश्यति, पापं च पृथिव्याःपारं गच्छति, तस्याःउपरि सर्वविधं भद्रं आगच्छति।
2. इदानीं च पुत्र गत्वा तव पुत्राय लमेकं ज्ञापयतु यत् अयं पुत्रःजातः सःसत्यतःतस्य पुत्रःअस्ति, एतत् च न असत्यम्।'
3. यदा मथुसेलःस्वपितुःहनोकस्य वचनं श्रुतवान्--यतो हि सःतस्मै सर्वं गुप्तरूपेण दर्शितवान्--सः पुनः आगत्य तानि दर्शयित्वा तस्य पुत्रस्य नाम नूहम् आहूतवान्। यतः सः सर्वविनाशानन्तरं पृथिवीं सान्त्वयिष्यति।

अध्याय 108

1. अन्यत् पुस्तकं यत् हनोकः स्वपुत्रस्य मथुसेलस्य कृते लिखितवान्, ये च तस्य पश्चात् आगमिष्यन्ति, अन्तिमेषु दिनेषु च व्यवस्थां पालनं करिष्यन्ति।
2. यूयं ये शुभं कृतवन्तःते तान् दिनान् प्रतीक्षन्ते यावत् दुष्कृतानां अन्त्यःन भवति; अतिक्रमणानां च पराक्रमस्य अन्तः।
3. भवन्तः खलु प्रतीक्षध्वं यावत् पापं न गतं, यतः तेषां नामानि जीवनपुस्तकात् पवित्रपुस्तकात् च अपास्यन्ति, तेषां बीजाः च सदा नष्टाः भविष्यन्ति, तेषां आत्मानः च हता भविष्यन्ति, ते च अराजकप्रान्तरे स्थाने क्रन्दन्ति विलापं च करिष्यन्ति, अग्नौ च दह्यन्ते। तत्र हि पृथिवी नास्ति।
4. अहं च तत्र किमपि अदृश्यमेघसदृशं दृष्टवान्; यतः तस्य गभीरतायाः कारणात् अहं उपरि पश्यितुं न शक्तवान्, अग्निज्वालं च उज्ज्वलं प्रज्वलितं, दीप्तिमत् पर्वतादिकं च परितःइतःपरं व्याप्तं च दृष्टवान्।
5. अहं च मया सह स्थितं पवित्रदूतं कस्मैचित् पृष्टवान्, तं च अवदम्, 'किमिदं प्रकाशमानं वस्तु? न हि स्वर्गः किन्तु केवलं प्रज्वलितवह्निज्वाला, रोदनक्रोदविलापप्रबलदुखस्वरः।'
6. स च मां अवदत्- 'यत् स्थानं त्वं पश्यसि--अत्र पापिनां निन्दकानां च, दुष्टकार्यं कुर्वतां, ये च भगवता भविष्यद्वादिनां मुखेन यत् किमपि उक्तं तत् सर्वं विकृतं कुर्वन्ति--भविष्यमाणानां विषयाणां अपि आत्मानःक्षिप्ताः।
७. दुर्जनैःलज्जितानां च।
8. ये ईश्वरं प्रेम्णा न सुवर्णं न रजतं न च जगति यत् किमपि सद्वस्तूनि प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, किन्तु स्वशरीरं यातनायै समर्पितवन्तः।
9. ये तेषां अस्तित्वात् पार्थिवभोजनं न आकांक्षन्ति स्म, अपितु सर्वं गतनिश्वासं मन्यन्ते स्म, तदनुसारं च जीवन्ति स्म, भगवता तान् बहु परीक्षितवान्, तेषां आत्मानः शुद्धाः अभवन् यथा ते तस्य नाम आशीर्वादं ददुः।
10. तेषां नियताः सर्वे आशीर्वादाः मया पुस्तकेषु कथिताः। तेभ्यः च तेषां प्रतिफलं नियुक्तवान् यतः ते तादृशाः दृश्यन्ते ये जगति स्वजीवनात् अधिकं स्वर्गं प्रेम्णा पश्यन्ति, यद्यपि ते दुष्टानां पादयोः अधः पदाति, तेभ्यः दुर्व्यवहारं, निन्दां च अनुभवन्ति, लज्जिताः च अभवन्, तथापि ते मां आशीर्वादं दत्तवन्तः।
11. इदानीं च प्रकाशजन्मस्य सद्भावान् आहूय अन्धकारजातान् परिवर्तयिष्यामि, ये मांसे निष्ठया यथार्हं गौरवं प्रतिफलं न प्राप्तवन्तः।
12. अहं च मम पवित्रनामप्रेमिणः तान् दीप्तप्रकाशेन बहिः आनयिष्यामि, प्रत्येकं च स्वस्य गौरवस्य सिंहासने उपविशामि।
13. ते च असंख्याताः कालपर्यन्तं दीप्ताः भविष्यन्ति; यतः धर्मः परमेश् वरस् य न्यायः अस्ति; श्रद्धाभ्यां हि ऋजुमार्गनिवासे निष्ठां दास्यति।
14. ये च अन्धकारे जाताः आसन्, तान् तमसि नीतान् द्रक्ष्यन्ति, धर्मिणःतु दीप्ताःभविष्यन्ति।
15. पापिनःच उच्चैः क्रन्दन्ति, तान् दीप्तिमान् द्रक्ष्यन्ति, ते च खलु गमिष्यन्ति यत्र तेषां कृते दिवसाःऋतुःच विहिताःसन्ति।'